

Høringssvar

Der er indkommet følgende 102 høringssvar i forbindelse med høringen af forslag om omlægningen af aktivitets - og samværstilbud.

Nr	Aktør	Side
1	Borger: [redacted]	4
2	Borger: [redacted]	5-6
3	Borger: [redacted]	7
4	Borger: [redacted]	8
5	Borger: [redacted]	9-10
6	Borger: [redacted]	10
7	Borger: [redacted]	11
8	Borger: [redacted]	12-13
9	Borger: [redacted]	14
10	Borger: [redacted]	15
11	Borger: [redacted]	16
12	Borger: [redacted]	17
13	Borger: [redacted]	18
14	Borger: [redacted]	19
15	Borger: [redacted]	20
16	Borger: [redacted]	21-22
17	Borger: [redacted]	23
18	Borger: [redacted]	24
19	Borger: [redacted]	25
20	Borger: [redacted]	26
21	Borger: [redacted]	27
22	Borger: Brugere af N.A.B.O-center, Amager	28
23	Borger: [redacted]	29
24	Borger: [redacted]	30
25	Borger: [redacted]	31
26	Borger: [redacted]	32-33
27	Borger: [redacted]	34-35
28	Borger: [redacted]	36
29	Personalet på Café Rose	37-38
30	Borger: [redacted]	39
31	Netværksstedet Thorvaldsen	40-43
32	Borger: [redacted]	44
33	Borger: [redacted]	45
34	Borger: [redacted]	46
35	Borger: [redacted]	47
36	Borger: [redacted]	48
37	Borger: [redacted]	49
38	Borger: Deltagere i Idærtshuset	50-51
39	Borger: [redacted]	52-53
40	Borger: [redacted]	54
41	Borger: [redacted]	55

42	Borger: [redacted]	56
43	Borger: [redacted]	57
44	Borger: [redacted]	58
45	Borger: [redacted]	59
46	Borger: [redacted]	60
47	Borger: [redacted]	61
48	Borger: [redacted]	62
49	Borger: [redacted]	63
50	Borger: [redacted]	64-65
51	Borger: [redacted]	66
52	Borger: [redacted]	67
53	Borger: [redacted]	68
54	Borger: Anonym	69
55	Borger: [redacted]	70
56	Borger: [redacted]	71-72
57	Borger: [redacted]	73-74
58	Borger: [redacted]	75
59	Borger: [redacted]	76
60	Borger: [redacted]	77
61	Amager Øst Lokaludvalg	78-79
62	SydhavnsCompagniet	80-82
63	SydhavnsForeningen	83-84
64	Projekt Vendepunktet, Claus Bech Nielsen	85-88
65	Borger: [redacted] m.fl.	89-91
66	Hans Knudsen Instituttet	92-93
67	Borger: Brugere af SCK-Ung	94-104
68	SCK Ung, Personalegruppe	105-106
69	WeShelter	107-111
70	Borger: Brugere af Amadeus, Café Rose & Pegasus	112-113
71	Fountain House	114-117
72	Samlet tillæg fra Fountain House, WeShelter og SydhavnsCompagniet	118-119
73	Muhabet	120-123
74	DOK – Diakonale Organisationer i København	124-127
75	Ledere af Ottilia & Café Rose, samt Lyrskovsgade	128-132
76	Borger: [redacted]	133-139
77	Nørrebro Lokaludvalg	140
78	Bispebjerg Lokaludvalg	141
79	Amager Vest Lokaludvalg	142-144
80	Udsatterådet	145-147
81	OPUS Frederiksberg	148
82	Borger: [redacted]	149
83	Kontaktudvalget	150
84	Mamma Mia	151

85	Borger: [REDACTED]	152
86	Borger: [REDACTED]	153
87	Borger: [REDACTED]	154
88	Borger: [REDACTED]	155
89	Lyrskovsgade, Personalegruppen	156
90	Borger: [REDACTED]	157
91	Outsideren	158-159
92	Borger: [REDACTED]	160-162
93	Ottilia	163-167
94	Borger: [REDACTED]	168
95	Borger: [REDACTED]	169
96	Jørgen Gundlach, Borgercenter Voksne	170
97	Borger: [REDACTED]	171-172
98	Lokalpolitiet Indre By & Vesterbro	173
99	Idrætsforeningen Kæmperne	174-189
100	Dialogforum	190-191
101	Kongens Enghave Lokaludvalg	192-194
102	Borger: [REDACTED]	195

Til rette vedkommende,

Det er kommet mig for øre i løbet af min seneste tid i StøtteKontaktCenter Ung (herefter forkortet SKC), at stedet skal afvikles. og det føler jeg mig som bruger af stedet utrolig berørt af, da jeg har været rigtig glad for at komme der, og jeg har fået et socialt samvær med mange af brugerne, der benytter tilbuddet. Det er jeg helt sikker på, at jeg ikke er den eneste der har. Det er et fristed for mange personer der kæmper med psykiske lidelser af den ene eller anden art, men også meget meget mere end blot et fristed. Det er et sted for personlig udvikling, bl.a. via tilværelsespsykologisamtaler med medarbejdere, hvor der bliver snakket målsætninger med den enkelte bruger. Der er flere værksteder med aktiviteter der kan støtte den enkelte til udvikling af bedre selvværd og selvfølelse. SKC har derudover bl.a. givet mig mulighed for at spille musik med andre, udvikle og arbejde på min egen musik, og via det opnå en følelse af stolthed og selvværd over noget, som jeg sikkert ikke havde opnået uden SKC. I samme vending kan nævnes atelieret, hvor folk kan få luftet deres kreativitet og opnå samme følelse.

Udover de kreative områder SKC kan byde på, er der også både morgenmad, frokost og aftensmad. Det kan betyde alverdens for personer, der måske ikke har overskuddet eller orker at lave mad selv, og derfor ikke får ordentlig kost.

SKC betyder forståelse, at blive hørt og være en del af et fællesskab med andre der har lignende problemstillinger som en selv, men uden at fællesskabet skal handle om netop den slags problemstillinger, medmindre den enkelte bruger ønsker det, for så er der selvfølgelig også plads til det - især med de utrolig åbne og forstående medarbejdere. SKC er med til at hjælpe sårbare unge borgere videre gennem personlig udvikling.

Af ovennævnte grunde ønsker jeg selvsagt ikke at SKC afvikles eller at SKC bliver sammenlagt med andre tilbud. Jeg ønsker at SKC forbliver i dets nuværende form, og det ved jeg at rigtige mange ønsker!

Mvh.

Til rette vedkommende,

Jeg skriver som tidligere bruger af SKCung i Linnésgade. Jeg er bekymret ved planen om at afvikle SKCung og lade andre tilbud overtage de aktiviteter som SKCung tilbyder.

Jeg anser min tid i SKCung som meget centralt i hele min behandling og min vej tilbage til færdiggørelse af uddannelse. SKCung er et uforpligtende tilbud om socialt samvær og kreativ udfoldelse i et helt utroligt forstående miljø, hvor der ikke spørges ind til din diagnose. Endvidere stilles der ikke krav til deltagelse, man kommer og går som ens lidelse nu tillader det.

For det første bekymrer det mig, at der i høringsmaterialet er et ønske om, i højere grad at rette alle tilbudene mod uddannelse og beskæftigelse. Der eksisterer allerede en række tilbud og instanser som fokuserer på dette. Det er i særdeleshed ikke det, som de fleste brugere søger i SKCung, tværtimod. SKCung bruges i høj grad som et uforpligtende fristed, hvor man kan få en lille pause fra Jobcenter; Center for Jobfastholdelse; og forløb i OPUS (et behandlingstilbud til unge med psykose), distriktspsykiatrien, eller andre behandlingstilbud, med psykiater/læge, psykolog, ergoterapeut, socialrådgiver og kontaktperson. Der kan sagtens nævnes flere instanser som lægger pres på brugeren. Der kommer også brugere, som allerede er under uddannelse, i arbejde, eller på førtidspension, men som kan have svært ved at finde sig til rette i almene sociale eller kreative sammenhænge. Derfor bruges stedet også som noget der giver meningsfuldt indhold i hverdagen og have noget at stå op til.

Jeg kan også være bekymret om ønsket om styrket samarbejde med andre institutioner mht. støtteindsats og uddannelses- og beskæftigelsesindsats. Det begynder virkelig at ligne et behandlingssted, hvor der skal udfyldes samtykkeerklæringer for at indhente oplysninger om din diagnose. En af de ting der gør SKCung et dejligt sted at være, er at du bliver behandlet som et menneske og ikke som din diagnose.

Høringsmaterialet beskriver også, at der ønskes færre, men større tilbud. Det er selvfølgelig et forståeligt mål, rent økonomisk, men jeg tror man glemmer hvilken brugergruppe man har med at gøre. Det er psykisk sårbare unge, som kan have svært ved større grupper og systemer. Mange af disse brugere vil netop fremhæve SKCs nuværende størrelse og struktur som noget positivt. Det er især vigtigt, at der er steder man kan gå hen, hvis man mest har lyst til at sidde alene for at læse, skrive, eller bare falde lidt ned på jorden igen.

Materialet nævner også tilgængelighed og "lokale sociale tilbud". I dette lys virker det paradoksalt, at man vil afvikle et tilbud der dækker indre by, og som samtidig ligger i et trafikknudepunkt, som alle har let ved at komme til.

Ændringerne er en stressfaktor for mange brugere, ikke mindst fordi de falder sammen med andre store ændringer i psykiatrien i Hovedstadsområdet. Ungdomsafdelingen på Hvidovre Hospital, med speciale i lidelser indenfor det skizofrene spektrum, er netop blevet nedlagt, til stor frustration for de mest sårbare brugere. Der er også sket ændringer i OPUS Vesterbro, som er blevet delt op i to, og er rykket til henholdsvis Amager og Brøndbyøster. Der bliver således langt til både behandling og væresteder for de sårbare i indre by.

Endeligt er jeg bekymret for, om de aktiviteter der tilbydes i SKCung kan varetages andre steder. Umiddelbart lader det til at SKCung bliver splittet ud i andre tilbud. Det er en skam, at den kultur og de relationer der er opstået mellem brugerne og personalet skal splittes. Andre steder har en

anden tilgang og kultur der kan blive svær at forene med den uforpligtende ånd der præger SKCung. F.eks. har jeg selv oplevet, at man i Fountain House har en tilgang, hvor den enkelte bruger bliver givet ansvarsområder og pligter, og samværet virker betinget af at alle deltagere bidrager praktisk. Du kan eksempelvis ikke komme forbi og få en bid mad, med mindre du enten er med i forberedelserne eller oprydning senere. I denne struktur kan det blive besværligt at lave andre aktiviteter, da medvirken i én aktivitet kan udelukke dig fra en anden. Så er det ikke meget værested og fællesskab tilbage. Dermed ikke sagt, at det er muligt helt at undgå at lave noget i SKCung, men der er en mere "large" tilgang, hvor engagement i én aktivitet kan overføres til andre. Der er derfor også plads til at møde op i SKCung, og få noget ud af det, selvom du har en dag hvor du er uoplagt eller har det dårligt.

Materialet nævner intet om hvordan de rekreative aktiviteter der tilbydes i SKCung skal implementeres andre steder. Her tænker jeg på atelier, madlavning, medielaboratorie/computere, musikaktiviteter og lidt forskellige trænings/motions-forløb. Aktiviteterne er i høj grad med til at forme rammen om SKCung, da det ofte er gennem disse aktiviteter der formes bånd både brugere og personale imellem. Der tages også udgangspunkt i disse aktiviteter når der holdes fredagscafé i slutningen af måneden, til arrangementet "Kultur med kaffe".

Jeg håber, at det ovenstående er med til at vise, hvor meget SKCung har betydet for mig og hvorfor planen om at afvikling bekymrer mig. For mig selv, er det også et klart bevis på, at jeg gennem min tid i SKCung, er blevet styrket i mine sociale kompetencer, mit selvværd, og min koncentrationsevne. Da jeg, for godt et års tid siden, blev udskrevet fra en psykiatrisk afdeling, ville jeg ikke have haft overskuddet til at protestere mod disse ændringer. Sådan er der desværre mange brugere i SKC der stadig har det, og de føler sig overset i et system, som de ikke føler de har overskud til at sætte sig ind i. Jeg håber derfor inderligt, at SKCung kan blive med med at bestå i sin nuværende form, til gavn og aflastning for de mange sårbare unge der benytter stedet lige nu og for de nye der vil komme til.

Med venlig hilsen,

Kære Center for Politik, Julie Nørrelund Hansen

Jeg vil gerne som pårørende til en bruger af SKCung, komme med en opfordring til, at overveje en eventuel afvikling en ekstra gang.

Min datter er kommet i SKCung igennem en del år. Dette har i høj grad bidraget til at hun har kunne fungere og opretholde sine studier.

Det er vigtigt at forstå at der er to ting man ikke nødvendigvis opnår ved at afvikle og flytte tilbud.

1. SKCung er etableret og velfungerende, dette vil ikke nødvendigvis være tilfældet med en et nyt (privat) tilbud.
2. For de eksisterende og ofte sårbare brugere vil alene et skift være en stor udfordring. Nogle vil måske slet ikke skifte. Dette er selvfølgelig en omkostning alene for de nuværende brugere, hvis man vil være lidt kynisk.

Desuden skal man måske overveje om de offentlige tilbud og for den sags skyld arbejdspladser skal være i en evindelig forceret forandringsproces. Dette specielt når der er tale om et allerede velfungerende tilbud.

Med venlig hilsen

A blacked-out signature, likely of the sender, consisting of several horizontal strokes.

Hej Julie.

Jeg sender denne mail, da jeg IKKE ønsker at Idrætshuset (Hørsholmsgade 20) bliver lukket. Jeg har været medlem af Kæmperne i snart 5 år nu og er utrolig glad for alle de tilbud idrætsforeningen har at tilbyde en bruger som mig.

At dyrke fitness hos Kæmperne har givet mig meget mere energi og overskud i hverdagen samt et godt socialt samvær med andre medlemmer. Dette har været en stor årsag til, at jeg ikke er blevet indlagt igen efter min sidste hospitalsindlæggelse i 2010.

Har klart kunne mærke hvordan fysisk aktivitet har givet mig mere psykisk velvære, hvilket har resulteret i større livskvalitet i tilværelsen. Derfor vil jeg blive meget ked af det, hvis Idrætshuset bliver lukket eller flyttet ud til Amager, da der så bliver en meget længere transporttid til træning.

Håber denne anmodning samt alle de andre medlemmers ønsker om Idrætshuset IKKE bliver lukket vil blive hørt.

Med venlig hilsen

 (et glad medlem af Kæmperne)

Til rette vedkommende!

Jeg skriver til dig, fordi jeg er utilfreds og uenig i det udspil, der er kommet i forhold til, hvad der skal ske med samvær- og aktivitets tilbuddene i Københavns kommune - mere specifikt med SKCung, hvor jeg selv er kommet igennem det sidste 1 ½ år.

Denne mail vil beskrive, hvad SKCung har betydet for mig personligt, og hvordan det hjælper mig i min recovery. Dette er min historie.

Det første møde med SKCung

For at starte et sted kan jeg tage udgangspunkt i mit eget møde med SKCung tilbage i november 2014. Jeg var 18 år gammel og lige flyttet til Nørrebro. Grundet flytningen var jeg pludselig i en situation, hvor jeg ikke havde noget netværk i nærområdet, og jeg følte mig ensom.

En dag får jeg snakket med min hjemmevejleder, som nævner SKCung. Ugen efter sker mit første møde med SKCung – her bliver jeg mødt af en smilende kvinde, som fint viser alle de aktiviteter frem, man kan bruge i huset. Lige fra starten føler man sig velkommen, og allerede der er jeg sikker på, jeg vil komme igen.

Jeg må indrømme, jeg var voldsomt nervøs, da jeg igen skal komme i huset – hvad mon det er, og hvad mon de syntes om mig. Heldigvis var alle så søde, og min nervøsitet var spild af tid. Jeg husker hvordan man fik en kop kaffe, og det hele virkede som en stue fyldt med jokes, grin og snakke.

Min udvikling

Lige siden mit første møde med SKCung, er der sket meget. Jeg er blevet en af de faste brugere, som er her 3-4 gange om ugen. Stedet blev hurtigt mit holdpunkt i min hverdag – noget stabilitet i en verden, hvor alt ellers er kaos. Da jeg begyndte at komme i huset, var jeg meget indelukket – jeg satte en facade op, fordi jeg ikke ville virke svag, og fordi jeg ikke troede, der var plads til det svære. Men jeg tog heldigvis fejl.

Den første gang jeg brød sammen, mødte de mig, hvor jeg var. De tog sig tid til at tale om det, som gjorde ondt og sagde, at jeg ikke måtte holde det inde. SKCung ER nemlig skabt til, at der også er plads til nedture, lige såvel som der er plads til at dele det gode og ens succeser.

Mit behov for SKCung

SKCung er for mig meget mere end et "aktivitet og samvær center" det er mit fristed, medarbejderne er min støtte og de andre brugere er blevet tætte venner som jeg elsker at bruge tid sammen med – også udenfor SKCung. vi har et fantastisk fælleskab hvor der er plads til alt og alle – uanset hvad vi hver især kæmper med. Dette er med til at jeg får en hverdag med indhold, jeg udvikler min sociale evner, fordyber mig i det kreative, får samvær med andre ligestillede og sammen får vi grint, grædt og jublet. Jeg føler at SKCung har plads til MIG, [redacted]. De ser mig som den jeg er – ikke som en sygdom, eller som mine problematikker. Jeg ved med sikkerhed at jeg var ikke nået så langt i min udvikling, som jeg er, hvis SKCung ikke havde været der til at støtte mig. De fantastiske medarbejder gør så meget for os brugere, og det er jeg dybt taknemlig for.

Alt det som er skrevet ovenover er grundene til jeg elsker SKCung. Jeg ved ærligt ikke hvad jeg skulle gøre uden dem og derfor håber jeg I vil bevare SKCung som det er.

Med Venlig Hilsen [redacted]

> Til dem det måtte vedkomme.

> Jeg er en ung mand på 25 år, der over de sidste 6-7 måneders tid er kommet på næsten daglig basis i aktivitets- og samværstilbuddet SKCung på Linnégade 24. Det er et tilbud jeg føler jeg har gjort enormt meget gavn af, både i forhold til støtte om mine psykiske lidelser, men også i forhold til at holde mit hash-misbrug på afstand, og assistere med det stop jeg har gang i. Jeg møder enormt meget støtte fra både medarbejdere og brugere af stedet, og jeg har knyttet meget tætte sociale bånd med begge de grupper. Jeg føler derfor, at hvis dette tilbud bliver afviklet, og både medarbejdere og brugere vil blive spredt for verdens fire vinde, så vil jeg være i stor fare for at meste meget af de fremskridt jeg har vundet ved at komme her, og glide tilbage i nogle riller jeg ved er enormt skadelige for mig, socialt og psykisk. Desuden føler jeg at der skal tages højde for, at det jo netop er et sted der beskæftiger sig med socialt og psykisk udsatte personer, og at en afvikling af de faste rammer, der i længere tid har hjulpet dem med at håndtere deres respektive problemer, vil være enormt skadeligt for deres individuelle fremskridt, og jeg ved at jeg personligt vil have svært ved at finde og anvende et nyt tilbud, da det kan føles meget grænseoverskridende at skulle vænne sig til helt nye sociale rammer, og ud fra samtaler med øvrige brugere af stedet, ved jeg også at jeg ikke er den eneste der går med disse tanker, så jeg håber enormt meget at I vil genoverveje afviklingen, og undlade at lukke dette fantasike tilbud.

> Jeg håber af hjertet på jeres forståelse og sympati med vores synspunkter.

> Venligst

> [redacted]

[redacted]

Ang. Idrætsforeningen Kæmperne af 1998 IFK98

Jeg vil kraftigt opfordre til, at I støtter Idrætsforeningen Kæmperne, alt hvad I kan, fordi stedet kan noget særligt omkring at få mennesker i gang med at dyrke motion og holde os i gang med det. Kæmpernes kultur motiverer på mange særlige måder, f.eks. den sociale tone, der hurtigt også bliver en del af nye medlemmers måde at kommunikere på. Kæmperne har fortjent både økonomisk støtte og at I lytter til de gode forslag, der allerede er indsendt som høringssvar. Vores fokus er, at motoren i Idrætsforeningen Kæmperne er en tæt sammenhæng mellem motion, det sociale og kost. Jeg har været medlem af Kæmperne siden 2010. Jeg er blevet en del af flere aktiviteterne i mit eget langsomme tempo, der svarede til det jeg kunne klare. Først skulle min krop i gang med og vænne sig til at gøre motion, det brugte jeg over 1 år på hos Kæmperne, hvor jeg på det tidspunkt ikke magtede det sociale. I forebyggelsescentret var min kondi målt til under det laveste. Jeg var så heldig, at til at starte med fulgtes jeg med en medarbejder og en lille gruppe brugere fra mit lokale aktivitets- og samværssted Ottilia til Idrætshuset og brugte deres fitnesslokale en gang om ugen. Ca. 2 år senere kunne jeg selv møde op og i denne periode fik jeg behov for at sætte mine ambitioner ned. Det så dels en medarbejder og dels en frivillig fra Kæmperne. De kunne guide mig i, at dosere min motion ikke for lidt og ikke for meget. Først nu efter dette lange seje træk har jeg erfaret, at motion kan løfte både når humøret og kroppen giver ubehagelige og negative symptomer. Idrætshusets cafe med den sunde mad og den gode sociale tone giver et skub og fornyet energi for mange af os. Vi har en helt særlig social tone, der giver accept og virker motiverende. Jeg har oplevet nye som efter et par måneder i Idrætshuset har fået liv i øjnene. Men det går to veje. Til frokosten i cafeen har jeg også oplevet velkendte, som jeg plejede at træne med, se trætte ud og udtrykke at de ikke kan finde deres energi. Men vi ved at det sunde måltid er en del af vejen til at få mere energi og kommer så kun til maden. Det kan vare halve og hele år. Det er en sejr, de gange det lykkes, at følges til en aktivitet og forsøge at komme i gang igen. I perioder har jeg så meget af min energi til rådighed, at jeg udover de faste ting i hverdagen som indkøb, også kan opretholde at træne regelmæssigt 1 gang om ugen, mit mål er at træne flere gange om ugen. I andre perioder ligger min træning helt stille og jeg må beslutte at kosten og søvnen er det vigtigste. Sidste år deltog jeg til Sund By løbet, som finder sted hvert år. Her mærkede jeg at kroppen kunne lidt igen og jeg blev motiveret til at begynde at gå hver gang. Selvom Kæmperne er velfungerende og er istand til at hjælpe andre, så vil jeg henlede opmærksomheden på at hvert medlem og hele foreningen også er skrøbelige og kan vælte. Jeg opfordrer til, at I støtter Kæmperne.

Høringssvar angående ny AST strategi.

Jeg hedder [redacted] er 53 år gammel, uddannet folkeskolelærer, bor på Amager og har flexjob i idrætsforeningen IKF98 som aktivitetsmedarbejder – dvs idrætsinstruktør 15 – 20 timer om ugen. Jeg lærte IFK98 at kende efter en indlæggelse på psykiatrisk afdeling i 2001 og har siden, først som menigt medlem, bestyrelsesmedlem og instruktør, været en aktiv deltager i IFK98. Jeg var som medlem af IFK98 med til at starte idrætshuset i Hørsholmsgade 20 for ca. 11 år siden. Vi medlemmer var med til at planlægge, male, grave, reparere, istandsætte og rengøre huset, så vi kunne få et godt klubhus for vores forening sammen med brugerne af idrætshuset, kursister m.m. Det tog lang tid at skabe den nuværende kultur i idrætshuset og jeg frygter, at vi med en mulig flytning smider 11 års arbejde og kultur ud. Det tager tid at opbygge en sådan kultur, men den kan ødelægges på ganske kort tid og konsekvenserne af dette vil være store for både foreningen og for psykisk sårbare i København. Det er bl.a. for at advare jer om ikke at begå den fejl, at jeg skriver dette høringssvar. Kulturen i idrætshuset er ofte blevet fremhævet i diverse rapporter og ikke uden grund. Her er et fællesmiljø mellem unge, kursister, IFK'ere og andre med psykisk sårbarhed, hvor medindflydelse, brugerinddragelse, recovery, sund livsstil, medarbejdere med brugererfaring og hjertevarm imødekommenhed er virkeligheden og ikke blot tomme ord.

Jeg mener, at dette fantastiske sted skal leve videre som det gør i dag med rum for alle aldersgrupper og som sekretariat og klubhus for IFK .

At IFK kan bruge fitness rum og gymnastiksalen i idrætshuset og at medlemmerne bagefter kan spise sammen med andre i cafeen og have et socialt fællesskab er blevet en kerneværdi i IFK. Det giver sammenhæng for den enkelte og opbygger fællesskaber på tværs af alder og interesser. Vi har i IFK utallige gange forsøgt at skabe mere aktivitet på Amager, bl.a. i samarbejde med NABO og Sundbygård og der er "spildt" mange arbejdstimer og økonomiske ressourcer derved, da alle forsøgene er endt uden resultater. Jeg advarer derfor mod at flytte IFK's sekretariat og klubliv til Amager – det vil koste mange medlemmer og vil være en hovedløs disposition. Jeg har indgående kendskab til Kompasset, Sundbygård og NABO og stederne er uegnede til at huse IFK98, ikke mindst fordi kulturerne der er så anderledes end i idrætshuset og de brugere der bor og kommer der har en helt anden kultur og for de flestes vedkommende er uinteresserede i idræt og sund livsstil.

Jeg har indgående kendskab til IFK98, der inden for kort tid er vokset fra 200 til 400 medlemmer. Vi er en kæmpe succes, som drives for ganske små midler til glæde for rigtig mange psykisk sårbare borger – vi sparer Københavns kommune og behandlings psykiatrien for store million beløb ved at forebygge sygdom, færre indlæggelser og bedre livskvalitet. Fællesskabet og idrætten i IFK giver mange borgere en bedre tilværelse. Derfor mener jeg, at socialudvalget skal give os betydelig flere penge, så vi kan løse denne vigtige opgave, som i dag er økonomisk presset og jeg mener, at I bør se IFK98 som en vigtig og central spiller i social psykiatriens recovery arbejde. Hele denne forandrings proces med workshops og rygter om alle mulige forandrings scenarier har skabt en stor usikkerhed og utryghed blandt medlemmer af IFK98 og brugere af værestederne i

København. Forandring er svært for de fleste, men specielt borgerne med psykisk sårbarhed rammes af en forandringsproces med usikkerhed og utryghed. Det har store menneskelige konsekvenser at flytte rundt på væresteds tilbud og lave ny struktur. Denne befolkningsgruppe kan man ikke flytte rundt som "legoklodser" i en overordnet plan, da de fleste i denne gruppe har brugt år på at finde sig til rette i de nuværende tilbud og er meget afhængige af kontinuerlige og trygge rammer med faste medarbejdere og en fast struktur. Mange vil falde fra og blive isolerede, hvis deres værested eller idrætsforening skal flyttes eller nedlægges.

Jeg håber, at I vil lytte til brugernes stemmer i denne sag og træffe en beslutning der er set fra vores perspektiv og ikke bliver en skrivebords beslutning der kun ser virkeligheden i fugleperspektiv.

Mvh

Holdning til lukning af SCK

Det skal ikke lukkes ned! Jeg har været tidligere bruger af fountain-house, og min erfaring med stedet er at der ikke er styr på tingene.

Jeg forstår ikke hvorfor man vil lukke et sted ned som skc, hvor stedet fungerer og rykker det over til noget som ikke har styr på hverken deres "fælleskab" Og Facilliteter!

SKC Skal ikke rykkes til Fountain-House! Det burde være dem der skulle rykkes til os!

Hilsen - En meget frustreret bruger af skc.

Jeg er bruger af Idrætshuset og medlem af Idrætsforeningen Kæmperne 1998. Jeg skal på det kraftigste opfordre til, at der endnu engang bliver set på muligheden for at Kæmpernes sekretariat forbliver på adressen Hørsholmsgade 20, 2200 København N.

Jeg har været medlem i 3 år og siden jeg kom i huset første gang, er jeg nærmest kommet der dagligt, enten som bruger eller som instruktør i foreningen. Det er blevet mit andet hjem. I de 3 år er foreningen kun vokset og vi gør et kæmpe arbejde for at indrage alle medlemmer i det sociale netværk, som er på denne adresse. Vi er en stor familie og vil være forfærdelig kede af at skulle spredes for alle vinde, fordi der ikke er plads til os i det kommende Ungehus. Det vil være særdeles vigtigt for os fortsat at kunne samles omkring idrætten og det sociale liv på samme adresse! Det sociale liv foregår i stor grad omkring cafeen i Idrætshuset og Kæmpernes sekretariat. Som psykisk sårbar har mange af os brug for forudsigelighed og kendte og trygge omgivelser. Dette finder vi på en og samme adresse i Idrætshuset. For mig at se vil det være at rive tæppet væk under landets største idrætsforening for psykisk sårbare i en rivende udvikling, hvis Kæmpernes sekretariat og Idrætshusets cafe ikke længere har adresse samme sted, som idrætsaktiviteterne foregår. Omkring 15 af vores i alt 36 ugentlige aktiviteter foregår i Hørsholmsgade. Jeg er helt med på at der også er brug for udvikling og udvidelse på ungeområdet. Jeg oplever dog også, at der idag er en god dynamik i at både unge og ældre har deres gang i samme hus. Jeg mener ikke den ældre del af borgerne behøver at blive skilt helt fra huset. Huset har tidligere forsøgt sig med en særlig indsats på ungeområdet, men uden den helt store succes og jeg ved der p.t. pågår et arbejde omkring at få tiltrukket unge. Lige nu overvejes det om dette arbejde skal fortsætte.

Et forslag kan være at Idrætshuset kan være åbent for alle, inkl. Kæmpernes sekretariat i formiddags- og de tidlige eftermiddagstimer. Og for ungedelen i de tidlige eftermiddags- og aftentimerne. Derved bliver alles behov opfyldt og alle vil kunne samles om et sundt og nærende frokostmåltid, som det i dag er muligt at købe i huset 4 gange om ugen. På denne måde vil husets lokaler blive fuldt udnyttet!

Jeg har lyst til at sige højlydt " Tænk jer rigtig godt om, inden i tager beslutning om at flytte en kæmpe succes til andre lokaler" Jeg er en stor del af huset, har mærket sårbarheder på egen krop og ved og har erfaringen med hvad der virker. Det gør alt hvad der foregår i Idrætshuset og hos Kæmperne!! Uden disse tilbud var jeg ikke kommet så langt som jeg er idag - jeg er meget tæt på at være kommet mig efter en psykisk lidelse tilbage i 2013. Lyt meget gerne til os - vi er 400 stemmer/medlemmer, som ønsker at blive lyttet til og blive hørt.

Med venlig hilsen

2000 Frederiksberg

Høring vedr. Idrætshuset Hørsholmsgade

Det er med stor undren, og tristhed at jeg erfarer at man ønsker at lave Idrætshuset om til ungehus. jeg er medlem af Kæmperne, og daglig bruger af Idrætshuset samt cafeen, hvor jeg nyder en kop kaffe eller et måltid mad til en rimelig penge. Jeg er som Psykisk syg sårbar og meget afhængig af at komme et fast og trygt sted hver dag, at flytte rundt med sårbare der i forvejen har det svært og skal have trygge rammer er en dårlig ide, det vil tabe mange på gulvet der så ikke vil komme afsted, og det er pokkers vigtigt at have et sted med ligesindede.

Venlig hilsen

Høringssvar mod at aktivitets- og samværstilbuddet i Hørsholmsgade omlægges til ungetilbud - hvilket vil betyde at IFKs lokaler skal begrænses eller at foreningen skal finde lokaler andetsteds i byen.

Jeg er pårørende til en af medlemmerne i IFK (Kæmperne). Min far har en diagnose som bipolar og har derfor i perioder meget svært ved at komme ud og møde andre mennesker. Han har været medlem af Kæmperne i ca. 4 år og i løbet af den tid har jeg oplevet en medicin der for alvor gjorde en positiv forskel for ham over en længere periode: nemlig motion, sund mad og venner. Det er altafgørende at han stadigvæk får mulighed for at komme et sted i nærområdet, hvor han kan finde netop de her tre ting.

Da det i forvejen kan være en udfordring at komme ud af døren, vil en flytning af IFK højst sandsynligt betyde at han ikke vil have overskud til at tage den lange tur (hvis det bliver flyttet et andet sted hen i byen), og han vil således blive en af de medlemmer som måske vil falde fra, med kæmpe konsekvenser for hans helbred - fysisk og psykisk. Det vil i det lange løb koste samfundet langt flere penge at behandle ham end at sikre at det unikke sted, som IKF har bygget op over mange år, får lov at bestå. Jeg vil derfor virkelig tale kraftigt imod at man omlægges eller flytter IFK, da det vil have meget negative konsekvenser for dem her i samfundet som har mest brug for hjælp.

Det har stor betydning at der er den slags lokale tilbud til sindslidende på Nørrebro og omegn, og det er forkert at tro at man kan flytte en forening som IFK et andet sted hen i byen uden at miste en stor del af brugerne.

Jeg håber derfor meget at Københavns Kommune vil genoverveje deres planer og lade IFK blive i lokalerne i Hørsholmsgade, så de kan vedblive at rumme muligheder for, at sindslidende kan have et fællesskab bygget op omkring idrætsfaciliteter, sund mad og en cafe/klubhus hvor man i en tryk ramme kan få venner og socialt sammenhold, som er så altafgørende vigtigt for netop denne målgruppe.

Med venlig hilsen

Ang IFK 98: Idrætsforeningen Kæmperne af 1998

Dette forslag tager udgangspunkt i Kæmpernes behov, som de er nævnt i mange høringssvar. Mit forslag er, at vi finder en centralt beliggende adresse, hvor der er plads til både motionsaktiviteter, cafe med sund frokost og sekretariat. Dette sikrer, at det sociale virker.

Jeg har deltager i møder og mange samtaler i forbindelse med de ændringer der er i støbeskeen for vores aktivitets- og samværssteder. Jeg har besøgt Center Nørrebros adresser med socialpsykatiske tilbud. Jeg er med i Kæmpernes bestyrelse. Mit forslag er inspireret af dette og skal sikre, at de positive ting, som gør Kæmperne til det det er idag bevares. En vigtig forudsætning for det sociale er, at det er overkommeligt at transportere sig, det vil sige at Kæmperne ligger i cykelafstand.

Jeg opfordrer til, at Kæmperne i samarbejde med Københavns Kommune bruger tid på at finde et sted, der svarer til de behov vi har. Stedet kan godt være sammen med/deles med andre organisationer, eksempelvis sundhedshuse på Vesterbro, Nordvest, Vanløse, Nørrebro, Valby eller City, Sind, en fagforening. De centre på Amager, City, Nordvest og Nørrebro, som oplagt vil bruge Kæmperne, kan fra deres budgetter afsætte penge til en husleje til et relevant sted for Kæmperne. Det vil også understøtte, at Kæmperne er til for alle og ikke særligt er tilknyttet et bestemt aktivitets- og samværssted eller center.

Klage over flytning af IFK98 lokaler i Hørsholmsgade

Det slår mig at denne flytning vil få store konsekvenser for en stor del af medlemmerne i denne idrætsforening, en unik en af slagsen, den største idrætsforening, hvor målgruppen er psykisk sårbare/psykisk syge. Jeg har selv kun være medlem af foreningen siden august 2014, men den har betyder meget for min personlige recovery proces. Jeg har været igennem et langt sygdomsforløb inden jeg startede i foreningen. Jeg startede med at spille fodbold og styrketræne i foreningen, og har fået nogle gode venner her og en sød kæreste, Jeg er også stor bruger af det omtalte fitnesslokalet, som ligger i gården sammen med IFK's sekretariat og cafe, hvor mange medlemmer kommer og får en sludder over et måltid sund mad eller en kop kaffe eller te.

1/4 del af medlemmerne bor på Nørrebro, mange har svært ved at tage lange Bus/tog/cykel ture. Det kræver meget af dem at komme afsted. Den kultur man finder i Hørsholmsgade 20 er hel unik, vi er her for hinanden og tager med åbne arme mod nye medlemmer. Det vil sige at vi steget i medlemstal og aktiviteter igennem årene siden starten i 1998. Jeg vil vurdere at omkring 25 % af medlemmerne uden at have muligheden for at komme her, vil blive indlagt og måske 10 % af dem også vil blive præget af ensomhed. Jeg ved godt at der findes mange væresteder på Nørrebro og I København, men denne forening hjælper med at få folk til at røre sig, hvilket er en stor hjælp da meget forskning viser at psykisk sårbare/psykisk syge har større risiko for at blive overvægtige og dø tidligere end den gennemsnitlige dansker!

Så derfor overvej kraftigt, hvad denne ændring den har for IFK98 som forening, men også for det enkelte medlem, der kan blive kraftig kø til folk som gerne vil indlægges!

Jeg har gået hos Kæmperne siden midten af februar måned i år. Jeg synes, at det er et godt og velfungerende værested. Det er en meget dårlig idé, at flytte dette sted. Det kan jeg slet ikke gå ind for. Hvis det er planen, at flytte stedet, synes jeg, det er en dårlig idé, at flytte stedet til Amager. Der er en god stemning på stedet, og det er mit indtryk, at der er mange medlemmer, som møder op til de forskellige hold. Cafe'en virker som et godt samlingssted for hygge og socialt samvær. Jeg tror, at foreningen Kæmperne er med til, at give mange mennesker bedre livskvalitet. Det er en stor forening med omkring 400 medlemmer, som alle betaler kontingent.

Hilsen

A dark, irregularly shaped redaction mark covering the signature area.

Vedr. Udvikling af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud for borgere med sindslidelser, Høring 28443.

Dette høringssvar vedrører primært Tilbud Hørsholmgade og tager udgangspunkt i at de midler på kr. 3.367.862 der i dag deles mellem Idrætshuset og Ungetilbud bliver rent Ungetilbud. Det skyldes punktet 1 i Indstilling, underpunkt: Citat

”Aktivitets- og samværstilbuddet i Hørsholmsgade omlægges til ungetilbud, og Kontaktcentret på Vesterbro udvides til at rumme både udsatte borgere og borgere med sindslidelser”.

Kontaktcenter på Vesterbro drives i dag af KFUK (Reden m.m.) dvs udsatte borgere. Det nye forekommer at være borgere med sindslidelser. Budget for Kontaktcenter på Vesterbro er ikke nævnt i forslaget, hverken i Nuværende form eller Efter omlægning. Budgettet for Kontaktcentret på Vesterbro er formentlig uændret.

I praksis vil det sige at tilbud Idrætshusets på Hørsholmgade reelt lukker!

Jeg er pårørende til en bruger af kommunes aktivitets og samværstilbud både tilbud Idrætshuset og tilbud Kæmperne som har adresser samme sted og er i dag taknemmelig for de muligheder der er for hende. Det har i den grad betydet at en meget svær sygdom reelt har haft et positivt forløb ud over det sædvanlige.

1. Idrætshuset har følgende tilbud:

- Recovery – at man kan komme sig
 - Motion og idræt
 - Kost
 - Rygning, alkohol og misbrug
 - Søvn
 - Metoder som skaber balance mellem krop og psyke, f.eks yoga, mindfulness, kropsterapeutisk: Bodydynamic Therapy, Systems-Centered Therapy, NADA akupunktur, mm.
 - Metoder som afhjælper psykiske symptomer som psykose, angst, depression mm. fx øreakupunktur / NADA, stemmehøringsarbejde, personlig aktivitetsorienteret medicin, kosttilskud, narrative, kropsfænomenologiske og kropsterapeutiske metoder.
 - Håndtering af medicinrelaterede sundhedsproblemer, - såsom øget vægt, nedsat seksualdrift, uro mm.
 - Socialt netværk med fokus på fritidsliv, arbejds- og uddannelsesliv der
- Specielt Recovery og Bodydynamic Therapy har stor betydning og effekt for de borgere jeg efter hånden har mødt gennem de sidste år gennem pårørende. Jeg vil endda gå så langt at sige at tilbuddene er afgørende for at det nuværende positive forløb fortsætter.

2. Idrætsforening Kæmperne for psykisk sårbare og deres pårørende vil blive flyttet (ukendt sted) og tildelt nye lokaler. men kun til sekretariat! Når de kun får et sekretariat, nedlægges de øvrige indendørs aktiviteter da Idrætshuset stiller mange faciliteter og lokaler til rådighed gratis. Det gælder mange af aktiviteterne (især e de mørke dage om vinteren) i Idrætshal, mødested og Cafe med fælleskøkken og spiseplads både indendørs og udendørs hvor borgerne ofte spiser sammen. Deres budget er uændret 900.000 og det er meget få penge i forhold til det store antal tilbud og

aktiviteter, drevet af friville og psykisk sårbare borgere i fællesskab. Kæmperne er velfungerende, populært og et "andet hjem" for mange af de psykisk sårbare borgere på Nørrebro. Det har stor betydning for sind og krop for de psykisk sårbare, i det De formår at bearbejde sind og krop gensidigt positivt fra begge sider. Kæmperne formår også at inddrage pårørende i deres aktiviteter. Afslutningsvis vil jeg svare til høringen at den forekommer meget vanskelig at læse og forstå.

Vedrørende Hørsholmgade er det i en grad der gør at den reelt ikke opfylder Planlovens intention om at borgerne skal høres. Der mangler information om:

Budget Hørsholmgade er uændret 3.367.862 men det burde været udspecificeret hvad Idrætshuset får før og efter. Dermed informeres der ikke om Idrætshuset fremtidige budget (formentlig 0 kr.) Bemærkning om at Kæmpernes sekretariat flyttes fortæller ikke noget om hvorvidt Nørrebro beholder denne aktivitet eller om Kæmperne reelt "nedlægges" og muligvis genopstår på i en anden bydel. Det tages heller ikke stilling til om Kæmperne beholder adgang til idrætslokaler, cafe, fælleskøkken, mødelokaler med mere.

Oprettelse af tilbud Borgere med sindslidelser på Kontaktcenter på Vesterbro sammen med udsatte borgere (Reden) forekommer at være problematisk og er ikke nærmere beskrevet. Der er ikke angivet noget budget eller organisation i forhold til KFUK. Det er heller ikke angivet hvorfor dette punkt er nævnt sammen med Hørsholmgades omlægning.

Jeg er klar over at der tale om meget stort projekt der omhandler hele byen og der er positive ændringer idet Amager får tildelt flere midler. Jeg er også klar over at det ikke er færdigt endnu idet den endelige model skal forelægges socialudvalget. Det er dog eneste høring der er.

De psykiske sårbare er en udsat gruppe og deres aktivitets- og samværstilbud er en vigtig del af deres recovery proces sammen med de distriktpsykiatrisk center. De fortjener en mere akkurat høring.

MVH

Angående IFK98

Jeg har været medlem ca.5 år. Og været flittig gæst både i aktiviteter i fitness center og Cafeen. Der er blevet brugt mange ressource på af få bygget noget noget frivillig op her i huset af brugere i huset.

Så nu hvor det rent faktisk kører, virker det som en bulldozer at kommunen igen igen kommer med deres omrokeringer.

Personligt vil jeg ikke selv kunne komme så meget som nu,hvis det bliver flyttet til Sundby. For det første er der meget langt for mig at cykle og jeg har ikke råd til at tage bussen frem og tilbage flere gange om ugen.

Jeg beklager dybt hvis dette går igennem.

Jeg er ung mand på 60 år, boende i Østerbro, er sen et års tid medlem af kæmperne. Jeg har en historik af psykisk sammenbrud og arbejdsliv flettet ind i hinanden. I cirka to år har jeg været på flexydelse, og idag et 5 timers rengørings job. Min kontakt til kæmperne begynde for cirka 6 års tid. Kom på rundvisning sammen med patienter fra afdeling på Riget. Det var spændende, 3 år derefter sammen med distrikt psykiatrien. Men skridtet fra et besøg til at begynde bruge nogle aktiviteter er tit lang.

Begyndte regelmæssigt at komme til fitness 2 gange om ugen. Svært at starte, men den måde som jeg blev mødt af fik det hele at bli mer nemt for hver gang. I løbet af året har jeg deltaget på cykel tur, deltog i julefrokosten samt årets generel forsamling.

Jeres forslag at flytte kæmpernes sekretariat og lukke adgangen til kaffen vil set fra min stol ha flere negative konsekvenser. Kontakten mellem den ansatte bliver mer kompliceret gennem den fysiske adskillige. Det er ikke op til mig at beskrive hvilke konsekvenser det får, men det bliver ikke godt. At vi ikke fremover kan drikke kaffe efter træning, spise frokost osv, rækker på helheden af oplevelsen - fremover bliver det trangt, hvor kan man sidde ned og snakke og føle sig som en del af noget større.

I jeres forslag som er til høring bruger i alle moderne buzz ord, recovery, peer to peer, brugerinddragelse osv. Jeg kan ikke flere lige nu, men når i taler så meget om dette ikke bruger kæmperne som et godt eksempel, Brugerinddragelse, peer to peer, Hos kæmperne er cirka 60% af instruktørerne tidligere bruger. Jeg er bange før at i er igang med at skade kæmperne hvis jeres ideer bliver virkelighed.

Succesen ifk98 består og blomstre fordi ildsjæle har opbygget og plejet foreningen, som med tiden er blevet noget ganske særligt.

Det vil være uklogt at risikere at ødelægge succesen ved at ændre dens grundvilkår. Husk at mange nøglepersoner mangler noget af den styrke man normalt kan forvente pga deres sårbarheder.

Ved at flytte foreningen vil nøglepersoner og medlemmer falde fra. Kan den holde til det?

Plej i stedet ifk98 varsomt, som det kræves.

Kære jer, som planlægger at flytte IfK98's sekretariatslokaler.

I er ved at begå en kæmpe og fatal fejl! I er ved at ødelægge en forening og et værested, som rent faktisk formår at hjælpe psykisk sårbare "ud på den anden side" og gøre disse mennesker i stand til at leve og deltage i samfundet. Hvilket er noget I ønsker ikke? Eller hvad? For jeres såkaldte tiltag for at støtte os sårbare virker lige modsat.

Jeres planer om at flytte IfK98's sekretariatslokaler væk fra Idrætshuset (på Hørsholmgade) vil ikke blot få konsekvenser for kæmpernes bruger og instruktører, det vil være med til at bremse den positive dynamik, som skabes mellem de unge og "gamle", som er fælles om huset. Dermed vil det i sidste ende gå ud over kommende sårbare recovery og dermed også færre, der vil kunne bidrage i samfundet.

Jeg er selv bruger af kæmperne og har kommet i idrætshuset siden jeg var 23 år og er i dag 30 år. Derfor kan jeg med rette fortælle jer at, I er ved at ødelægge det eneste, som virkelig fungerer i psykiatrien. I idrætshuset, hos kæmperne er der ikke venteliste og man skal ikke bestille tid for at få en snak, når verden er ved at krakelere omkring én. Kæmperne og idrætshuset var min livlinje. Her mødte jeg mennesker i alle aldre og et personale, der støttede mig og gav mig den omsorg og inspiration, som gav mig troen på livet. Hvis jeg ikke var kommet i kæmperne i idrætshuset, var jeg ikke blevet færdig uddannet pædagog, med et 35 timers job og mor til en fantastisk dreng på 1 ½ år. Min sygdom startede, da jeg var 19 år. Jeg havde mange gange sagt farvel til livet og været i utallige indlæggelser og forskellige behandlingsforløb.

Det var først, da jeg blev en del af kæmperne og kom i idrætshuset, at jeg begyndte at få det bedre og mærke, at livet var værd at leve.

Jeg blev færdig, som pædagog den 19. januar 2016, selvom jeg i løbet af min bacheloropgave flere gange, var ved at opgive, da angsten for at blive syg bremsede min koncentrationsevne. At jeg kom i mål skyldes også, at jeg kunne sidde i idrætshuset og skrive min opgave i trygge rammer, hvor kendte ansigter unge som gamle, gav mig styrke til at fortsætte.

Lyt nu til OS, der ved, hvad der virker, når det gør ondt i livet og lad IFK98 blive i idrætshuset.

Med Venlig Hilsen

Jeg har haft stor glæde af tilbuddet om Recovery og Krop i Idrætshuset. Jeg og de der har deltaget i gruppen og i individuelle samtaler med Kurt Jacobsen er taknemmelige for tilbuddet. Vi har fået det grundlæggende bedre i vores liv og hverdag. Det er skræmmende at forestille os, at vi ikke har adgang til denne støtte, når livet er svært. Det er et tilbud, vi ønsker skal eksistere for flere fremover, fordi det er unikt med en meget positiv effekt på kort og lang sigt.

Jeg vil kraftigt opfordre til, at I støtter Idrætsforeningen Kæmperne, alt hvad I kan, fordi stedet kan noget særligt omkring at få mennesker i gang med at dyrke motion og holde os i gang med det. Kæmpernes kultur motiverer på mange særlige måder, f.eks. den sociale tone, der hurtigt også bliver en del af nye medlemmers måde at kommunikere på. Kæmperne har fortjent både økonomisk støtte og at I lytter til de gode forslag, der allerede er indsendt som høringssvar. Vores fokus er, at motoren i Idrætsforeningen Kæmperne er en tæt sammenhæng mellem motion, krop, det sociale og kost.

Jeg har været medlem af Kæmperne siden 2010. Jeg er blevet en del af flere aktiviteter i mit eget langsomme tempo, der svarer til det jeg kan klare. Først skulle min krop i gang og vænne sig til at gøre motion. Det brugte jeg over et år på hos Kæmperne, hvor jeg på det tidspunkt ikke magtede det sociale. I forebyggelsescentret var min kondi målt til under det laveste. Jeg var så heldig, at til at starte med fulgte jeg med en medarbejder og en lille gruppe brugere fra mit lokale aktivitets- og samværssted Ottilia til Idrætshuset og brugte deres fitnesslokale en gang om ugen. Cirka 2 år senere kunne jeg selv møde op og i denne periode fik jeg behov for at sætte mine ambitioner ned. Det så dels en medarbejder og dels en frivillig fra Kæmperne. De kunne guide mig i, at dosere min motion ikke for lidt og ikke for meget. Først nu efter dette lange træk har jeg erfaret, at motion kan løfte både når humøret og kroppen giver ubehagelige og negative symptomer. Idrætshusets cafe med den sunde mad og den gode sociale tone giver et skub og en fornyet energi for mange af os. Vi har en helt særlig social tone, der giver accept og virker motiverende. Jeg har oplevet nye som efter et par måneder i Idrætshuset og hos Kæmperne har fået liv i øjnene. Men det går to veje. Til frokosten i cafeen har jeg også oplevet velkendte, som jeg plejede at træne med, se trætte ud og udtrykke at de ikke kan finde deres energi og kommer så kun til maden. Det kan være halve og hele år. Det er en sejr, de gange det lykkes, at følges til en aktivitet og forsøge at komme i gang igen.

I perioder har jeg så meget af min energi til rådighed, at jeg ud over de faste ting i hverdagen som indkøb og bad, også kan opretholde at træne regelmæssigt 1 gang om ugen, mit mål er at træne flere gange om ugen. Sidste forår deltog jeg sammen med de andre til Sund By Løbet, som finder sted hvert år. Her mærkede jeg at kroppen kunne lidt igen og jeg blev motiveret til at begynde at gå tur. Selvom Kæmperne er velfungerende og istand til at hjælpe andre, så vil jeg henlede opmærksomheden på, at hvert medlem og hele foreningen også er skrøbelige og kan vælte.

Jeg opfordrer til, at I støtter Kæmperne.

Amager, 14. april 2016

Vi takker for at der bliver bevilget ekstra penge til N.A.B.O.-center, Amager.

Efter en god debat er vi blevet enige om, at følgende er det vi prioriterer som det vigtigste for stedet lige nu:

- Vi har en fast maddag torsdag. Vi kunne godt tænke os også at have fast maddag mandag.
- Udvide vores åbningstider, således at der er åbent fra 11:00 til 20:00 mandag til fredag og 11:00 til 18:00 lørdag og søndag.
- Et årligt sportsstævne i samarbejde med Kompasset.

Med venlig hilsen

Brugerne, N.A.B.O.-center, Amager

Dette er et kort høringssvar hvor jeg gør opmærksom på en underskriftindsamling for bevarelsen af værestedet SKC-Ung i Linnegade.

Yderligere høringssvar følger. Vi har pt. 540 underskrifter:

<http://www.skrivunder.net/skc>

Der er stor modvilje mod lukningen af dette sted. Vi opfordrer jeg til at genoverveje kraftigt!

Betegnelsen "psykisk sårbare" dækker over en broget gruppe med meget forskellige behov, derfor er det vigtigt at bevare velfungerende små og mellemstore tilbud som IFK 98/ /kæmperne, der - med nogen held - også tager sig af de mest skrøbelige, der netop er udskrevet fra hospitalet, og behøver hjælp til at vende tilbage til hverdagen. Det nytter ikke at tænke i stordriftsfordele, når man har med disse mennesker at gøre, da det ikke er indlysende at folk der får det dårligt af uvished, larm, store menneskemængder eller pludselige bevægelser skulle ønske at rejse langt for at komme et sted, hvor de ikke føler sig godt tilpas. Hvis man endelig skal bruge økonomi som et mål for om et tilbud kan betale sig eller ej, skal det ikke være et spørgsmål om hvad et tilbud koster, men i hvor høj grad det kan forebygge indlæggelser. IFK 98/kæmperne er ikke kun en gymnastikforening, hvor folk går hjem efter træning. Medlemmerne er skrøbelige mennesker, der har svært ved at skabe kontakt til andre, derfor er det vigtigt at vi kan beholde caféen, så folk kan blive lidt længere og tale sammen.

Idrætshuset er en oase for folk der ikke er klar til at blive gjort arbejdsmarkedsparate. Tab dem ikke på gulvet!

Brønshøj 10. april 2016

Klage over flytning af IFK98 lokaler i Hørsholmsgade

Jeg blev psykisk syg efter en skilsmisse i 1996. I årene frem til jeg begyndte at bruge Idrætshuset i Hørsholmsgade, har jeg været indlagt mange gange. Men efter jeg er begyndt at komme i Idrætshuset har jeg fået det markant bedre.

Jeg har været medlem af Kæmperne næsten siden foreningen blev stiftet i 1998. Jeg er kommet i Idrætshuset siden jeg var på kursus der i 2005.

Jeg har ikke været indlagt siden 2002. Og det er på grund af Idrætshuset mit liv har fået mening. IFK98 er en forening der spænder bredt både menneskeligt og socialt. Vi har medlemmer i alle aldre fra nær og fjern.

Jeg er meget glad for at komme i caféen og for at spise og snakke med de andre brugere af huset. Jeg synes det er en dårlig idé at flytte vores klubhus væk fra den centrale placering som Nørrebro er.

Jeg er meget glad for vores lokaler der. Der er både café, gymnastiksal, fitnessrum og sofa til hyggesnak. Caféen er hjertet i IFK98.

I forbindelse med brugen af Kæmperne, er jeg blevet instruktør der. Jeg har spinning om torsdagen. Jeg nyder at komme tidligt den dag, for caféen er åben så man kan få en snak med andre om hvad der lige sker.

IFK98 har også betydet at jeg har fundet en dejlig kæreste der.

IFK98 er derfor en meget stor del af mit liv. Jeg bruger mange af deres tilbud næsten dagligt. Men hvis vi flytter væk fra den centrale placering som Nørrebro er, bliver det sværere at komme afsted der til.

Jeg ved at jeg ikke er den eneste der føler Hørsholmsgade er "vores" sted.

Rent samfundsøkonomisk er det meget billigere at bevare Idrætshuset i Hørsholmsgade.

Og det er lidt sjovere at køre en spinningtime end det er at ligge på en Psykiatrisk lukket afdeling med Psykose.

Venlig hilsen

Bruger, Instruktør og frivillig i Kæmperne.

Ang. Idrætsforeningen Kæmpernes fortsatte mulighed for at have til huse i Hørsholmsgade 20, 2200 Kbh N.

Jeg har været medlem i IFK98 (Kæmperne), siden 2011. Jeg har haft rigtig meget glæde af deres idrætstilbud, og især af muligheden for at være social med ligesindede, og spise et sundt måltid mad i Idrætshusets cafe, før eller efter træning.

IFK98 er en ganske unik forening. Her kan psykisk sårbare dyrke et væld af idrætsaktiviteter. Der er en rummelighed og en forståelse på holdene som er helt unik. Det kan være svært, når man har en psykisk sårbarhed at få sig slæbt ud af døren og dyrke motion. Hvis man så ovenikøbet bliver mødt med stigmata, fordi man måske ikke helt kan klare de fysiske og psykiske udfordringer som der er på idrætstilbud, der er åbne for alle, kan det blive endnu sværere. I IFK er der plads til alle. Vi er over 400 medlemmer og over 20 forskellige aktiviteter. Det har taget mange år at opbygge dét foreningen er i dag. Et stærkt netværk af psykisk sårbare mennesker, der nægter at give op. Som har et ønske om et godt og aktivt liv, på trods af psykiatriske diagnoser og perioder med mørke tanker og opgiveness. For mange af vores medlemmer, betyder IFK indhold og glæde i hverdagen. Det er efterhånden almindelig kendt, at sund kost og motion samt et godt socialt netværk er altafgørende for at komme sig efter en psykisk lidelse og det er med til at skabe en platform at leve videre på. IFK har indtil nu haft et tilbud om alle 3 elementer, netop i kraft af, at vi har kunnet benytte Idrætshusets café som "klubhus". Rigtig mange af IFKs medlemmer benytter sig af muligheden for at spise en sund frokost i Caféen før eller efter træning. vi mødes til en kop kaffe og hygge. Det er her vi kan møde vores administrator. Idrætshuset er blevet vores base. Det er hjertet af hele vores forening.

Jeg mener det er afgørende for IFK98s fortsatte eksistens, at vi fortsat har mulighed for at benytte Idrætshusets faciliteter og at vores administration har til huse her. IFK har igennem de sidste 18 år vokset sig til en stor og stærk forening, men alt dette kan hurtig blive brudt ned hvis vi mister vores fælles base og ståsted i Hørsholmsgade på Nørrebro.

I forvejen er svært for hvemsomhelst eller hvilken som helst forening at skulle starte forfra et andet sted. Men for vores målgruppe, risikerer vi, at en flytning vil betyde et voldsomt frafald, som ville tage mange år at bygge op igen.

Der er planer om, at Idrætshuset skal være et ungehus. Øjensynlig er det medårsag til at man nu mener, at der ikke længere er plads til IFK i huset. Jeg mener tværtimod, at det er en styrke for begge grupper at kunne mødes i husets cafe. Det ser vi allerede nu i Fremtidsfabrikken, som er et ungetilbud i Idrætshuset. De unge kan spejle sig i de mere voksne IFK-medlemmer og se hvordan de mestrer et liv med psykisk sårbarhed, og lade sig inspirere til et godt liv med motion.

Derfor vil jeg på det kraftigste opfordre til at IFK kæmperne for lov at bevare administration, klubhus og træningsfaciliteter i huset på Hørsholmsgade 20, 2200 Kbh N.

Ang. Idrætshusets tilbud om "Recovery og Krop" gruppe samt individuelle samtaler v/ Kurt Jacobsen.

Jeg har af flere omgange deltaget i Idrætshusets tilbud "Krop og recovery". Ligesom jeg også har fået individuel coaching hos Kurt Jacobsen
Jeg har haft rigtig stor glæde af tilbudet.

Mange psykisk sårbare har svært ved at mærke deres egne grænser og svært ved at rumme egne følelser, i en sådan grad, at det kan være direkte invaliderende. Det kan være så voldsomt og overvældende, at blot det at gå uden for en dør og møde andre mennesker, kan virke som en uoverstigelig udfordring.

Der kan være mange grunde til, at disse færdigheder er blevet brudt ned hos et menneske, eller måske aldrig rigtig har været til stede. Fælles for dem er, at kropsterapi som Kurt Jacobsen tilbyder det, er en fantastisk effektiv metode til at lære bedre at håndtere netop disse udfordringer. Det kan føre til, at man kommer ud af isolationen og får et socialt liv, at man får et ordentligt forhold til sine nærmeste fordi man lærer at mærke sig selv og lærer at sige til og fra. I sidste ende kan det føre til at man bliver bragt nærmere arbejdsmarkedet. Alt dette har jeg selv oplevet på egen krop ved at deltage i omtalte kropsgruppe.

Jeg har selv tidligere i mit forløb og med stor succes gået hos en kropsterapeut, som arbejdede ud fra mange af de samme principper som Kurt Jacobsen Det var tilbage i 2005-08. Den gang fik jeg at vide af min socialpsykiater, at jeg nok burde stoppe med det, da han mente det "måtte være skadeligt, eller i bedste fald virkningsløst". Jeg vidste dog med mig selv at jeg var på rette vej og fortsatte med det. Stor var min glæde og overraskelse derfor også, da jeg erfarede at Københavns kommune åbnede for Krop og Recovery tilbudet i Idrætshuset. Jeg tænkte "Wow! Tænk at kommunen kan være pionerer på dette område. At de tør gå foran med et tilbud som virkelig virker, og som bare få år tidligere blev anset for at være "skadelig eller virkningsløst hokusfokus". Dengang måtte jeg selv af egen lomme betale for dyre terapitimer. Det er ikke en mulighed alle har. Især fordi Psykisk sårbarhed ofte også kan føre til økonomisk deroute. Derfor syntes jeg det var helt fantastisk, at dette tilbud blev oprettet. Jeg meldte mig straks til tilbuddet. Jeg har haft helt utrolig stor glæde af det, og jeg bruger ting som Kurt Jacobsen har lært mig i gruppen hver eneste dag, for at mestre at være sammen med andre uden at miste mig selv og få mine grænser overskredet. Jeg er blevet et lykkeligere menneske, jeg har en bedre hverdag, og jeg er blevet langt stærkere af at have deltaget i Krop og Recovery gruppen.

Derfor vil jeg på det kraftigste opfordre til, at socialudvalget lader denne gruppe bestå og lader Kurt Jacobsen blive i sin stilling. Jeg mener, at det er afgørende at dette tilbud er for alle, og ikke kun for unge. Om tilbudet kan have til huse i Idrætshuset er måske ikke afgørelsen. Men jeg véd at mange af mennesker der er i gruppen og som benytter sig af de individuelle samtaler også bruger Idrætshusets café til sociale formål.

Som bruger af IFK98, tidligere kursist på fremtidsfabrikken, bruger af idrætshuset, tidligere instruktør på projektet "Ungdomsdivisionen" og nu også instruktør i IFK98, vil jeg gerne give mit syn på sagen.

Jeg syntes det er en dum ide at flytte kæmperne fra Hørsholmsgade, og isoleret set lave det til et ungehus. Hvorfor? Jo ganske simpelt, da jeg startede med at komme i idrætshuset, var jeg en forvirret ung knægt på 22 år. Havde været i terapi og behandling i mange år, men aldrig følt mig som en del af noget. Jeg følte mig fortabt, og ligegyldig. Strukturen var en noget anden, end den er den dag i dag, da der er sket meget de sidste 5-6 år jeg er kommet i huset.

Men da jeg gik på fremtidsfabrikken var en af medarbejderne, faktisk en af brugerne i huset. Otto, som altid var smilende, var en del af vores "hygge tirsdage", udflugter, og havde andre roller. En af de første ting vi oplevede på mit første hold, var en fortæller time med Otto. Her fortalte han sin historie, og fortalte om, at selv efter mange års kamp, var der lys for enden af tunellen. Otto blev for mig personligt en god bro, imellem de unge og de gamle, og det gjorde også, at selv om vi havde lokaler ovenpå, så var vi ret hurtigt en del af fælleskabet i caféen også. Efter et forløb, følte jeg mig ret godt tilpas, både blandt gamle og unge, hvilket generelt ikke var noget jeg havde gjort før.

Denne bro har også ført mig videre over i kæmperne, som jeg ellers ikke ville have været i, fordi det ville jeg ikke have hørt om IFK98.

Samarbejdet der var imellem Fremtidsfabrikken (Nu ungehus) og ifk98, gjorde jeg også havde noget at overgå til, da jeg var færdig med fremtidsfabrikken. Dette har ført til at jeg har fået flere oplevelser som jeg ellers ikke ville have haft. Jeg ville næppe være blevet instruktør i kæmperne, og ej heller været blevet brugt som instruktør på projektet "Ungdomsdivisionen", som senerehen er blevet en del af Ungehus.

Da jeg stoppede var der ikke dropin tilbud og lignende. Men kæmperne gjorde jeg stadig havde min daglige gang i huset. Dette har ført til flere ting både for Ungehuset men også IFK98. Jeg har bla. Været ude og holde foredrag for en masse mennesker, af flere omgange, om hvordan det er at være i idrætshuset, og som tidligere bruger af ungehuset. Været med til møder med borgmesteren mht. Ungehus projektet. Disse ting havde jeg heller ikke deltaget i, hvis jeg ikke havde haft min daglige gang i idrætshuset som jeg har haft. Hvorfor skulle jeg stille op til noget, og blotlække mit liv gang på gang, hvis jeg var afsluttet og kommet videre?

Der er så mange aspekter der vil gå tabt ved at splitte det op, og ved at ungehuset's brugere tidligere også har lukret godt af at være gratis medlem af kæmperne når de går på et forløb i huset. De har været store brugere af både bowling og biograf klubben. Disse ting vil de også skulle sige farvel til. En anden stor ting der får mig til at skrive dette brev, er at jeg frygter for IFK98's overlevelse. Som instruktør har jeg været med til at få div. Hold op og køre som vikar bla..

Vi har prøvet og udvide til amager og andre steder, og tilgangen har ikke været der. Den faste kerne hører til på Nørrebro og omegn. Fjerner vi en cafe der er et samlingspunkt, eller rykker den, kan det få store konsekvenser.

Vi har pt. Over 400 medlemmer, for nogle år siden var dette tal det halve, hvor en del af dem var inaktive. Vi er Københavns hurtigst voksende forening, for folk med sindslidelser, og vi har været i Idrætshuset i evigheder. Vi har faktisk så stor tilgang af medlemmer, at vi ikke kan følge med. Økonomisk bliver vi dårligere stillet, og hvis vi nu også skal ud og betale for nye lokaler, og lignende vil dette knække økonomien er jeg sikker på, med mindre vi skærer godt ned på hold og instruktører.

Jeg er med på der sker forandringer og lignende, men syntes ikke denne forandring vil gavne nogen. En ting der kunne gavne både idrætshuset og IFK98, var at øge deres bidrag, til bedre tiltag. Der er plads i idrætshuset til at begge tiltag kan være der, det er jeg ikke i tvivl om. I sommers forrige år, fik idrætshuset endda flere lokaler, så hvis kontoret endelig skal flyttes, så flyt det over i de "nye" lokaler, og stadig lad cafeen køre.

Så lad idrætshuset fungere som klubhus for IFK98 og som lokaler for ungehus projektet i hverdage, og om eftermiddagen åbnes op for alle tilbuddene til ungehus brugerne, der ikke går på kurset, men enten går i skole, er i anden aktivering eller lignende.

Dette vil give størst mening i min optik, og jeg håber i vil tage det til eftertanke.

Tak for jeres tid.

mv. hilsen

Det er med dyb bekymring for IFK98's (Ildrætsforeningen Kæmpernes) fremtid at jeg skriver dette høringsvar. Der er lagt op til at Ildrætsforeningen Kæmperne som holder til i Idrætshuset på Hørsholmsgade 20, 2200 København N skal flytte sekretariat til botilbuddet Sundbygård på Amager hvilket efter min mening er dybt problematisk da jeg frygter at vores medlemstilgang vil falde markant. Vi har tidligere haft svært ved at få fodfæste på Amager og jeg frygter at vores medlemmer ikke længere ønsker at være medlem af vores forening længere hvis Kæmpernes sekretariat flytter til Amager. Der eksisterer i dag en dynamik i forhold til at vores medlemmer bruger vores fitnessaktivitet i Idrætshusets lokaler for derefter at benytte Idrætscaféen hvor man efter fitness spiser frokost sammen. Denne dynamik vil forsvinde fuldstændig hvis Idrætshuset som det eksisterer i dag vil blive lavet om til et ungehus. Jeg håber at disse problematikker vil blive taget i betragtning når der skal træffes beslutninger på mange menneskers vegne.

M.v.h.

I forbindelse med høringsrunden angående omlægningsstrategien på aktivitets og samværsområdet, gør vi som personalegruppe på Café Rose i Sydhavnen os følgende tanker, bekymringer og refleksioner:

Der er i den nye strategi lagt op til at Center City skal varetage sporet Livsmestringsforløb, der vil fylde i fremtidens aktivitets og samværstilbud - ikke mindst i det planlagte multihus i Sydhavnen. Om end det fremhæves, at der stadig skal være plads til den omsorg vi kender fra de nuværende væresteder, er det vores bekymring hvilken prioritet denne vil få fremover.

Vi er bekymrede for, hvorvidt der vil være plads til den læring, der ikke kan (eller skal) tilpasses et struktureret forløb. Læringsteoretikeren Etienne Wenger taler om praksisfællesskaber. Ifølge Wenger er vi mennesker sociale væsener, hvilket må forstås som et centralt aspekt af al læring. Vi tager del i utallige praksisfællesskaber, som vi skaber identitet i forhold til og hvori vi organiserer os og afvikler praksis eksempelvis former, rutiner, ritualer, regler, fortællinger mv.

Praksisfællesskaber er en uadskillelig del af vores daglige liv - de er uformelle, gennemgribende, sjældent i fokus, trygge, velkendte - herigennem udvikles selvforståelse og identitet. Læring er altså ikke en separat aktivitet, som vi gør, når vi ikke gør noget andet - det er ikke nødvendigvis i situationer hvor læring er i fokus, at vi lærer mest, ifølge Wenger.

Med denne teori in mente, ser vi det fællesskab der er på Café Rose som et praksisfællesskab, hvori vi ser brugere, der engagerer sig, organiserer og udvikler sig på forskellig vis. En vigtig arena for læring ser vi eksempelvis udspille sig ved dagens måltid, hvor brugerne kan komme fra gaden og spise med uden forudgående aftale. Her øves kompetencer udi sociale færdigheder uden at det er dette, der er i fokus. Her bliver de udfordret på alle sanser. Her lærer de om sundhed uden løftede pegefingre. Her skal nævnes, at mange af de brugere vi ser som aktive medspillere under måltidet, samtidig er brugere, som vi i øvrigt har svært ved at motivere til at tilmelde sig planlagte aktiviteter, kurser mv.

Vi ønsker derfor, at fremtidens AST ikke alene skal kunne udvikle og udbyde livsmestringsforløb til afgrænsede målgrupper, men også i samme omfang som nu vil tage højde for og give plads til den læring, der ikke er i fokus og som ikke kan struktureres eller dokumenteres på samme vis. Samtidig må der være plads til nuværende spontane aktiviteter som eksempelvis gåture og andet, idet det er i disse øjeblikke at vigtigt motivationsarbejde foregår.

Med hensyn til det planlagte multihus i Sydhavnen er det endvidere vores bekymring, hvorledes dette skal finansieres. Hvis et sådan hus skal fungere, må der afsættes midler ikke alene til at drive huset men også indrette det optimalt, hvilket der så vidt vides ikke er på nuværende tidspunkt? Her tænker vi ikke alene på det fysiske inventar, men også hvordan huset i sin plantegning ser ud - alt efter hvilken matrikel det lykkedes at finde egnet kan det blive nødvendigt med forskellige former for skillevægge, afskærmninger mv. da vi jo har med en målgruppe at gøre, der ofte er meget følsomme over for støj og indtryk. Fra vores hverdag ved vi, at flere brugere vælger ikke at komme i cafeen, når vi har afholdt møder, aktiviteter og arrangementer, hvor der har været et højere deltagerantal end vanligt. Brugere der måske nok har været interesseret i aktiviteten, men ikke kan rumme at være tilstede blandt mange mennesker eller i megen støj.

Vi ved fra det stigende antal brugere hos vores kollegaer i Otilia, at samme mønster gør sig gældende her. Vores ønske til fremtidens multihus er således, at dette i sin udformning og

indretning vil tage hensyn til mennesker med forskellige udfordringer med at være mange mennesker tilstede, og at der afsættes midler hertil.

Med venlig hilsen personalet på Café Rose:

Adam Bach Nielsen – Pædagog

Bodil Ovesen - Socialrådgiver

Ulla Mortensen - Professionsbachelor i ernæring og sundhed samt cand.mag. i læring og forandringsprocesser

Eva Rosenkrantz Thomsen – Seniorjobber

Det er med stor undren at man overhovedet har tænkt at flytte en velfungerende Klub som IFK98 der har ca. 400 betalende medlemmer – medlemmer hvor alle er psykisk sårbare, medlemmer som søger et fællesskab og netop ikke har brug for at blive flyttet helt til Amager. De har svært ved at opsoge ny steder – og så endda steder der ligger meget langt fra det nuværende /det trygge. Der er vel også et økonomisk aspekt ved at skulle tage til Amager. Det er katastrofalt for brugerne.

Det tager et pennestrøg at ødelægge hvad der har taget 10 år (på dette sted at bygge op) at bygge op. Foreningen har eksisteret meget længere og med medlemsfremgang.

Det er af stor betydning at de efter brug af lokaliteterne sammen kan gå i cafeen og udveksle erfaringer og være sammen om frokost eller de ting der er foregået i lokaliteterne. Der er en helt speciel ånd i IFK98, som har stor betydning for en recovering proces.

Mange af brugerne har taget en idrætsuddannelse på Veje Idrætshøjskole og videregive dette til brugerne i IFK98.

I disse tider tales meget om inklusion, inddragelse og frivillighed. Det findes allerede i IFK98.

Ca. 80% af instruktørerne har fx en brugerbaggrund. En så stor succes/interesse kommer kun fordi der er en særlig ånd i IFK98 som ikke umiddelbart kan overføres til fx Sundbygård som er i spil (et rigtigt dårligt mats). IFK98 og Sundbygård har fuldstændige forskellige kulturer. Det er der overhovedet ikke taget hensyn til i det omtale forslag.

IFK98 Kæmperne løfter en velfærdsopgave for de 900.000 de får i tilskud. Det må siges at være billigt. Sekretariatet, brugerne og instruktørerne gør et fantastisk arbejde, som bygger på et tæt fællesskab/kommunikation i det daglige.

Så meget kort: sekretariat og klubhus og træningsmuligheder – samme sted - skaber mulighed for et nødvendigt fællesskab for psykisk sårbare. Så det behøves for at videreføre et over arbejde der er foregået i mere end 10 år.

Pårørendeforeningen Bedre Psykiatri har i en årrække år brugt IFK 98 Kæmperne som eksempel på noget der virker. Vi har flere gange haft frivillige instruktører ude og fortælle om deres forløb fra fx at være nødt til at bruge meget medicin til at være fri eller næsten fri for medicin. Det lykkedes fordi man netop her havde et så tæt opstøttende sammenhold omkring dyrkelse af motion. Enhver med en psykisk diagnose ved at motion og sund mad (cafeen) og fællesskab har meget stor effekt.

København den 15.4.2016

 (tidligere bestyrelsesmedlem i Bedre Psykiatri Vanløse afd.)

Ved Bellahøj Nord 1B, 5mf

Pårørende

Tak fordi vi blev inviteret til at give et bidrag til udvikling af byens aktivitets- og samværstilbud til borgere med sindslidelser og den model for fremtidig organisering, som socialforvaltningen har præsenteret.

Først og fremmest synes vi, at det er positivt, at man fra kommunens side har lagt op til en stor inddragelse af brugerne, ansatte, lokalråd, m.m. - og den massive deltagelse i de workshops, som har været afholdt rundt omkring i byen viser meget tydeligt, at der er en stor interesse ikke mindst blandt borgerne, der benytter sig af aktivitets- og samværstederne for at give udtryk for deres mening og blive taget med på råd – endnu et argument for ”empowerment” og brugerstyring som væsentlige elementer i den enkeltes recovery...

Det blev til hundredvis af sider med fyldige referater og masser af gode forslag, som desværre ikke altid var let at finde på de forskellige hjemmesider.

Vi oplevede også et stort engagement fra de enkelte ansatte i forvaltningen, som var udkommanderet til at agere facilitatorer med den nogle gange utaknemmelige opgave, at forhindre kaos og styre debatten ind på de spor, som tilsyneladende var en del af en masterplan, som desværre ikke altid blev klar for de enkelte deltagere.

Det undrer os også, at man ikke i den omfattende planlægning, der skal til at gennemføre så mange workshops i så kort en periode, havde besluttet et ”moratorium” for lukninger, sammenlægninger og flytninger af væresteder og meldt dette klar ud i begyndelsen af de enkelte workshops. Derved kunne man have undgået en masse panik, dårlig stemning og mistillid til en del af kommunens folk.

Til gengæld blev der hver gang slået på, at der skam ikke var tale om en spareøvelse...hvilket er en sandhed med modifikationer, idet det hér blev glemt, at budgetmæssig status quo, med den store tilvækst af borger, som København oplever i disse år, hvoraf en del også vil falde under socialpsykiatriens målgruppe, de facto er en besparelse!

Det er godt, at man har valgt en række faglige spor – fokusområder – og de fire valgte er givetvis vigtige, ligesom en række andre kunne have været relevante. På den første workshop i Valby spurgte vi ind til, om koblingen mellem centrene og sporene var begrundet i en helt særlig spidskompetance hos de enkelte centre, men det indtryk vi fik var nærmest, at valget var arbitrært. Ud fra ideen om øget decentralisering er det sympatisk at lade de fire centre udvikle bydækkende aktiviteter/forløb indenfor deres fokusområder. Når man tilsyneladende først skal skabe de fornødne kompetencer, var det måske mere effektivt at samle disse udviklings- og formidlingsopgaver i det nye videns- og kompetancecenter i Nordvest.

For ikke at skulle genopfinde stribevis af dybe tallerkener kunne man benytte sig af allerede eksisterende kundskaber og erfaringer, eksempelvis hvad angår ”livsmønstringsforløb” som beskrevet i bilag 4 som en model med visiterede/uvisiterede forløb. Her vil man kunne finde inspiration i Region H, hvor man i forbindelse med udskrivning arbejder meget med rehabilitering: øgning af funktionsevne, sygdomsforvaltning, sundhedsfremme, samfundets rolle, fremme af en kultur, der understøtter den enkeltes recoveryproces og den virkelige verden og integration i samfundet (jfr. Det sociale Netværk).

Hvad angår peer-to-peer arbejdet er der bl.a. i UK skrevet en række udmærkede materialer til uddannelse af peer-støtter.

Projekterne/foreningerne Ventilen og Transmogriffen på Nørrebro har i mange år arbejdet med ensomme og sårbare unge og vil givetvis dele ud af deres erfaringer/samarbejde om at skabe tilbud, der er attraktive for netop denne målgruppe.

Det sidste punkt, at skabe tilbud der er attraktive for målgruppen, bliver tillige med en større sammenhæng i støtteindsatsen på tværs af (og helt sikkert også internt i) forvaltningerne, givetvis nogle af de største udfordringer i hele processen.

Vi vil gerne, i det omfang det forekommer relevant, bidrage til at dele viden og komme med konstruktive indspark i udviklingsprocessen

Netværkstedet Thorvaldsen

Endnu et bidrag til udvikling af aktivitet og samværstilbud

I forbindelse med det femte princip for udviklingen af aktivitets og samværstilbuddene, det som indstiller til at der skal være "færre men større aktivitets og samværstilbud" har jeg visse betæneligheder. Erfaringen viser at de brugere der er mest prægede og forpinte af deres psykiske lidelse også har brug for at kunne være i små enheder hvor de IKKE er omgivet af mange mennesker. Dette skyldes at en psykisk lidelse oftest skaber en stor grad af indre kaos, støj og uoverskuelighed. Derfor vil brugere der kæmper med disse symptomer automatisk søge mod steder hvor der er stor ydre overskuelighed, ro, og få mennesker man skal forholde sig til. For disse mennesker vil udviklingen mod større og dermed formentlig også færre aktivitets og samværstilbud gøre at deres muligheder for at bruge aktivitets og samværstilbud til at bryde ud af isolation og ensomhed indskrænkes. For de brugere hvor sygdommen fylder mest og overskuddet derfor er mindst, vil den geografiske afstand til et ak!

aktivitets og samværstilbud også have betydning for om de kommer ud af døren og ned på det nærmeste AST. Det er meget muligt at nogle brugere vil kunne profitere af større aktivitets og samværstilbud men det gælder ikke den gruppe af brugere som er mest udsatte og har mindst overskud og derfor i virkeligheden har det største behov. Derfor er der et stadigt behov for tilstedeværelsen af små og lokale aktivitetstilbud hvis man ikke vil tabe denne gruppe helt på gulvet med en stigning af antal indlæggelser til følge.

Hensigten med at styrke de enkelte borgeres recovery-proces er et meget vigtigt princip som i har fået med #61514; og det er afgørende hvordan man vælger at arbejde hen mod at nå dette mål. I mine øjne er der to helt væsentlige og ufravigelige grundelementer i en recovery-proces. Det første er at man bevæger sig væk fra en offer identitet hvor man ser sig selv som et magtesløst individ der må lide og overleve under en kronisk psykisk lidelses drænende sygdomssymptomer, og hen imod en identitet som et menneske der på trods af psykiske udfordringer og sårbarheder stadig har udviklingsmuligheder og potentialer der kan forløses.

Det andet grundelement, som hænger meget sammen med det første, er at man skal have genstartet den indre "motivationsmotor" som oftest er gået nærmest helt i stå under en invaliderende psykisk sygdom hvilket efterlader den ramte temmelig apatisk og uden initiativ og viljekraft.

For mig at se er måden at gøre det på ved at tilbyde muligheden for at opsøge lystbetonede aktiviteter der kan genopfriske ens fornemmelse for aktiviteter og livsområder man oprigtigt interesserer sig for så man på den måde kan genopdage og vække sin indre motivation. Muligheden for at mødes med andre om en fælles interesse er også et godt startsted for at udvide det sociale

netværk som ofte er blevet godt hullet af sygdommen. Dette gøres ved dels at arbejde med stor tålmodighed og dels ved at tilbyde en vifte af tilbud som kan ramme "lystbehovet" hos flest mulige mennesker og gerne så vidt muligt med muligheder for at tage individuelle hensyn. I denne proces er det også vigtigt at man så vidt muligt ikke presser på for sårbare borgere skal blive jobparat på X antal måneder, eller presser på i det hele taget. Presser man for meget på, for tidligt i processen, risikerer man at aflive den motivation man gerne vil vække. Når den indre motivation er ved at blive vækket er det fint at invitere til at brugeren selv i højere grad kan tage initiativer og efterhånden også små og større ansvarsopgaver hvis vedkommende selv føler sig parat til det. Til dette formål er det vigtigt at der er reelle muligheder for at opnå indflydelse og tage ansvar i de eksisterende aktivitets og samværstilbud. Jeg vil påstå at det først er når man har fået sin indre "motivationsmotor" godt op at køre igen at man overhovedet kan begynde at tænke i baner som jobparathed og muligheden for at kunne varetage et vedvarende ansvar som et job kræver. Det er for mig oplagt at man i videst mulig udstrækning gør brug af mennesker der selv har gennemgået en sådan recovery-proces og derfor på egen krop har erfaret nogle veje ud af psykisk sygdom og indgående kender mange af de forhindringer man støder på undervejs. Også fordi de helt konkret er et udtryk for det håb om at komme sig som man har brug for at fastholde når man er i en psykisk sygdom.

Hvis princippet om styrkelse af individuelle recovery processer skal have nogen effekt i virkelighedens verden og ikke bare blive til velmenende floskler mener jeg at værktøjer og måder at arbejde for recovery som dem jeg har beskrevet men også andre lignende overvejelser og værktøjer skal indtænkes og udvirkes igennem hele udviklingsprocessen af nye og gamle aktivitets- og samværstilbud.

Endelig vil jeg også opfordre til at man så vidt muligt ikke nedlægger gamle aktivitets og samværstilbud før de nye tilbud som skal erstatte dem, er klar til at blive taget i brug, så der ikke opstår en længere periode hvor brugerne af de gamle AST steder, der skal lukkes, står uden reelle lokale alternativer.

Jeg håber at mine overvejelser kan bruges til noget i den videre proces henimod udviklingen af en bedre socialpsykiatri og bedre aktivitets og samværstilbud. Er der spørgsmål i den forbindelse eller et ønske om at jeg eller andre fra Netværkstedet Thorvaldsen kunne indgå i det videre udviklingsarbejde er jeg/vi åbne for at indgå konstruktivt i processen.

Med venlig hilsen

[Redacted]
Bestyrelsesmedlem i Netværkstedet Thorvaldsen

Email: [Redacted]

Mobil: [Redacted]

Kommentarer til Hørings svar 2016

Netværkstedet Thorvaldsens svar til Kbh. kommunes "Fem politiske vedtagende principper."

I ca. syv år har NT haft en samarbejdsaftale med Kbh. kommune, dette bundende i, at NT igennem årene har haft og har en voksende gruppe af københavnere borgere der har haft og har deres Empowerment/Recovery forløb på NT.

NT har igennem 22 år arbejdet med Recovery- Empowerment- Brugerstyring for den enkelte.

Igennem brugernes store indsats, læring og styring, er der oparbejdet en ret så stor Vidensbank, som NT brugere gerne vil give videre til nye steder.

4.1 Således kan NT bidrage som sparringspartner til bl.a. Kbh. kommunes nye Videns- og Kompetancecenter, viden omkring metoder og redskaber i Brugerstyring, Recovery og Empowerment for den enkelte og for fællesskabet. NT har herudover nogle anderledes og vellykkede forløb for praktikanter i ressourceforløb.

NT vil ligeledes med deres opsamlede viden være en relevant part i et nyt Aktivitets- og samværstilbud i Sydhavnen, i Hørsholmgade, i Griffenfeldsgade.

Det er glædeligt at Milepælen genåbner på Østerbro og vi har ladet os fortælle at man her ønsker at arbejde hen på reel brugerstyring.

At skabe en brug- og bæredygtig form for brugerstyring gøres ikke bare fra den ene dag til den anden, det er en lang proces, hvor hvert sted må oparbejde deres egen kultur og det vi her kalder for "Stedets ånd." Men der er nogle grundelementer der kan gøre processen nemmere.

4.2 NT har tidligere udtalt sig om, hvorledes de lokale centre kan fungere som tovholdere på hver deres faglighed/udvikling, samt vider deling på tværs af centrene. I sådan en proces sidder NT inde med stor viden omkring livsforløb, samvær, uddannelse og beskæftigelse, sundhed m.m.

NT opsamlede viden bunder ikke i diverse kursusforløb, professionel undervisning eller terapeutiske modeller, det er en viden der igennem mange år er opsamlet af brugerne igennem deres egen individuelle forløb i hverdagen.

Fagligt fokusområde: Livsmestringsforløb:

1. "Fællesskab/Netværksdannelse/Selvudvikling/Drømme/Valg." Er begreber der kan være svære og angstfremkaldende at skulle forholde sig til, eller gå id i. Det kan tage lang tid for den enkelte og for gruppen at udvikle og det udvikles nødvendigvis ikke gennem terapeutiske kurser, men gennem de muligheder der gives for at turde og kunne udleve sine drømme.

Fagligt fokusområde: Samvær netværk og aktive borgere:

Peer-To-Peer forløb er en udmærket ide og der er brugere fra NT der har været på disse kurser og som arbejder videre med udviklingen heraf. Brugere fra NT har ligeledes en stor indsigt i brug af medicin og i håndteringen heraf.

Fagligt fokusområde: Unge uddannelse og beskæftigelse:

Netop overfor denne unge-gruppe er en Recovery ud fra egne præmisser meget vigtigt. Ikke alle kan bruge strukturerede forløb i form af studie, madlavning, kulturaftener ol.

Netop mange i denne gruppe er svære at motivere og her sidder NT brugergruppe med megen erfaring indenfor Recovery, Empowerment og ikke mindst Brugerstyring, der kan gives videre til netop de nye unge med deres forskellige nye diagnoser og deres anderledes tilgang til livet.

Indenfor denne unge- gruppe skal der gives alternative rum til udvikling af egne ressourcer, valg, faglighed og drømme.

NT kan i hele denne omlægningsproces tilbyde samarbejde- sparringspartner, udviklings-uddannelsespartner i udviklingsprocessen af Sydhavnen, Østerbro, Hørsholmgade, Vesterbro og Videns-Kompetancecentret Nordvest.

.NT har eksisteret siden 1993, udover socialt samvær rummer stedet følgende:

Rooster Music, Radioti, Forlaget Amalie, Kulturgruppen, Socialgruppen, TV/Vidéo, Sæbe- creme projekt, Tema/seminarer, Peer-to-peer forløb, Praktikanter/ressourceforløb.

Netværkstedet Thorvaldsens overordnede formål er:

At hjælpe mennesker med psykosociale problemer til at få deres selvstændighed og rettigheder tilbage, dette igennem deltagelse i projekter hvor den enkelte har direkte indflydelse.

D11/4 2016.

Som relativ ny bruger af idrætshuset, kom det som et chok for mig at fremtiden tilsyneladende er usikker.

Mit kendskab til stedet er præget af en overraskende glæde, i en ellers svær tid.

Jeg mødte ikke op med de store forventninger, men efter et introduktionsmøde i kafe'en i en venlig og åben atmosfære fik jeg mod til at prøve nogle af tilbuddene. At det ikke er forbundet med tvang og forventninger er vigtigt, man mødes som ligeværdige.

Det er som en oase i ørkenen. Det tager tid at udvikle noget til et punkt hvor det for alvor slår rødder, men til gengæld kan det splintres meget hurtigt. Det er en katastrofe for os brugere, der netop har brug for ro og tryghed for at få overskud til at håndtere andre udfordringer.

Jeg vil tværtimod foreslå at udvide kafe'ens åbningstider for jeg tror at mange gerne vil mødes og "hænge ud" med hinanden. og derved udvide det sociale netværk.

Selvfølgelig er det sympatisk at gøre en særlig indsats for unge, men på bekostning af en gruppe sårbare mennesker ! Det er en ommer.

Det er så min mening.

Med ensomme hilsner fra

Jeg har nu læst hele Socialudvalget forslag til den fremtidige plan for de Københavnske væresteder for sindslidende.

Jeg har følgende indsigelser, først og fremmest er det en meget stor chance at tage at satse så meget på de 4 storcentre som man vil placere i byen .Jeg kan heller ikke se nogen klar definition på hvad de hver især skal indeholde, endelig er store enheder ikke lig med stor succes .De små væresteder er der hvor man kan finde nærvær ,tryghed ,genkendelighed og måske også danne blivende netværk som kan bruges til at komme sig. De nævnte ting har jeg svært ved at se i de meget store enheder der nu vil blive etableret.

En anden ting som er blevet meget klart underprioriteret er hvad tilbud der skal være til de brugere som er over 35-40 år, man har fokuseret meget på de unge og muligheden for at aktivere eller gøre dem jobparate.

Den anden gruppe som udgør cirka 75 % af brugerne på værkstederne er der ikke mange muligheder for i den fremlagte plan.

Med venlig hilsen.

Hej rette vedkommende

Jeg skriver, da jeg gerne vil tilkendegive min mening omkring, at Støtte- og kontaktcenteret i Linnésgade muligvis skal afvikles.

Vi er i SKC meget trætte af processen op imod denne mulige konklusion, som har drænet både brugere og personale for energi og overskud. Lige som vi havde det bedst, skulle tage stilling til denne omstrukturering som er igang.

Desværre er vi mange brugere, der i forvejen er udkørte af de forskellige psykiske udfordringer vi nu tumler med og det har krævet rigtig meget af os, at skulle kæmpe for at SKC (som vi kender det og har det godt med) skulle bestå.

Nu hører vi at SKC muligvis skal afvikles og vi føler os absolut ikke hørt. Så nu prøver vi at råbe op endnu engang.

SKC er det frirum som vi, psykisk sårbare, har brug for og som der ikke findes andre steder. Her er ingen forpligtelser og pacing. Det er lige her, at vi kan være os selv sammen med andre og føle, at vi hører til. Vi spiller en masse musik, laver en masse kunst og har hyggelig og tryk samvær med personalet. Et personale som består af ekstraordinært kompetente mennesker, der supplerer hinanden rigtig godt i deres samarbejde.

Vi er villige til er, at gøre en ekstra indsats for at få endnu flere brugere til at komme og samtidig optimere brugen af de ressourcer vi har.

Vi synes, at det er dybt uretfærdigt, at denne form for effektivisering skal gå ud over os - Psykisk sårbare, der ikke har meget at kæmpe imod med.

Hør os, når vi siger, at man hiver mange af brugernes fundament op med roden, hvis SKC afvikles eller flyttes.

Mange hilsner

A dark, irregularly shaped redaction mark covering the signature area.

Til Socialforvaltningen, Kbh. Kommune,

I forbindelse med udvikling af AST i KK, er det blevet foreslået at lukke SKC Ung i Linnésgade. I stedet vil man fordele brugerne og aktiviteterne mellem et nyt ungehus i Hørsholmsgade, Griffenfeldsgade og Fountain House.

Jeg er aktiv og daglig bruger af SKC og har været det siden september 2015. Jeg har haft enorm glæde af SKC Ung og brugt de mange aktiviteter, huset tilbyder.

Heriblandt atelier, musiklokalet, køkkenet, månedsafslutnings-caféen (Kultur med Kaffe), computerrummet, turene ud af huset og i det hele taget nydt det uformelle og utrolig ligeværdige fællesskab mellem brugere og ansatte.

Min recoveryproces er klart blevet forbedret og udviklet i meget positiv retning takket være SKC Ungs faciliteter og personale. Atmosfæren er helt unik og jeg har ikke oplevet andet end åbne arme, hjerterum, oprigtig opmærksomhed og ligeværdig og autentisk dialog med både brugere og ansatte.

Lukkes SKC Ung i Linnésgade, vil det være et stort tab for os brugere!

Processen omkring SKC Ungs fremtid har været lang og meget ofte meget svær at forstå. Der har været mange workshops, møder o.lign., og efter sigende har brugerne fået mulighed for at blive hørt. Mange af os brugere har ikke overskud til at overskue en kompliceret, politisk proces. Derfor er jeg på ingen måde klar over, om SKCs brugere er blevet hørt i denne proces. Med andre ord, har hele processen været meget frustrerende. Jeg har ikke lyst til at skulle bruge min energi på at slås for at bevare et sted, som fungerer så godt som SKC Ung.

Usikkerhed har hersket på Linnésgade i mange måneder; de ansatte vidste ikke, hvad der skulle ske, vores leder vidste ikke, hvad der skulle ske og i det hele taget anede vi ikke, om vi var købt eller solgt.

Når jeg som psykisk sårbar skal finde et sted, hvor jeg kan samle mig og finde ro og tryghed, er stabile rammer alfa og omega. Det har SKC Ung i Linnésgade kunne give mig, sammen med mere end 50 andre månedlige, individuelle brugere.

Mit forslag er, at SKC Ung i Linnésgade fortsat beholdes. Rent økonomisk kan 6. sal spares væk. Således betales kun husleje for 2. sal, caféen i stuen samt kælderen. De tre etager ligger tæt på hinanden, og brugere og ansatte oplever en mere tryk hverdag med større samling på aktiviteterne. Rummene kan udnyttes på en måde, så alle aktiviteter bevares, selvom 6. sal udelades.

Hvis jeg skal til at forholde mig til nye lokaler, nye brugere, ny beliggenhed, nye aktiviteter, nye ansatte får jeg allermost lyst til at blive væk. Min recoveryproces vil stagnere eller måske endda gå tilbage. Jeg tror ikke I forstår, hvor vigtigt SKC Ung er. For mig. Og for rigtig mange andre.

Jeg håber virkelig, at I vil overveje grundigt, om så mange psykisk sårbare unge skal rammes i en omlægnings- og udviklingsproces af AST. Bevar SKC Ung, og dermed et unikt tilbud for psykisk sårbare unge.

De bedste hilsner

Jeg har deltaget i adskillige gruppeforløb igennem psykiatrien, efter en depression i 2007, men dette forløb i Recovery/kropsgruppen i Idrætshuset med terapeut Kurt Jakobsen, er et af de bedste personlige udviklingsforløb jeg har oplevet. Det at sætte velovervejede kropslige øvelser ind sammen med terapien gør, at der bliver arbejdet med sammenkoblingen af legeme og hoved, så jeg føler mere helhed og får tydeligere information om min reelle tilstand. Hovedet kan godt 'løbe' afsted og overdøve kroppens signaler.

For mig bliver uklare signaler og tilstande bragt til bevidsthed på denne måde. Der er megen personlig og social læring at hente i denne form. Her føler jeg virkelig vi er en gruppe, der lærer at støtte hinanden og terapeuten skaber tydelighed og er fuldt ud deltagende. Det gør at alle får en stemme og kan vise de oprigtige følelser og sider af sig selv, som kan være svære at dele andre steder.

Jeg ville ønske at alle som har personlige problemer og hæmmende tilstande kunne få et sådant forløb. For jeg har lært så meget om mig og de andre, og hvordan en hjerne reagerer på traumer og sorg og tanker, at det bliver helt naturligt at være med det der eksisterer. Jeg føler mig mere accepteret og uforbeholdent set end nogen andre steder. De sider jeg oplever som utilladte i familie og i andre miljøer, bliver her til menneskelighed og naturlighed. Hvor jeg ellers kan isolere mig med dette og opleve ensomhed, føler jeg her nærvær og støtte. Jeg erkender mere og tillader, at ikke kunne overkomme og løse alle mine problemer alene, med de adfærdsmønstre som i opvæksten er blevet til stærke vaner og tænkning. Og at jeg hurtigere falder ind i disse uden terapi. Selvom jeg er kommet langt videre er der stadig meget at inkorporere og lære. Og jeg har ikke råd til personlig terapi andre steder.

Dette tilbud er unikt og som sagt et af de mest kompetente terapeutiske gruppeforløb at finde i byen. Det betyder meget for min trivsel og styrke til at klare livet med alle de benspænd der er, når man ikke fik nok grundlæggende styrke med hjemmefra.

Vh

Til Københavns kommune Socialudvalget

Gruppen er en del af mit ressource forløb. Jeg har gået der ca. 9 måneder.

Jeg går der 2 gange om ugen og det hjælper mig meget.

Jeg forestiller mig at forløbet hos Kurt munder ud i uddannelse og senere beskæftigelse og jeg på den måde blive selvforsørgende.

Arbejdet med kroppen har jeg følt og føler stadigvæk går dybt ned og hjælper mig meget.

Det hjælper med at bearbejde mine traumer og dysfunktionelle mønstre så jeg ikke giver dem videre til mine børn.

Jeg føler personlige temaer og problematikker bearbejdes nænsomt. Det kan være ting jeg har med mine børn.

Jeg føler forløbet hjælper mig til at blive en bedre mor så mine børn får et bedre liv, psykisk som fysisk.

Jeg oplever det som en stor fordel for mine børn og hele min familie.

Jeg oplever jeg får mere overskud og giver dette overskud videre til mine børn så de klarer sig bedre i dagligdagen.

Vi øver os i at være sammen med andre mennesker og det hjælper mig meget til ikke at blive ensom.

Jeg oplever det som meningsfyldt fællesskab hvor mine principper bliver respekteret.

Jeg har de sidste 10 år brugt alt mit overskud på mine børn.

Nu vil jeg oveni dette (tage mig af mine børn) gerne have overskud til i fremtiden at tage en uddannelse og senere få et arbejde, samtidig med at jeg stadigvæk kan tage mig af mine børn i fremtiden.

Jeg har en lav stress tærskel og forløbet hos Kurt hjælper mig til at håndtere dette bedre.

Mvh

12. april 2016

Brev til Socialudvalget - fra deltagere i Idrætshusets *Recovery og krop gruppe*, samt individuelle samtaler

Vi skriver til jer fordi vi gerne vil fortælle jer om betydningen af denne gruppes eksistens og kvaliteter, samt de individuelle samtaler vi har på stedet.

Dette tilbud fra Københavns kommune og vores terapeut Kurt Jacobsen er unikt. Hvad vi oplever er, at denne form for terapi med kropslige øvelser og Kurts fremgangsmåder kan følgende:

Denne terapi modvirker ensomhed omkring at stå alene med sine reaktioner. Vi kan derved opbygge tillid til os selv og i samvær med andre mennesker. Erfare ligheder og greje forskelligheder. Vi behøver ikke at være alene med vores sorg, traumer, modløshed og dysfunktionelle sider.

Det giver os styrke og mod til accept og forandringer, der kan synes små for andre, men uoverkommelige for os i dagligdagen.

Forløbet er ikke begrænset til en fastlåst tidsperiode. Det betyder at man først træder ud, når man føler sig rustet til det. Det giver en tryghed, som vi sjældent har oplevet i andre forløb.

I forhold til almindelige psykolog sessioner, får vi her bearbejdet en kropslig uro eller stivnet hed. Vi bliver mere bekendt med kroppens signaler.

På den måde bliver vi bedre til at forebygge og begribe vores reaktioner, og bliver dermed mere selv-støttende med tiden.

Når vi blot taler med nogen, uden at have kroppen med, føler vi os afsondret fra resten af vores legeme. Kroppen rummer vores historier og påvirkes heraf. Derfor vil vi gerne have den med. Vi lærer således at bryde med desperate overlevelsestrategier til, at kunne føle os i kontakt med det der reelt sker, hvad kroppen fortæller og hvordan vi kan handle på det. Således bliver vi bedre rustet til at bryde isolation og fungere i hverdagen, i det offentlige rum, i vores familier og i relationer i det hele taget.

Sammenlignet med flere af brugernes oplevelser omkring distriktspsykiatriens indsats er dette et dyberegående og mere sammenhængende læringsforløb, hvor vi arbejder med vores psykiske og fysiske problematikker. Flere oplever distriktspsykiatrien som symptom behandling eller brænd slukning, hvor man ikke lærer at blive vidende om årsagerne, der ligger til grund for vores mønstre og adfærd. Her har vi tid, får viden, samt terapeutisk og fælles støtte omkring vores nuværende levevis og tanker.

At kunne være i en gruppe og have et delende og læringsrigt rum for fysiologiske, neurologiske og mentale processer, giver os alsidige muligheder og tid til at lære sig nye vaner. At ændre vaner kan tage meget lang tid. Her er der mulighed for løbende træning og pleje af sindet, der prøves af, tænkes over og evalueres igen og igen. Derfor er det åbne tidsperspektiv en vigtig faktor.

Vi ønsker for os i gruppen og for mange andre fremover, at denne terapiform med Kurt Jacobsen, kan etablere et fundament for et bedre liv og modvirke forværring ved ensomhed, nedture og indlæggelser.

Vi synes at vores terapeut giver os en autentisk og nærværende respons, og at han har en styring og struktur der gør, at alle får en plads, taletid og opmærksomhed. Samtidig er sessionen fleksibel alt efter gruppen formåen og behov. Med Kurt Jacobsens tilstedeværelse opbygger vi et tillidsforhold vi behøver så grundlæggende, for at turde tale om vores sårbare sider og dele med andre mennesker. Heraf opstår mod til at møde verden med mere styrke.

De individuelle samtaler er der brug for, da det ikke er alt man er parat til at dele i et gruppeforum. Det er desuden en anden proces. Det gavner os at kunne supplere disse to processer med en person der kender vores dybere personlige historik og følelser og også ser vores adfærd og håndtering af situationer med andre i det sociale rum – i en gruppe.

Vi lærer så meget heraf og ønsker at dette tilbud kan bestå fremover.

Vi har dertil foretaget en underskriftsindsamling med alle de der støtter op om denne mulighed for livgivende terapi. Denne afleverer vi personligt på Rådhuset, torsdag den 14.april.

Vi ser at der er en stor socialøkonomisk gevinst at hente ved denne form for personlig og fælles bearbejdelse. Og desuden i måden at stykke terapi sammen på, som Kurt Jacobsens metoder og læring om krop og psyke formår at give os.

Det er enestående og vi opfordrer til at sprede denne tilgang til flere gruppe tilbud og terapi - i landet.

De bedste hilsner og håb fra

 og alle de andre der har sat deres underskrifter på dets betydning. se underskriftindsamling til Socialudvalget.

Har I spørgsmål angående denne gruppe og tilbuddet spørg gerne

Kontaktperson:

Leder af tilbuddene Recovery og krop gruppe og de Individuelle samtaler –
Kurt Jacobsen: email: AM6E@sof.kk.dk mobil: 3069 2595

Til Socialudvalget, Center for Politik, Julie Nørrelund Hansen, email: a52a@sof.kk.dk

Høringssvar vedr. Udvikling af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud for borgere med sindslidelser

Ang. nuværende Idrætshusets aktivitet: Recovery og Krop - gruppe og samtaler med Kurt Jacobsen.

Personligt svar indsendt af:

Jeg vil inderligt opfordre Socialudvalget til - gerne i samarbejde med nuværende brugere - at etablere et og gerne flere steder, hvor det nuværende Idrætshusets tilbud om aktiviteten "Recovery og Krop - gruppe og samtaler" kan fortsætte efter det nuværende koncept fra Idrætshuset efter omlægningen af aktivitets- og samværstilbudene.

Jeg ønsker, at flere med psykisk lidelse kan få glæde af et tilsvarende tilbud. Mennesker med psykisk sygdom, der søger lindring, energi og evne til at opretholde en hverdag med basale aktiviteter som indkøb, bad og sociale relationer. Min erfaring fra flere brugere er, at især de som ikke profiterer af DPC eller andre tilbud efter udskrivning, kan blive nået med konceptet fra Recovery og Krop. I tilbuddet indrager vi kroppen i et omfang, som giver mening for den enkelte. Jeg har deltaget i gruppen og i de individuelle samtaler fra aktiviteten startede i 2012. Jeg stoppede i en periode, og nu deltager jeg igen. Jeg har haft stor glæde af tilbuddet. Min nære familie og pårørende kender tilbuddet og de har fået det bedre med sig selv omkring min sygdom. Nedenstående kommer jeg ind på, hvad tilbuddet om Recovery og Krop med gruppe og individuelle samtaler, har skabt af ændringer i mit liv og min hverdag efter de vanskeligheder jeg har oplevet i forlængelse af en psykiatrisk sygdom, som brød ud sent i mit liv i 2008.

Jeg har oplevet at være helt inaktiv og så godt som isoleret fra venner og familie samt DPC og andre instanser i det offentlige system i omkring halvandet år. Forinden var jeg indlagt på psykiatrisk afdeling for første gang i mit liv med paranoid psykose. Indtil indlæggelsen havde jeg fungeret i fast arbejde inden for undervisning siden min ungdom og været en ansvarlig mor for min hjemmeboende søn. Efter sygdommen var kun en enkelt af mine veninder i stand til at holde fast i mig med mine negative symptomer og opgivelse som eftervirkninger fra psykosen. Min søn var hos mig på besøg regelmæssigt og det var både godt og en svær ting at rumme for os begge. I DPC var min oplevelse at både min psykiater og kontaktperson "blev præget" af min opgivenhed og endte med at lave aftaler med mig med over 7 ugers mellemrum, hvor de i starten ønskede aftaler med mig i DPC hver uge.

Jeg startede i tilbuddet om Recovery og Krop samtidig med at det blev oprettet i Idrætshuset i august 2012. Gruppens leder Kurt Jacobsen tilbød mig yderligere individuelle samtaler. Disse samtaler gjorde at jeg oplevede mig selv på en positiv måde og kunne se mine tidlige oplevelser i et nyt perspektiv. Med den indsigt var jeg bedre istand til at reflektere mere alsidigt. Og jeg befandt mig bedre i gruppen men mine og andres reaktioner og følte en tryghed.

Ændringerne i mit liv har berørt og betydet: .

* en mindre angstpræget opfattelse af mit fysiske ubehag når jeg kom tæt på at være psykotisk og mindre angst i forhold til omverdenen

* kendskab til min reaktion med opgivelse og kraftige indre følelsesmæssige reaktioner. Jeg kan sætte ind med både kropslige øvelser, styring af mine tanker med tematiske formuleringer/spørgsmål og motivering af mig selv til at dele. Jeg kan kontakte venner og søge støtte hos professionelle

* en god relation til min familie og nære venner og bekendte er blevet genetableret. Vi er sammen på en måde hvor vi kan rumme mine vanskeligheder og føler tryghed

* støtten fra DPC Distrikts Psykiatrisk Center er idag virksom og jeg kan komme så ofte jeg har behov. DPC kender til min terapi med Recovery og Krop og understreger de temaer de mener jeg skal få behandlet i det regi

Samlet vil jeg konkludere at jeg idag er tryk og tilfreds i min hverdag. Jeg kan modtage støtte til de svære ting, der kommer indefra i de individuelle samtaler med Kurt Jacobsen, og jeg kan lære at begå mig i et fællesskab i gruppen. Det betyder at min robusthed er større og jeg evner at være i livet på godt og ondt.

Et sådant håb om recovery ønsker jeg at videregive til alle der har det svært i sindet.

Til rette vedkommende

Jeg er bruger af skc-ung og har kommet fast herinde de sidste to år. Jeg har brugt det næsten dagligt og har set hvordan stedet har udviklet sig. Der er kommet mange brugere til, og stedet bliver flittigt brugt. Aktiviteterne er udviklende og har fokus på den enkeltes kvaliteter og ressourcer. For mig personligt har skc givet mig lysten til livet tilbage. Jeg er gået fra en tilværelse uden socialt netværk, til et liv med venner og en aktiv hverdag. Jeg er desuden begyndt at studere igen, og det ville ikke være muligt uden Skc. Den helt særlige kultur som skc rummer, har været helt enestående i forhold til at hjælpe mig videre i mit liv. Det er min fornemmelse at vi er mange der deler denne erfaring.

Forslaget om at det er fountain house der skal overtage skc's aktiviteter, virker helt hul i hovedet. Jeg er kommet i fountain house, og stedet fungerer på alle måder dårligere end Skc. Der er meget færre brugere, dårligere lokaler og en dårligere placering i forhold til at skulle hjælpe flest muligt unge i Københavns kommune.

Jeg er meget bekymret for at Skc skal lukkes, da vi er mange der mister den helt unikke støtte vi får i hverdagen. Den ligeværdige, kreative og indvolverende kultur der eksisterer i Skc, og som stedet har brugt de sidste 2 år på at opbygge, kan ikke bare flyttes eller opstå et andet sted.

Min forhåbning er at beslutningen om at lukke Skc, kan tages op til en alvorlig genovervejelse!

På forhånd tak

Kære Socialforvaltning.

Jeg hedder Annette Høngaard Jeppesen. Er uddannet sygeplejerske og har fået en arbejdsskade i 2010. Jeg har fået diagnoserne, Ptsd, personlighedsændring efter overfald og periodisk psykose samt angst med middelværdi depression.

Jeg bor på Nørrebro og vil gerne fortælle om mine erfaringer med kæmperne.

Jeg har i flere perioder været i kæmperne bla til motion og spisning, Ca fra 2012 til nu.

Under mit sygdomsforløb har jeg gået hos terapeut Kurt Jacobsen i kæmperne. Jeg har kontaktet til Kurt hver uge hvor jeg får terapi enten personer eller pr tlf, når jeg er i sommerhus.

Kurt giver traumeterapi, det kan ikke gøre mig så rask så jeg kan passe et arbejde. Terapien hjælper så jeg kan håndtere at blive boende i min lejlighed og der undgås indlæggelse på psykiatrisk sygehus.

Kurt er den eneste som kan få mit nervesystem under kontrol. Jeg har gået hos arbejdspsykolog i Cap, 2 forskellige psykologer i kbh uden den ønskede virkning. Jeg har også hjemmevejleder og vi har god kontakt, men når nervesystemet er forhøjet kan hun ikke få det ned på acceptabelt niveau. Jeg har også gået i Kurts gruppe men stoppede da jeg blev for syg bla af presset fra jobcenteret.

For mig vil det nærmest være en katastrofe, hvis jeg ikke har mulighed for at komme hos Kurt. Mine katastrofetanker vil tage overhånd og jeg vil have behov for massiv hjælp fra kommunen.

Min vægt er steget fra 72 kg til 107 kg. Det er bekymrende og min hjemmevejledning og mig er begyndt at lave en plan.

Jeg kan desværre ikke deltage i de offentlige tilbud så vi er ved at undersøge om Sense kost kan hjælpe, ved at komme til en af deres konsulenter.

Motion kan jeg i perioder gøre i kæmperne, der er plads til psykisk sårbarhed, og det er eneste tilbud jeg kan deltage i.

De øvrige offentlige tilbud kan jeg desværre ikke deltage i. Enten er det på faste tidspunkter, i forløb eller det er i grupper.

Hvis socialforvaltningen har spørgsmål, vil jeg gøre mit bedste for at svare på det. Jeg vil gøre mit bedste for at komme og uddybe personligt, hvis det er ønskelig.

Med venlig hilsen

A large black rectangular redaction box covering the signature and name of the sender.

Efter at have læst, høringsmodellen for udvikling af aktivitets - og samværstilbud, bemærkede jeg at alle 4 centre, under den ene eller anden form, forventes at tilbyde livsmestringsforløb\forløb... I den forbindelse, har jeg nogle spørgsmål...

Skal alle psykisk sårbare nu i livsmestringsforløb ? Og hvis nej.. Hvem er det så der skal ? Hvordan vil det i praksis komme til at se ud i Ottilia, her mener jeg, hvor mange forskellige livsmestringsforløb, skal køre samtidig i Ottilia?

Og.. Hvad med de aktiviteter der allerede køre i Ottilia (krea, yoga, mindfulness, for blot at nævne nogle) skal de lukkes ned, for at give plads til de nye forløb ?

Jeg har valgt at fokusere på ovenstående spørgsmål, men spørgsmål som :

Toiletforhold... (Vi har kun et fællestoilet i Ottilia, til efterhånden rigtig mange mennesker)... Får vi flere toiletter ?

Lever brandsikring op til eksisterende krav ?

Det er spørgsmål, der alle trænger sig på og skaber usikkerhed hos brugerne...

Jeg håber socialudvalget og socialforvaltningen vil besvare disse spørgsmål, samt bidrage med synlighed og konkret information omkring Ottilias fremtid..

FORSLAG :

Et møde med brugere og personale (Ottilia) og repræsentanter fra socialforvaltningen og socialudvalget, så vi i fællesskab kan løse Ottilia's mange udfordringer.

Jeg ser frem til at høre fra jer.

Mv

Ottilia

Vedrørende planer om at lukke SKC, Nørrebro.

Vi vil som pårørende til en fast bruger af SKC på det kraftigste fraråde at gennemføre denne lukning.

Vi har kunnet følge vores datters store gevinst ved at komme i SKC de senere år. Helt konkret kan det siges, at det i meget stor grad har medvirket til, at hun har kunnet følge sine studier på HC Ørsted og nu er ved at skrive bachelor. Så lukning af SKC ville kunne få uheldige økonomiske konsekvenser for Københavns Kommune, da vi er ret overbeviste om, at hun ikke kunnet have gennemført sine studier uden. Det har i hvert fald vist sig ved tidligere studie i anden stor studieby, hvor der ikke var tilsvarende tilbud, at hun droppede ud på trods af høje karakterer og et helhjertet ønske om at gennemføre studiet.

Det, som SKC har kunnet tilbyde, så vidt vi kan se, er en tryk base, hvor der kan dannes sociale relationer på et holdbart og udviklende plan, men det har også været et sted, vores datter har kunnet komme i pressede situationer. Og for hende gælder det eksamensperioder, som optræder ca. hver 10. uge; hun har kunnet læse, hun har kunnet få ro og hun har haft et sted uden for sin egen lejlighed (hvor uroen trænger sig på, når hun er stresset), og hun har kunnet få støtte.

At kunne komme i SKC har betydet, at hun har udviklet sig betydeligt socialt. Hun har også haft et sted at udfolde sig kreativt, har blandt andet udstillet på Rådhuset sidste sommer. Det har været med til at give uvurderlige succesoplevelser, som hun ikke ret nemt – hvis overhovedet – kunne have fået andre steder.

Så vi håber inderligt, at planer om at lukke SKC skrinlægges.

Med venlig hilsen

Hej,

som pårørende til både familie og venner der kæmper livslange kampe med eget sind gør det mig utroligt ked af det og ængstelig at finde ud af at i planlægger at lukke SKC. Mennesker der lever på en knivspids har ikke råd til at miste et fast ståsted som SKC. Det er meget tydeligt for os der har dem tæt på livet at et sådant fristed giver fred i sindet og kræfter til at løfte hovedet og deltage i livet.

SKC er en vigtig brik for nogle mennesker på de mørkeste dage til at finde en mening med livet, en grund til at kæmpe og leve videre. Jeg håber ikke SKC brugerne bliver ofre for "det er der nogle andre der tager sig af", det er heller ikke let at være pårørende, vi har lige så meget brug for SKC som brugene.

Jeg håber i tager disse menneskers liv alvorligt.

Bedste hilsner

Hej

Skriver angående lukning af SKC i Linnésgade.

Da jeg hørte SKC skulle lukke gik mig hjerte i stå, og jeg tænkte tilbage på ensomhed og isolation i min lejlighed. Processen med sammenlægningen med dele af Idrætshuset og muligvis ny placering blev yret alt for tidligt og har fyldt alt for meget for alle os unge. Det er nu planen at SKC skal integreres i Fauntin House, hvordan skal der være plads til alle os unge? Kan vi stadig spille musik? Er der stadig et atelier? og hvordan med lange åbningstider, som er ideelt for folk med skæv døgnrytme.

Da jeg startede med at komme i Linnésgade var jeg stille og meget inde i mit hoved. Har nok brugt for meget tid med tv og kaffe. Jeg blev introduceret til Linnésgade via min kontaktperson.

Atelier'et på 6. sal er blevet mit frirum, også selv om jeg var derinde kl. 16 efter en nat uden søvn. Maler, tegner og udfordrer mig selv kreativt. Snakkede mest med personalet i starten. Alt fra seriøst til sjovt over mit syprojekt.

Efter nogle måneder begyndte jeg stille og roligt at snakke med de andre unge, og jeg fik en ugentlig snak med en fra personalet. Jeg begyndte også at set et par at de unge privat. Vi laver mad sammen, ser film, spiser alt for mange popkorn, laver kunst og tog til Copenhagen Pride.

Jeg har prøvet mange andre væresteder. De de andre brugere har enten været for mærket af deres sygdom eller for gamle til at vi har noget til fælles.

Et værested med en målgruppe der hedder 18 - 40 vil være ideelt.

Lukningen af SKC i Linnésgade vil være en katastrofe for rigtig mange unge, som bruger dette tilbud hver dag, hvilket så vil medføre nedsat livskvalitet og forringet socialt funktionsniveau for rigtig rigtig mange unge mennesker.

Med venlig hilsen

Vi har en søn der kommer på stedet og har meget socialt samvær med andre brugere af stedet. Vi synes at opsplitningen af aktiviteterne ødelægger samværet for de unge som betyder meget når man er psykisk syg.

Vores søn er også tilknyttet opus som også er ved blive splittet op.

Det værste for en psykisk syg er netop at blive kastet rundt fra det ene sted til det andet, og samtidig præsenteret for nye personaler og hvor den syges sygdomsforløb igen og igen skal gennemgås og genfortælles.

mvh

A dark, rectangular redaction mark covering the signature of the sender.

Kære Socialforvaltning

Jeg kan forstå på min søn, at I har besluttet at lukke SKC. Det er det sted, hvor min søn for første gang i sit liv med ODC har fundet et sted, hvor han bare kan være, og ikke enten være i en sygliggjort behandlingsforløb, hvor det er lidelsen der er det bærende i sammenværet, eller føle sig andersledes i forhold til studiekammerater hvor han hele tiden skal forklare hvorfor han ikke kan og gør det samme som de andre.

På SKC kommer man bare, man er bare og skal ikke forklare sin lidelse hele tiden samtidig med man blot ved et par ord, kan sige hvordan det lige er med en i dag. Personalet rummer dem alle og der en dejlig energi.

Jeg var forbi sidste sommer til musik i deres gård, her blev spillet musik, serveret mad samtidig med personalet bakkede op. Det var så fint, og jeg var taknemlig, over at der fantes en sted som **SKC** hvor de andre forældre til deres uge menneske, så helt almindelige ud og hvor jeg heller ikke skulle forklare noget.

København, min søn og jeg bliver fattigere uden SKC

Håber i vil stoppe lukningen

Med Venlig Hilsen

--

Hej

Mit navn er [redacted] Jeg skriver, da jeg har hørt at værestedet SKC står til at blive lukket. En af mine gode venner lider af skizofreni og har i længere tid gjort brug af værestedet. Stedet har hjulpet ham utroligt meget og jeg håber derfor, at det kan forblive åbent.

God mandag!

Mvh.

[redacted]

Hej.

Jeg er bruger af værestedet SKC Ung i Linnegade og har hørt at stedet skal lukkes. Jeg er blevet opmærksom på at man på denne mailadresse kan komme med indsigelser, og at disse muligvis tages med i betragtning før den endelige beslutning træffes.

Jeg vil gerne appellere til at stedet IKKE lukkes ned. SKC er et af de mest velfungerende væresteder i hele København. Jeg er selv tidligere bruger af andre væresteder, herunder Fountain House på Østerbro, og af alle de steder jeg har været er SKC det sted der har hjulpet mig mest. Medarbejderne er gode, stedet har et godt netværk af unge brugere, beliggenheden er perfekt, stemningen er rar, og stedet tilbyder en lang række aktiviteter der er befordrende for ens psykiske helbred, for blot at nævne nogle få punkter.

Jeg kan sige at dette sted er et enormt vigtigt omdrejningspunkt i mit liv. Jeg er 27 år gammel og har døjet med psykiske lidelser siden jeg var elleve. Jeg er pt. under uddannelse - hvilket til tider er en kamp - og jeg har brug for SKC fordi stedet giver mig lov til at trække vejret og få et afbræk fra en hverdag der ofte kan være hård, slidsom og ensom. Jeg vil næsten gå så langt som til at sige at jeg ikke ved hvad jeg ville gøre SKC.

Jeg håber i vil genoverveje jeres beslutning. Vi er rigtig mange, både medarbejdere og brugere, der virkelig vil savne SKC hvis det lukker.

Vh.

Høringssvar.

Løfterne for Sydhavnen.

Fra starten var indstillingen at lukke de 3 socialpsykiatriske væresteder, Amadeus, Cafe Rose & Pegasus, og åbne et Multicenter. Grunden skulle være at i stedet for at bruge penge på mursten, ville man bruge pengene man bruge penge på f.eks. personalenormering, åbningstider mm. Og så er det jeg ikke forstår tallene i budgettet, for der står at disse 3 væresteders samlede budget pt er på 4.769.005 kr. i det nye samlede tilbud er forventes det at blive 3.600.000 kr., det kalder jeg en klar besparelse.

Det vil da også koste en hel del, at etablere et Multicenter
Vi var udsat for den samme problematik / indstilling i starten af 2013, hvor man ville slå 2 væresteder, Cafe Rose & Amadeus sammen, men man fandt vist aldrig egnede lokaler, nu vil man slå 3 væresteder sammen, hm.

Som tingene er nu kan man ikke ændre på normeringen / åbningstiderne herude pt. Det kan man hvis vi bliver slået sammen til et multicenter. Så bliver der udover ovenstående besparelse, base for nedskæringer i normeringen / åbningstiderne. Men det ved I vel godt, så det behøvede jeg egentlig ikke at fortælle jer.

Et andet løfte var at give et kvalitetsløfte med en strategiændring.

Jeg, som er en bruger med flere resurser end de fleste, kan da godt se kvaliteten i strategiændringen, med 4 f.sk. fokusområder og har heller ikke et større problem med at benytte mig af tilbuddene rundt omkring i byen, lige udover at det vil koste mig penge, sådan at rejse rundt i byen for at benytte mig af AST tilbuddene.

Men der er faktisk rigtig mange af mine medbrugere, som ikke har det overskud jeg har og dermed ikke får glæde af tilbuddene. Så igen vil det være de svage brugere der bliver taberne i dette skrivebordsspil.

Jeg syntes da at det ville være en bedre idé, at uddanne eksisterende personale på værestederne i forhold til det behov brugergruppen har det pågældende sted, der er faktisk én grund til at den enkelte har valgt at komme et bestemt sted.
Så jeg tror jeg vil danne en gruppe med overskriften "modstand mod kommunens rejseplan".

Økologi.

Økologi er ikke kun kost, ej heller kun dyrevelfærd. Økologi handler også menneskevelfærd / menneskerettigheder og vi vil ikke være burbrugere.

Udbydere.

Jeg ved at der er en 3. leverandør herude i Sydhavnen, der vil byde ind på opgaven når det bliver aktuelt.

Jeg vil foreslå, at man kiggede efter om den leverandør lever op til de betingelser der har været i forhold til bevilling af økonomiske midler de har modtaget, inden man tager stilling til om de kan komme i betragtning.

Min bekymring i forhold til denne leverandør er dog, at de ikke har erfaring med og indtil nu heller ikke interesse i socialpsykiatriske brugere og vi vil ikke være prøveklude.

INFO-mødet.

Ærgerligt at det kun var brugere og pårørende fra det kommunale tilbud herude i Sydhavnen, der var inviteret til informationsmøde d. april i Hornemanns Vænge.

Med venlig hilsen og god arbejdslyst

Frk. Hansen:

A large, dark, irregular redaction mark covering the signature of Frk. Hansen.

Nej til kommunens rejseplan – nej til at være burbruger – nej til at være prøveklude

Til rette vedkommende/ SOCIALFORVALTNINGEN

Som tidligere ansat i SKC Ung finder jeg det utroligt trist og endnu mere u hensigtsmæssigt at afvikle SKC UNG, som det nu har eksisteret i to år. Jeg er udemærket klar over at der økonomiske rationaler i spil, men set på lang sigt er jeg slet ikke overbevist om at det er det rationale værd.

Hvis man overhovedet kan sige noget generelt brugerne på dels SKC og andre socialpsykiatriske væresteder, så er det at de med deres tilvalg af de respektive væresteder træffer et informeret og individuelt valg om, hvor og hvordan de kan fungerer bedst, ganske som andre borgere her i landet har muligheden for at melde sig ind i en fodboldklub, filmklub eller anden social gruppe efter eget valg.

Min klare oplevelse af arbejdet på SKC, er at netop den egenkultur der udvikles brugerne imellem, det meget inkluderende sociale miljø, støtten og vidensdelingen, roen og den tilgængelige socialpædagogiske støtte, er det de har behov for, og det som definerer det RECOVERY arbejde som er "buzzword" i stort set alt socialpsykiatrisk arbejde i Københavns Kommune.: At al udvikling sker i (selvvalgte) relationer,

At processen på i SKC over de sidste års tid har været forstyrret af tre lederskift, plus et administrativt skift mellem Center City og Center Nørrebro, personaleflugt etc, har ikke gjort det nemmere for brugerne af SKC at være en del af eller vidne til. Men netop her har egenkulturen været deres styrke. Vi, som personale, har ikke kunne givet dem holdbare informationer om SKCs fremtid, men deres tro på stedet og hinanden, i kraft af deres personlige valg har især været det der har holdt dem oppe.

Den samskabelsesproces som blev sat igang i 2015 blev også lidt af en demokratisk skueproces, og det er klart at der har været tale om nogle tillidsbrud, der for som personale var en stor udfordring at dæmme op for.

Som socialfaglig professionel, er der ingentvivl hos mig om, at mindre væresteder har en langt større positiv effekt for den enkelte bruger, og tanken om at lave "kompetencecentre", for brugerne konstituerer et institutionelt sprog, som både på den korte og lange bane vil betyde at flere borgere vil holde sig væk, og igen føle sig definerede (eller ekskluderede) af deres diagnostik og at de ikke bliver forstået som mennesker.

Det er værd at huske på at Københavns Kommunes tillidsreform vist nok har et grund præmis om "at se det hele menneske": Herfra hvor jeg sidder er de planlagte omlægninger så langt fra det syn som det næsten kan være.

Med venlig hilsen

Et lille indspark omkring lukningen af SKC/SKCung.

Jeg og mine kolleger her på DPC Møntmestervej, følger spændt med i hvad der skal ske omkring tilbud til vores patienter når ”udviklingen af byens aktivitets- og samværstilbud” er tilendebragt. Specielt SKC ung har vores bevågenhed. Det er et tilbud hvor brugerne i stort omfang er tilknyttet psykiatrien, især Distriktpsychiatrien og OPUS. Her på Møntmestervej har vi mindst 5 tilknyttet. Herfra opleves det at borgerne/patienterne via SKCung har fået det der ellers har været så svært at etablere, nemlig et socialt liv. Det opleves som det bedste sted for unge i København. De unge beskriver specielt rammerne – herunder åbningstiderne som nærmest ideelle. Der er opbygget en kultur som vores borgere/patienter trives og føler tryghed under. Bekymringen herfra ér, at gruppen ikke fremadrettet får et lignende relevant tilbud og derfor bliver tabt.

Med venlig hilsen

Søren Johansen
Sygeplejerske

Mobil: 29 28 13 50

Mail: soeren.viggo.johansen@regionh.dk

Region Hovedstadens Psykiatri
Distriktpsychiatriisk Center
Møntmestervej 17
2400 København NV
Tlf: 38 64 76 00

Fax: 38 64 76 20

Web: www.psykiatri-kobenhavn.dk

Hej.

Jeg skriver til jer da værestedet SKC på Linnésgade 24 står til lukning.

Dette er jeg meget ked af, da jeg selv som bruger har rigtig godt gavn af stedet. Jeg går pt. uden job eller uddannelse og derfor er det rigtig svært, at have en struktureret hverdag. Men SKC er med til, at gøre min hverdag mere struktureret og indholdsrig. Jeg kan udfolde mig kreativt, jeg kan holde fast i det sociale og man har altid en man kan snakke med, hvis tingene bliver svære. Beliggenheden er perfekt her. Det ligger centralt og det er nemt, at komme til. Derfor ville det også være problematisk, at rykke det andetsteds.

Dette sted fungerer rigtig godt. Vi er rigtig mange brugere der har utrolig meget gavn af dette sted. Vi er derfor gået sammen om, at ville bevare vores SKC. Der er foretaget nogle beslutninger om, at dette sted skal rykkes rundt og spredes ud på 3 andre væresteder. Dette er vi meget uforstående overfor, da vi fungerer så godt som vi gør. Der bliver lovet, at vi vil få de samme muligheder som vi har på SKC. Men udfra papirende fremgår det, at der ikke kommer de samme muligheder som vi har her på SKC. Det er meget frustrerende!

For mig har SKC virkelig gjort en forskel. Både brugerne, personalet og de muligheder der er her har været med til, at gøre min hverdag mere stabil og forhindre mig i, at ryge i et sort hul ved bare, at ligge derhjemme.

Jeg vil derfor bede om, at i læser vores mails og giver os en chance for, at blive hørt.

Denne lukning har gjort os meget frustrerede, kede af det og endog givet nogle tilbagefald. Det burde ikke ske. Vi er i forvejen meget udsatte og skrøbelige og kan derfor ikke tåle al den rocade. Det giver ingen mening, at lukke disse væresteder der fungerer så godt.

Tak for jeres tid.

Mvh. [REDACTED]

Til rette vedkommende

Jeg skriver som anonym bruger af værestedet SKC i København. Jeg har hørt stedet muligvis lukkes, men at man kan komme med indsigelser. Jeg håber i skifter mening og lader SKC forblive åbent, da stedet betyder rigtig meget for mig og en masse andre unge der har det svært.

De bedste hilsner

I forbindelse med læsning af høringsmaterialet til udvikling af aktivitets og samværstilbud i Københavns Kommune, gør det mig dybt bekymret, at man ifølge materialet blandt andet planlægger at nedlægge SKC Linnésgade.

SKC Linnésgade har gennem flere år været et aktivitets og samværstilbud min datter næsten dagligt har benyttet efter at været diagnosticeret med en skizofreni diagnose i 2010.

Inden hun begyndte at komme i SKC Linnésgade, havde hun været i aktivering og tilknyttet Klub Fontana, og nåede at flytte bopæl adskillige gange, men først i forbindelse med at hun begyndte at komme i SKC Linnésgade, oplevede vi en tydelig fremgang i hendes recovery og en stabil bolig situation.

SKC Linnésgade, er et tilbud, hvor min datter føler sig velkommen og bliver mødt af personale med en anerkendende tilgang, som altid har tid til en snak og gennem tilbuddene i Centret har været med til at udvikle hendes selvværd og selvtillid, ikke mindst hendes kreative evner, så vi i dag oplever, at hun inden for en overskuelig fremtid vil være i stand til at påbegynde uddannelse eller job. Det er ikke det samme som at hun er parat til at opgive SKC eller Linnésgade vil blive overflødig i hendes tilværelse.

I SKC udvises der forståelse for den person, den enkelte er og der gives rum for et bredt tilbud af aktiviteter, som tilgodeser brugernes forskellige behov.

Det betyder også, at har min datter været til en samtale et andet sted i psykiatrien eller med sagsbehandler, har hun mulighed for at komme hen og blive lyttet til, af medarbejdere, der kan være med til at skabe forståelse for det, der kan være svært at forstå, når man sidder i situationen.

Det er mit indtryk, at SKC Linnésgade er med til at gøre en forskel for brugerne og tilføre dem livskvalitet. En stor del af min datters netværk er andre i lignende situationer, som hun har lært at kende i SKC. Det har især været betydningsfuldt, at målgruppen er unge, så de har mere til fælles og der ikke er så stor aldersmæssig spredning.

Jeg har selv været inviteret til arrangementer i SKC, og har stor respekt for den tilgang, arbejdsglæde og dejlige atmosfære medarbejderne i Linnésgade er med til at skabe, og som gør SKC Linnésgade til et rart sted for brugerne, ikke mindst min datter. Jeg oplever virkelig, at de får det bedste frem i de unge og mener det vil være katastrofalt, hvis man vælger at lukke eller sammenlægge så velfungerende et tilbud, ikke mindst fordi SKC Linnésgade allerede opfylder flere af de 5 principper, som udviklingen af aktivitets- og samværstilbuddene skal understøtte.

Det næst sidste princip om, at borgere med sindslidelser bliver mere inkluderet i samfundslivet, synes jeg lige præcis SKC Linnésgade er et godt springbræt til at opnå, idet de faktisk giver brugerne selvtillid til at tro på, at de kan klare mere end de kunne, da de ikke kom i SKC.

At man ønsker færre men større aktivitets og samværstilbud er vel en del af tidens trends, som på så mange andre områder. Imidlertid synes jeg man bør være opmærksom på, at ikke alle tilbud nødvendigvis bør være store eller ens, da lige præcis de psykisk sårbare kan have svært ved at trives i et stort tilbud, med mange mennesker at forholde sig til, hvilket kan ødelægge deres tryghed og glæde ved tilbuddet og i sidste ende medføre, at færre vil bruge tilbuddene, hvilket kan medføre flere hospitalsindlæggelser, da en del af deres trygge base og netværk kan ryge ved dette.

I håb om, at man vælger at se på mere fleksible løsninger og vil bevare SKC Linnésgade.

København d. 14. april 2016

Til rette vedkommende.

Jeg er bruger af aktivitets og- samværstilbuddet SKC, og ser meget nødigt at stedet lukker. Jeg stødte desværre først på tilbuddet for et års tid siden, men det har uden tvivl været et af de bedste år for mig. Nogensinde.

Jeg har været i psykiatrien i mange år, hvor jeg er blevet tilbudt mange forskellige ting, men aldrig har noget haft så god en effekt på mig som SKC.

Det er med en tung sten i maven, at jeg skriver til jer. Jeg håber, at I vil tage jer tid og interesse til at læse mine og andre brugeres ord.

I giver I jeres strategi udtryk for, at I gerne vil slukke for de små enheder og skabe store. I håber derigennem at kunne sætte mere fokus på recovery, aktivering, o.lign. Desværre får jeg udelukkende fornemmelsen af, at der bliver tænkt bigger, better, faster. I min bog er det *ikke* en positiv udvikling, når det handler om psykisk sårbare mennesker.

1. Store steder + sårbare mennesker går enormt dårligt i spænd.
2. SKC rummer en helt særlig sjæl, atmosfære og ro, der ikke kan overføres.
3. Der findes så mange andre steder med fokus på recoveryforløb, aktivering, uddannelses og jobtræning, ofte visiterede forløb, hvor man hele tiden skal forholde sig til diagnoser, hvor man er, hvad man føler, hvad man kan og ikke kan, hvor man vil hen etc. Det er lige præcis det, der er så unikt ved SKC: Her er ingen krav og ingen agenda man hele tiden skal forholde sig til. De går ikke op i diagnoser - de går op i *mennesker*.
4. Hjælpen er her, når og hvis man har behov for den, men den bliver bare ikke tvunget nedover én.
5. Der er brug for det, SKC kan. Mange, inklusiv mig selv, bruger det som en pause fra stress og krav - et opladningssted. Mange af brugerne er allerede i uddannelse, job, etc. SKC gør, at vi kan magte og overskue alt det, vi skal passe.
6. SKC kan, skal og må ikke fungere som de fleste andre psykiatriske enheder som fx Opus, distrikpsykiatrien og Nannasgade, IPS, mv.

SKC er så velfungerende som det er. Hvorfor lave om på noget, der allerede virker?

Det, at kunne komme et sted, hvor man altid bliver mødt med varme og oprigtig interesse, har været og er stadig afgørende for mig.

Her er mennesker, der ikke går op i diagnoser og stempler, hvor man bare kan være uden pres og krav, hvor der er hjertevarme og rummelighed og plads til alle sjælsstørrelser.

Man kan bruge stedets mange super fede aktiviteter eller drikke en kop kaffe, spille scrabble, sludre med de andre, eller sidde lidt for sig selv, hvis det er det, man har brug for. SKC rummer så mange ting, og jeg kan ikke understrege nok, hvor meget hjertevarme stedet indeholder.

Det er ikke kun SKC og alle aktiviteterne på papiret - det er også de væsner, der fylder stedet. Personalet gør en kæmpe forskel med deres mangfoldighed og imødekommenhed. De har alle hver deres unikke kvaliteter og personligheder, og tilsammen danner de fundament for de bedste muligheder for personlig udvikling og sparring.

At SKC ligger i Linnésgade gør det tilgængeligt og kendt - lokalerne er en stor og vigtig del af det, der gør SKC til noget helt unikt.

For at kunne bevare SKC på den nuværende adresse, kan 6. sal lukkes ned for at spare på budgettet. Hvis SKC er spredt på 2. sal, stueetage og kælder, er der kort afstand mellem aktiviteterne og de ansatte kan let komme frem og tilbage.

Dermed øges trygheden.

Når man er psykisk syg, er stabilitet vigtigt. Jobcentret, visiterede forløb o.a. præsenterer os hele tiden for nye kontaktpersoner til stor frustration for os som enkelte individer. SKC har været et stabilt og trygt tilbud, og hvis det skal lukke, forsvinder en vigtig base for mange psykisk sårbare.

SKC er blevet en slags familie for mig. Vi passer på hinanden, og mine indlæggelser og psykiske sammenbrud er blevet færre takket være SKC.

SKC er et fristed. Det skal det blive ved med at være!

Mvh

Hej jeg har hørt at I overvejer at lægge samværs- og aktivitetsstederne sammen, og har følgende kommentarer.

SAMMENHOLD

Noget af det mest fantastiske ved SKC er, at stedet er baseret på frivillighed, vi kommer der af lyst, ikke fordi vi er tvunget, det bidrager til den vidunderlige stemning og sammenhold. Vi er der alle fordi, vi kæmper med nogle psykiske sygdomme og udfordringer. Vi kommer i SKC, fordi vi elsker det kreative. Vi er der fordi vi føler os forstået og trygge og glade når vi er der.

AKTIVERING

Hvorimod jeg førhen var parkeret i meningsløs aktivering, hvor jeg ikke havde energi og tid til at arbejde med min recovery, oplever jeg nu en meningsfuld hverdag, hvor jeg allerede i efteråret har afprøvet mig selv i et frivilligt arbejde. Nu har jeg psykisk energi til at søge job, nu hvor jeg ved jeg har et sted med støtte.

HISTORIE

Siden jeg for 3 år siden begyndte at komme i SKC, har jeg ikke haft nogen indlæggelser, og jeg har oplevet markant forbedring i forbindelse med negative symptomer der fx dækker over: modløshed, initiativløshed, og svært ved at komme i gang med noget. Jeg er nået dertil i mit liv hvor jeg i et stykke tid har været i gang med at søge job og i samarbejde med min sagsbehandler søgt mange jobs allerede. Havde jeg ikke haft den faste støtte, omgangskreds, det positive miljø og kreative aktiviteter, ville jeg nok stadig sidde fast i en negativ mølle, med at være trist, deprimeret og modløs, og haft svært ved at komme op hver dag. Nu hvor jeg ved, at jeg har SKC at komme hen til inden og efter mine møder eller arbejde, er jeg tryk ved at starte på nye ting, fordi jeg ved at jeg har et sted jeg kan tale om mine udfordringer, på en afslappet måde. Der er altid en positiv stemning på SKC, nogen at tale med, alle er søde og der er en tryk stemning, der gør at både nye og gamle respekterer hinanden og stedet som helhed. Alt det til sammen gør, at jeg meget hurtigere kommer ud af negativ tankegang, hvis der er sket noget svært i mit liv.

BEVARING AF STEDET OG BELIGGENHED

Jeg håber med hele hjertet, at I vil bevare stedet som det er, i værste fald så droppe et af lokalerne, så stedet kan blive inde i Linnésgade. Jeg har ikke været indlagt, siden jeg begyndte at komme i SKC. De fleste steder jeg har gået i skole eller aktivering, har det tæret på mit selvværd og selvfølelse, SKC har kun øget min selvtillid og har gjort mig så tryk i min hverdag, at jeg har haft overskud til at arbejde med selvværdet. Jeg føler mig forstået og hver gang jeg åbner døren til SKC føler jeg mig budt velkommen med åbne arme, og folk der er glade for at se mig. Beliggenheden er optimal for de fleste, fordi vi kommer fra hele København, der går både bus, tog og metro ind til Nørreport. Jeg har også erfaring med at komme i Fountainhouse, jeg føler at deres lokaler var mere klaustrofobiske, og stemningen var negativ, pga. de fleste var tvunget til at være i aktiveringsforløb der, og det gjorde at mange ikke havde lyst til at deltage i aktiviteterne, det trak stemningen så langt ned, at medarbejderne havde svært ved at motivere brugerne til at blive ved med at komme. Jeg oplever det stik modsatte i SKC, hvor over halvdelen af dem der er til intro begynder at komme fast i SKC over en lang periode.

SAMMENHOLD OG UDVIKLING

Jeg føler også at sammenholdet inde i SKC er unikt, og jeg tror at det vil være svært at bevare hvis stedet flytter. Jeg er virkelig bange for, hvad der vil ske med mit liv, hvis SKC lukker, for jeg kan ikke forestille mig, at det psykiatriske behandlingssystem kunne støtte så godt op omkring min dagligdag som SKC har gjort. Det er hvad man laver 80 % af tiden der tæller. Jeg bruger mindst 2-3 timer om dagen på aktiviteter inde i SKC, og ofte flere. At jeg har haft og stadig har mulighed for at træne mig selv i at være aktiv, i mit eget tempo og med nogle ting der interesserer mig, har gjort at

jeg har udviklet mig meget, har fået trænet mine sociale færdigheder og evne til at koncentrere mig, på en måde der giver mening og har bidraget til utrolig meget livskvalitet.

Jeg håber inderligt at I vil prioritere at bevare SKC som det er, da stedet betyder alt for mit liv og min hverdag. Jeg bruger både musikken, atelieret, madklubben og de lange åbningstider og taler med medarbejderne.

Venlig hilsen

I forbindelse med socialforvaltningens ønske om at varetage Støtte – og KontaktCentrets aktiviteter andetsteds, vil jeg her argumentere for, hvorfor jeg mener SKC skal bevares.

Jeg er kommet i SKC siden september 2014. På daværende tidspunkt havde jeg tre indlæggelser bag mig, og var lige blevet diagnosticeret med "Uspecificeret skizofreni". Mit liv var på daværende tidspunkt præget af meget kaos, hvilket gjorde at jeg havde brug for at komme ud af hjemmet. I denne forbindelse startede jeg i SKC's atelier med en veninde, og herefter kom jeg mere og mere ind i miljøet, og forsøgte mig blandt andet på forfatterværkstedet og i madklubben. På nuværende tidspunkt har jeg stadig min gang i SKC, og kommer der flere gange i løbet af ugen. Ved siden af SKC læser jeg en kandidat i Dansk og Psykologi på RUC.

Grundet til at jeg ønsker, at SKC skal bevares er blandt andet at stedet adskiller sig fra andre væresteder i forhold til dets drop-in kultur, lange åbningstider samt gode fysiske rammer. Det at SKC ligger lige inde midt i byen, gør også at det er overkommeligt for folk at komme derind. Derudover har min gang i SKC gjort en stor forskel i forhold til min recoveryproces. I SKC er der en afslappet atmosfære, hvor der er plads til at fordybe sig i forskellige aktiviteter. Det at have sådan et frirum, hvor der samtidig er mulighed for at møde andre ligesindede unge, har gjort en stor forskel for mig. Det har klart påvirket mig i en positiv retning at jeg har kunnet bruge mine ressourcer i SKC – særligt i atelieret – og samtidig har stedet dannet ramme for, at jeg har kunnet holde en fornuftig hverdag. Ydermere har SKC et helt fantastisk personale, som altid er klar på en snak, hvis behovet er der.

At vi unge mødes under disse meget uformelle rammer, gør også at der skabes et helt unikt sammenhold, hvor vi alle er inkluderende overfor hinanden. Samtidig er der også mulighed for at mødes privat, hvilket mange af os gør på forskellige måder. Dette er igen med til at styrke det gode sammenhold på stedet.

SKC er et rigtig godt supplement til RUC, for det at jeg kan komme dette sted gør netop, at jeg ikke bliver for isoleret og for fordybet i ukonstruktive tankemønstre. Dette oplevede jeg inden jeg startede i SKC, hvor konsekvensen af dette var, at jeg blev indlagt tre gange.

Med venlig hilsen

Kære Julie

Jeg skriver til dig, fordi jeg er bruger af Idrætshuset i Hørsholmsgade og har hørt om de planlagte omstruktureringer.

Jeg er selv diagnosticeret skizofren og har to indlæggelser bag mig. Træningen i Idrætshuset føler jeg stabiliserer mig fysisk og mentalt, så jeg kan klare min hverdag. Jeg har tilmed fået et flexjob, hvilket går fint.

Jeg frygter at jeg og mange andre brugere vil få det betydeligt dårligere og komme til at fungere dårligere uden Idrætshuset.

Jeg har kendskab til flere, som er kommet ud af misbrug, tager mindre medicin og er blevet meget raskere af at træne her.

Samtidig er Idrætshuset et sted, hvor man kan være sig selv med sin sygdom. Man kan komme her selv på en dårlig dag. Jeg ser ofte meget syge mennesker træne her. Mennesker som måske ellers ikke kommer meget ud.

For mange psykisk syge er offentlig transport vanskelig at klare, og disse brugere ville ikke kunne have glæde af et idrætshus i en helt anden bydel.

Jeg frygter, at en evt. lukning af Idrætshuset vil medføre store udgifter for psykiatrien, og jeg ved, at det vil have store menneskelige omkostninger. Jeg anmoder meget indtrængende på egne og andre brugeres vegne om at denne omlægning ikke sker.

Med venlig hilsen og på forhånd tak

Til socialudvalget / høringsvar vedr. SKCung i Linnésgade.

Det er med stor sorg, dyb undren og frustration, at jeg erfarer at Københavns Kommune ovevejer at lukke samværs- og aktivitetstilbuddet SKCung i Linnésgade.

Et særdeles velfungerende sted, der har været og er til stor gavn og støtte til mange unge mennesker i København, der er udfordret med psykisk sygdom og skrøbelighed.

Jeg er pårørende til en af de unge brugere af SKCung. Det er uomtvisteligt, at stedet har været af *uvurderlig* støtte for min søn, der er daglig bruger af tilbuddene i SKCung. Mødet med SKCung, det særdeles kompetente og engagerede personale og de øvrige unge brugere, har været et vendepunkt i min søns liv. Et liv med de udfordringer det indebærer, at være diagnosticeret med en skizotypisk lidelse, der blandt andet viser sig som social angst, depressive tankemønstre og koncentrationsbesvær.

På SKCung har min søn oplevet og fået den støtte, der skal til for at han kan fungere i sin hverdag med studier og fritidsinteresser. Her har han fundet et trygt sted med højt til loftet og frirum til at være præcis den man. Et sted med særdeles kompetente medarbejdere og andre unge, der oplever samme udfordringer og problematikker som han selv. Via SKCung har min søn fået et solidt og positivt netværk, der har givet ham mod på livet og hjælp og støtte til færdiggørelse af den HF uddannelse, han afslutter til sommer. Desuden er han lykkelig for de tilbud om kreativ udfoldelse (især musik), som stedet tilbyder. Han har fået nye venner og er i det hele taget blomstret op efter han er begyndt at komme i SKCung.

Det vil være en katastrofe at rive tæppet væk under ham – og de mange andre brugere - med en lukning af stedet.

Socialudvalg og forvaltning opfordres på det kraftigste til at genoverveje planerne om lukning af SKCung og andre mindre aktivitets- og samværssteder i København.

Det er IKKE i brugernes interesse og det er IKKE varetægelse af deres tarv, at nedlægge de velfungerende mindre steder til fordel for større enheder.

Det er netop det nære og trygge og de mindre enheder med høj grad af brugerinddragelse, brugerne efterspørger og har størst glæde af.

Socialforvaltningen
Center for Politik

Amager Øst Lokaludvalg
Kvarterhuset lok. 417
Jemtelandsgade 3
2300 København S
E-mail
info@aodelu.dk

Høringssvar vedr. udvikling af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud for borgere med sindslidelser

Amager Øst Lokaludvalg vurderer, at de foreslåede ændringer af aktivitets- og samværstilbuddene har potentiale til en forbedret indsats for mennesker med psykiske lidelser. Der har været en grundig proces med bred inddragelse forud for udarbejdelse af forslagene til en ny organisering, og i det store og hele kan lokaludvalget støtte forslagene.

Ændringen betyder en sammenhængende flade af tilbud på tværs af bydelene og en bedre koordinering på tværs af forvaltninger og sektorer. Vi vil understrege betydningen af, at der fortsat arbejdes med individuelle målsætninger og findes individuelle løsninger på brugernes problemer og inklusion i samfundet.

Skal helhedstænkningen, som ændringerne lægger op til, have effekt er det nødvendigt at en del af kompetencerne er lagt ude i tilbuddene som fremskudt sagsbehandling tæt på borgerne, da det er brugerne, der skal mærke samarbejdet og sammenhængen i indsatsen. Ligeledes opfordrer vi forvaltningerne til at øve sig på et tværgående samarbejde, som kan fornemmes ude på tilbuddene.

Vi vurderer at centerstrukturen kan betyde en mere professionel indsats og faglig udvikling og vidensdeling, ikke kun horisontalt men også vertikalt. Vi vil påpege betydningen af fra begyndelsen at inddrage distriktspsykiatrien og hospitalspsykiatrien i samarbejdet og koordinere især udskrivningen af patienterne og udvide samarbejdet om patienterne. Især udskrivning op til en weekend er vanskelig at håndtere for psykisk sårbare. En del af problemerne i lokalpsykiatrien hænger sammen med at hver sektor handler ud fra egne behov. Det er ligeledes af væsentlig betydning at inddrage bruger- og pårørende grupper i samarbejdet, da de besidder en særlig ekspertise.

Ændringen er drevet af recovery-tankegangen. Recovery er yderst brugbar i indsatsen over for mennesker med psykiske lidelser, men vi advarer mod at lade uddannelse og beskæftigelse være det eneste saliggørende for gruppen. Recovery er udtryk for en individuel proces, ofte defineret af recovery-teoretikere som at skabe og opretholde håb,

19-04-2016

Sagsnr.
2016-0066396

Dokumentnr.
2016-0066396-7

Et lokaludvalg i
KØBENHAVNS KOMMUNE

Amager Øst Lokaludvalg er en uafhængig lokal forsamling, der er oprettet af Københavns Kommune. Lokaludvalget fungerer som bindeled mellem københavnere i bydelen og politikerne på Københavns Rådhus.

genskabe en positiv identitet, skabe et meningsfuldt liv, samt at man tager ansvaret for sig selv og ikke føler, at sygdommen dominerer ens liv.

For brugerne skal aktivitets- og samværstilbuddene lokalt have brede, åbne døre og en lav tærskel og et tilbud til dækning af umiddelbare behov. Vi opfordrer forvaltningen til at være opmærksom på at strukturerede, visiterede forløb ikke virker ekskluderende. Brugergruppens mobilitet generelt er begrænset, hvorfor vi opfordrer til at finde gode transportsystemer til og fra aktiviteterne i andre bydele.

Angående etablering af aktivitetstilbuddene opfordrer vi til at benytte medarbejdernes kompetencer og erfaringer og den ekspertise, der findes, senest en rapport fra Videncenter for Folkeoplysning om undervisning af psykisk sårbare, som vi opfordrer forvaltningen at konsultere. Se

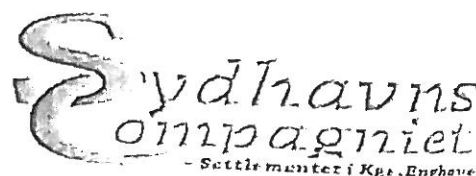
<http://www.vifo.dk/vidensbank/downloads/aftenskolerne-og-psykisk-saarbare-/dd12df89-7cab-43cd-9867-a59a00fb43a9>

Den nye struktur kan medføre en indskrænkning i den hidtidige mangfoldighed i tilbuddene. Vi opfordrer forvaltningen til hele tiden at lytte til medarbejdernes og brugernes erfaringer og ikke udelukkende lade sig styre af strukturelle overvejelser. Ligeledes opfordrer vi til at investere flere penge i kvalitetsudvikling, f.eks. de brugerdrevne aktiviteter og faglige udviklingsspor. Vi opfordrer forvaltningen til at overveje en udvidet åbningstid i aftener og weekender og i forbindelse med højtider, evt. at der på mindst et af tilbuddene i kommunen er en telefonvagt 24 timer.

Om Amager ønsker vi at bemærke at vi kan støtte intentionerne med Nabocenter og Kompasset. Vi synes ligeledes at det er en god ide med en mobil satellitfunktion. Satellitfunktionen bør imidlertid ikke udelukkende tilknyttes boligforeninger. Vi foreslår at satellitten bl.a. samarbejder med socialforvaltningen, som modtager bekymringsopkald fra borgere og bl.a. indrette sin søgen efter disse opkald, især hvis der er et geografisk mønster i opkaldene. Det kan f.eks. være fra haveforeninger.

Amager har længe været markant underforsynet med væresteder og økonomi. Ændringen retter i nogen grad op på dette, men slet ikke fuldt ud. Efter objektive kriterier er Amager berettiget til et betydeligt større beløb end de foreslåede 8,6 mio. kr., som udgør 15 pct. af udgifterne til aktivitets- og samværstilbuddene. Der bor 120.000 borgere i Amager Øst og Amager Vest, svarende til 20 pct. af kommunens indbyggere. Det ventes at vokse til 147.000 i 2025 og vil da udgøre 22 pct. af det samlede indbyggertal. Vi anmoder forvaltningen om at have dette in mente ved den endelige fordeling af ressourcerne.

Peter Sabroes Gade 1
2450 København SV
brian.lentz@sydhavnscompagniet.dk

Center for Politik
Att.: Julie Nørrelund Hansen
Mailadresse: a52a@sof.kk.dk

Kbh. d. 18.04.16

SydhavnsCompagniet
Peter Sabroes Gade 1,
2450 København SV

Respons på "Høringsmodel for udvikling af aktivitets- og samværstilbud (2016-00284443)

SydhavnsCompagniet (SC) støtter op om Socialudvalgets forsøgt på at kvalificere Københavns aktivitets- og samværstilbud velkommen via de iværksatte processer. Det kan være sundt at *ryste posen* og sikre sig at pengene bliver anvendt bedst muligt.

Vi tilslutter os Socialudvalgets ønske om at støtte op om brugernes recoveryproces og sikre lokale, sociale tilbud i alle bydele. Vi forstår ønsket om at undgå at betale for meget til "mursten", fremfor at sikre borgerrettede indsatser. Vi støtter således principielt op om at nedlægge de tilbud, hvor det er blevet konstateret at de fysiske faciliteter ikke længere er tidssvarende ift. de visioner der foreligger ift. Aktivitets- og samværstilbud (AST) i København.

Vi er dog bekymrede for, at centraliseringstankegangen kan medføre, at forvaltningen ender med at prioriter for store enheder, hvorved vi risikere at miste mange væsentlige kvaliteter. Vi anser det for vigtigt at finde balancen mellem at de lokale tilbud ikke må være for små og for utidssvarende – men uden at fremtidens AST i Sydhavnen bliver for stor/overvældende til mange af de borgere som tilbuddet egentligt er tiltænkt. SydhavnsCompagniet finder det vigtigt at kvalificerer indsatser over for målgruppen og ønsker at blive indtænkt som en tættere samarbejdspartner i den nye socialpsykiatri i kommunen. Vi har mange års erfaring med helhedsorienterede indsatser for – og med - udsatte og psykisk sårbare borgere som vi ønsker at arbejde videre med. Vi ønsker ligeledes at blive indtænkt ift. de livsmestringsforløb og strukturerede forløb. Vi er i den forbindelse også interesseret i social innovation bidrager gerne til et BIF/SOF samarbejde. Derudover kan det oplyses at vi hvert år bidrager til mange specialestuderende og Ph.d. studerende – og vi i denne sammenhæng vil forsøge at indsamle ny viden for de fremtidige indsatser.

Vi finder det ikke nødvendigt at indsatsen skal varetages fra én matrikel eller af én aktør - tværtimod. Derfor anbefaler vi, at der bliver mulighed for at byde ind med forskellige konstruktioner, for derigennem at åbne op for at tænke mere kreativt og visionært. Ved at have flere matrikler/aktører vil det fortsat være muligt at imødekomme forskellige målgruppers behov – inden for den overordnede målgruppe.

Fremfor at anvende unødvendigt mange midler til "mursten" til et (alt for stort) nyt AST tilbud i Sydhavnen anbefaler vi at bevare fokus på kvalificering af borgerrettede indsatser. Det kan gøres ved at læne sig op ad komplementerende sociale indsatser i Sydhavnen som er finansieret via Socialforvaltningen. Derigennem forekommer der bedre mulighed for at skabe nye rammer for synergi og udvikling. SydhavnsCompagniet varetager de facto de indsatser som er ønskes varetaget af fremtidens AST – og flere til. Vi har igennem de sidste 16 år varetaget en helhedsorienteret indsats med fokus på social integration for udsatte borgere, herunder et fokus på psykisk sårbare borgere.

Vores nuværende bevillingsramme SOF er en reminiscens fra 2005, hvor vi havde et lille butikslokale på 90 m². Nu driver vi et MedborgerCenter på over 400 m² med et stort Folkekøkken og med en bred vifte af sociale og beskæftigelsesfremmende indsatser – som vi ikke har økonomi nok til at drive optimalt. Såfremt nogle af de økonomiske midler fra AST området tilfaldt SydhavnsCompagniet ville vi kunne udvikle og stabilisere et Aktivitets og samværstilbud i Sydhavnen som kan komme langt flere psykisk sårbare borgere til gavn og glæde. Vores store, lyse og centralt beliggende lokaler vil kunne blive udnyttet mere optimalt med flere indsatser overfor psykisk sårbare borgere i Sydhavnen. Vi ser dog gerne at vores tilbud ikke bliver det eneste AST tilbud i Sydhavnen.

Når nogen truer ens fundament (her tænker vi på andre brugere af AST tilbud som frygter at deres tilbud bliver nedlagt), så forekommer det naturligt at reagere med afstandstagen og vrede. Det har vi fuld forståelse for. Vi er derfor stærkt interesserede i dialog herom så vi kan bygge bro og vise at der i SC forekommer nogle trygge og meget let tilgængelige rammer for alle AST brugere, hvilket også blev bemærket under akkrediteringen af vores tilbud. Vi foreslår derfor at de nedlukningsadviserede og SydhavnsCompagniet mødes og fortsætter den nuværende udvikling for at skabe bedst mulige forhold for fremtidens AST. Vi finder det positivt at der i høringsmodellen står at "relevante parter" inviteres til at give bud på udvikling og drift af aktivitets- og samværstilbud i Sydhavnen. I den forbindelse finder vi det vigtigt, at der i de kommende udbudskriterier kommer til at være et kriterie om, at de aktører der kan byde ind på opgaven i forvejen har 5 års fodfæste i Kgs. Enghave. Her bør det være erfaring med sociale- og beskæftigelsesfremmende tilbud for udsatte og sårbare borgere. Ud fra samme koncept som det var tilfældet ift. udbuddet om "De lokalt forankrede beskæftigelsestilbud". Derved forventer vi at det sikres at organisationer som We Shelter og SydhavnsCompagniet får mulighed for at deltage i udbuddet.

Såfremt Københavns kommune nedlægger deres tilbud, Cafe Rose, som udmeldt, håber vi på at We Shelter og SydhavnsCompagniet sammen kan løfte opgaven fremadrettet i Sydhavnen. Det kan i den sammenhæng oplyses at SydhavnsCompagniet nyligt er blevet akkrediteret som et Aktivitets- og samværstilbud, hvor Socialforvaltningens medarbejdere oplyste ved denne lejlighed at SC var det tilbud der kom tættest på de visioner der er opstillet i processen om fremtidens Aktivitets- og samværstilbud i København. Det skyldes bl.a. at vil længe har arbejdet med brugerdrevne aktiviteter/frivillighed, beskæftigelsesfremme, nøgleklubber og bredt lokalsamfundsarbejde for – og med – psykisk sårbare borgere. Derudover at vi har en meget bred vifte af tilbud og platforme som spænder fra vore MedborgerCenter, økohave, bådprojekt, cafe og butik, samarbejde omkring genbrug/recykling på genbrugsstation Vasbygade (i samarbejde med Teknik og miljø) brugerdrevne nøgle- og netværksklubber mv. Dertil kommer at vi er ved at opstarte et nyt lokalsamfundstilbud i Sydhavnens tidligere Posthus med recykling-butik cafe og nye værkstedsfaciliteter med et overordnet fokus på social integration i nærmiljøet.

SydhavnsCompagniet forstår socialforvaltningens interesser for at sikre en mere jævn fordeling af tilbud på tværs af byen samtidig med at sikre

1. Fortsat tilstedeværelse af lokale sociale tilbud
2. Styrkelse af den bydelsdækkende udvikling inden for fire faglige fokusområder
3. Styrkelse af arbejdet med inddragelse af frivillige og lokalsamfund

Vi finder det naturligt at der opereres med nogle særlige kompetencer og målgruffefokus i de respektive centre, MEN det må ikke blive på bekostning af at de respektive Aktivitets- og samværstilbud mister retten til at arbejde helhedsorienteret og yde et lokalt tilbud til forskellige målgrupper!

Vi har gennem årene tilegnet os nogle særlige kompetencer ift. at arbejde med inddragelse af frivillige og lokalsamfund, hvilket Socialforvaltningen også har bedt os om at udbrede til øvrige AST tilbud i København.

Af høringsmodellen fremgår desuden:

"For at understøtte inklusion og beskæftigelse vil aktivitets- og samværstilbuddene endelig have fokus på at etablere praktikforløb og jobs i lokale virksomheder, hvor brugere får mulighed for at prøve kræfter med arbejdsmarkedet i et kendt lokalmiljø."

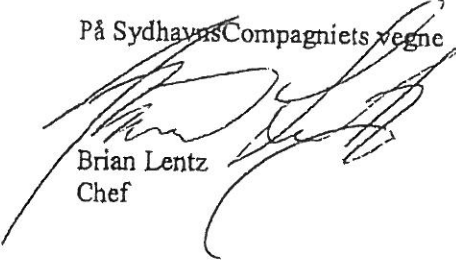
Det væsentligste må være om der er en lokalt forankret organisation som understøtte inklusion og beskæftigelsesfremmende indsatser. Det er derimod uvæsentligt om borgeren kommer i et praktikforløb i bydelen eller i nabobydelen. Pointen må være at finde det tilbud der matcher borgeren bedst, og ikke om praktikforløbet forekommer i en lokal virksomhed.

Hvad angår økonomien er SydhavnsCompagniet selvfølgelig bekymret for de besparelser der umiddelbart lægges op til i Sydhavnen. I det nuværende budget er der afsat midler til aktivitets- og samværstilbud for i alt t.kr. 4.769, men der er i "budget efter omlægning" er lagt op til at et nyt tilbud i Sydhavnen får tildelt t.kr. 3.600. Det medfører umiddelbart at vi i Kgs. Enghave får formindsket vores tilbud med t.kr. 1.169. Denne umiddelbare besparelse understreger endnu engang at Socialforvaltningen bør læne sig op af eksisterende tilbud - som SydhavnsCompagniet - som har særligt velegnede lokaler og stor erfaringer ift. målgruppen for AST.

Det skal oplyses at SydhavnsCompagniet sammen med We Shelter og Fountain House har indsendt et fælles hørings svar.

Vi finder det beklageligt at SydhavnsCompagniet først fik muligheden for at indgå i AST processen sent, men vi håber på et fremadrettet tæt samarbejde og for at bidrage som en aktør ift. AST i Sydhavnen. Afslutningsvist er vi interesseret i at invitere Socialudvalget ud til en informationsdag, såfremt der er tid til det. Alternativt er I velkomne til at deltage den 3. maj kl 14.00, hvor SydhavnsCompagniet er værter til én af de 4 feltbesøg som kvalitetsudvikling SOF står bag.

På SydhavnsCompagniets vegne

Brian Lentz
Chef

Center for Politik
Att.: Julie Nørrelund Hansen
Mailadresse: a52a@sof.kk.dk

Kbh. den 14.04.16

Sydhavnsforeningen
Bruger- og venskabsforening for SydhavnsCompagniet

Svar på "Høringsmodel for udvikling af aktivitets- og samværstilbud (2016-00284443)

Sydhavnsforeningen ønsker at bidrage med vores input til høringen ift. udviklingen af fremtidens aktivitets- og samværstilbud (AST) i Sydhavnen. Vi finder det vigtigt at kvalificere byens aktivitets- og samværstilbud til borgere med sindslidelser. Herunder at støtte op om brugernes recoveryproces og sikre lokale, sociale tilbud i alle bydele og sindslidende bliver mere inkluderet i samfundslivet. Vi hilser det velkommen med en større sammenhæng i støtteindsatsen på tværs af forvaltninger og sektorer.

SydhavnsCompagniet (SC) er blevet opfordret til at byde ind på opgaven om at varetage fremtidens AST i Sydhavnen, og de forventer at byde ind på opgaven. SC og Sydhavnsforeningen ser dog gerne, at det bliver i god dialog med organisationen We shelter og Københavns kommune som tidligere har drevet de tre tilbud der nedlægges.

Da forvaltningen allerede synes at have besluttet at tre af Sydhavnens lokale aktivitets- og samværstilbud ikke er tidssvarende ift. visionerne for AST områder – og disse tilbud skal erstattes af et nyt aktivitets- og samværstilbud har vi gjort os nogle overvejelser.

Vi har en stor bekymring for Socialforvaltningens forslag som indebærer en uhensigtsmæssig centralisering via store bydelsdækkende tilbud – såfremt man ikke modificere deres tilgang. Vi frygter at man herved mister nogle af de kvaliteter der forekommer ved at have flere – tidssvarende – tilbud i lokalområdet.

SydhavnsCompagniet råder over gode og tidssvarende faciliteter ift. MedborgerCentret (i lokalerne efter en FDB brugsforening) samt lokalerne efter det tidligere Posthus i Sydhavnen. Ud over disse dejlige lokaler efterkommer de også de kvaliteter som efterspørges ift. fremtidens AST. Endelig har de også en perfekt central placering i Sydhavnen.

Fremfor at anvende for mange midler til "mursten" til et (alt for stort) nyt AST tilbud i Sydhavnen så brug midlerne på at bevare fokus på kvalificering af borgerrettede indsatser. Derfor foreslår vi at de tre respektive tilbud inkl. brugene fra disse tilbud mødes og udvikler sig sammen med SydhavnsCompagniet og Sydhavnsforeningen.

Når nogen truer ens fundament (her tænker vi på andre brugere af AST tilbud som frygter at deres tilbud bliver nedlagt), så forekommer det naturligt at reagere med afstandstagen og vrede. Det har vi fuld forståelse for. Vi er derfor stærkt interesserede i dialog herom så vi kan bygge bro. Vi ønsker også at vise at der i SC forekommer nogle trygge og meget let tilgængelige rammer for alle AST brugere. I forlængelse heraf kan det oplyses at SC nyligt har været underlagt Socialforvaltningens akkreditering. Her blev brugere, frivillige og personale interviewet om alverdens forhold og akkrediteringsfagligt personale gav os efterfølgende en respons. Noget af det der blev bemærket var at SydhavnsCompagniet havde en meget aktiv, rummende og inkluderende tilgang og kultur. Socialforvaltningens medarbejdere oplyste endvidere at SC var det tilbud der kom tættest på visionerne der er blevet opstillet for fremtidens Aktivitets- og samværstilbud i København.

Sydhavnsforeningen finder det vigtigt at der bliver fundet kvalificerede platforme til at udøve den sociale indsats fra. Det er dog ikke ensbetydende med at indsatsen nødvendigvis skal varetages fra én matrikel eller af én aktør. Der skal i kommende udbudsmateriale være mulighed for at byde ind med forskellige konstruktioner, for derigennem at åbne op for at tænke mere kreativt og visionært. Vi håber at SydhavnsCompagniet kan blive en aktør og helst i samarbejde med en el. flere andre.

Såfremt det ikke kan blive alle tre tilbud der tilgodeses, er vi selvfølgelig indstillet på at være særligt inkluderende og lydhøre overfor de brugere der får deres tilbud nedlagt.

Ved at have flere matrikler/aktører vil der være mulighed for bedre at kunne imødekomme forskellige målgruppers behov. Vi finder det vigtigt at fremtidens lokale tilbud er tidssvarende, men vi er bange for Socialforvaltningens mål om at etablere store bydelsdækkende tilbud, bliver for uoverskuelige for mange af de borgere som tilbuddet egentligt er tiltænkt!

Sydhavnsforeningen forstår forvaltningens interesse i at give en mere jævn fordeling af tilbud på tværs af byen, men vi er interesseret i at fremlægge vores bekymring som går på tværs af nedenstående tre fokusområder.

1. Fortsat tilstedeværelse af lokale sociale tilbud
2. Styrkelse af den bydelsdækkende udvikling inden for fire faglige fokusområder
3. Styrkelse af arbejdet med inddragelse af frivillige og lokalsamfund.

Vores bekymring går primært på:

- Ad. 1. at de lokale sociale tilbud bliver koncentreret på én matrikel og måske kun varetages af én aktør.
- Ad. 2. at de fire faglige fokusområder bliver for fokuseret i de respektive bydele. Det er vigtigt med lokale sociale tilbud som i et vist omfang skal kunne rumme de 4 faglige fokusområder – selvom de 4 respektive centre måske kommer til at have hver deres primærfokus. Det lokale aspekt for hhv. indsatsområder og brugerprofiler er vigtigt – således at der ikke udvikles en forkert forestilling om at alle borgere i en bestemt målgruppeprofil altid formår at bevæge sig til en anden bydel – eller borgere der ønsker en bestemt indsats ikke kan få den i deres respektive lokalområde. Der skal således fortsat være en bredde i samtlige bydeler, selvom de respektive centre får en bestemt kompetence/fokus. Så her oplever vi en modstand på den strategi der foreligges.
- Ad. 3. arbejdet med inddragelse af frivillige i lokalsamfundet. Her forekommer der stor interesse for at fortsætte det store arbejde SydhavnsCompagniet allerede bedriver. Det er blot vigtigt at der indtænkes brugerfrivillighed og brugerdrevne aktiviteter fremfor at fremstille scenariet som om der kun er tale om at udefrakommende frivillige skal bidrage til at løfte diverse udfordringer for AST. Derudover er det vigtigt at forvaltningen er opmærksomme på et sådan arbejde ikke kan gøres som en besparelse, ved at lade professionelle opgaver blive varetaget af frivillige kræfter. Frivillighedsarbejde kræver professionelle ressourcer. Særligt inden for det sociale og sundhedsfaglige område, hvor det at hjælpe en passiv bruger over i rollen som aktiv bruger/frivillig måske kræver flere ressourcer end det på kort sigt giver i afkast. Gevinsten er menneskelig ikke økonomisk.

I forbindelse med de frigjorte økonomiske midler omtales 4 pinde som skal imødekommes. Vi ønsker at tilføje yderligere en pind; Penge til bemanning af Folkekøkken. Det virker absurd at der forekommer en efterspørgsel på sundhedsfremme ved billig og ernæringsrigtig mad, men der ikke er midler til en fuldtidskok.

Afslutningsvist skal det oplyses, at vi finder det beklageligt at SydhavnsCompagniet og dermed brugerne først er blevet forsøgt inddraget i slutspurten af den proces der har været på AST området. Det kan ikke ændres nu, men vi ser frem til spændene udviklingsarbejde for at kvalificere fremtidens Aktivitets og samværstilbud.

Med venlig hilsen

Formand

Projekt Vendepunkter

Til
Københavns Kommune
Socialudvalget

Høringsmodel for udvikling af aktivitets- og samværstilbud (2016-0028443.)

Kort beskrivelse af det erfaringsafsæt og den metodetilgang, som det høringssvar har sit afsæt i.

Projekt Vendepunkter har over et årti udviklet rammer, hvori deltagernes recovery understøttes. Da vi forstår recovery som en individuel kompetenceudvikling mod et bedre liv, så er det klart for os at de rammer man udvikler sig i, er nogle man selv er med til at definere sammen med andre som er i sammen situation.

I sådanne sammenhænge udvikles en selvforståelse af egen livssituation, baseret på en oplevelse af sig selv som deltager i et samspil. Et samspil hvor man bliver accepteres andre. Derfra åbnes der for, hvordan man ud fra sit eget afsæt kan komme videre, i en tillidsfuld atmosfære. Som gør at man kan øge bruge hinandens erfaringer og støtte. *(Recovery relationsarbejde – som skaber socialpsykologisk udvikling)*

I projekt Vendepunkter gøres alt for at man ikke skaber en brugerenklave der lukker sig om sig selv, men tvært imod via en fælles forståelse omkring egne vilkår, frigør sig fra de stereotyper psykisk syge ofte møder, og finder sin egen vej til at mestre omgivelsernes påvirkninger og udvikle en meningsfuld vej til inklusion i normale fællesskaber. *(Recovery kompetenceudvikling – som udvikler nye mestringsstrategier.)*

Det er klart at individuel empowerment er en god ting, når det gælder udviklingen af et individuelt tilfredsstillende liv. Vi anser det for yderst vigtigt at udviklingen af de rammer og metoder som deltagere kommer sig i, også er empoweret af deltagerne selv – fysisk, social og mentalt. Når det kommer til samskabelse af ressourcer og inklusion via beskæftigelse, kan det kun ske i den udstrækning, omgivelserne er i stand til at forandres sig på en måde så der skabes rum for og accept af, f.eks. de Recovery erfaringskompetencer, som kan skabe merværdi og forandring i de ”normale” organisationer. *(Recovery rehabilitering – som fremmer udvikling nye områder, hvor udøvelsen af recovery erfaringskompetencer kan udøves – inklusion i lokalsamfundet.)*

Folk der selv har deltaget i Vendepunkt forløb møder du i aktiviteter i lokalområdet, som frivillige, som instruktører på alle vores kompetenceudviklingsforløb, som medarbejdere i samskabte tilbud. Du kan møde den som peers i regionale og kommunale tilbud. Som igangsættere af kulturelle og sociale tilbud i lokalområdet. Alle aktiviteter som har det individuelle træk til fælles, at de fungerer disse mennesker med erfaringskompetencer udfører, udføres på en måde så de fortsat deres rejse mod mestring af normalsamfundets tilbud og vejen til selvforsørgelse. *(Deres recoveryrehabilitering bliver således et afsæt, som kan hjælpe andre til at engagere sig i recovery kompetenceudvikling og understøtte deres proces).*

Projekt Vendepunkter

Med det afsæt vil vi gerne kommenterer høringsmodellens problemstillinger:

*** At aktivitets og samværstilbuddene i højere grad styrker borgernes individuelle recovery proces.** Når borgerens recovery er borgerens individuelle proces, er det borgens der skal ses på. Hvad er borgerens situation, set ud fra borgerens samlede livssituation? Hvad er borgernes ønsker og håb? Hvad er det bedste afsæt for en proces, hvad vil borgeren opnå? Hvad er det første skridt?

Altså et møde i åbne trygge rammer, hvor der ikke på forhånd stilles krav eller er underforståede betingelser, hvor borgeren kan udtrykke sig frit, og hvor tilbagemelding går ud på at understøtte initiativer der kommer fra borgere. Også ved at klarlægge rammer for hvad der kan lade sig gøre. Og understøtte det borgeren selv kan stå inde for.

Fokus på borgeren, og meget mindre fokus på det indhold aktivitets- og samværstilbuddene indeholder p.t. Da de jo er udviklet på basis af forvaltningens og det faglige personales behov og traditionelle metoder.

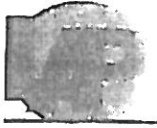
Når først borgerens recoveryproces er i gang, består opgaven i at understøtte de valg borgen træffer og det borgeren ønsker at deltage i. Rigtig meget af den aktivitet kan forgå i lokalområdets "normale" aktiviteter, hvis det understøttes af adgang til recovery kompetenceudvikling, afviklet af bl.a. peers med erfaringskompetencer og der etableres samarbejder med de tilbud og personer som har den faglige kompetence til understøtte processen, med økonomi, behandling, rådgivning og afklaring i forhold til omgivelsernes krav og forudsætninger for støtte.

De flest brugere tænker lige så konservativt omkring recovery som de fleste i behandlings- og socialpsykiatriske tilbud. De tænker i tilbud som skal hjælpe, som man kan indgå i når de er etableret af andre. De tænker endnu ikke i egen proces, de tænker i hvad andre skal gøre – som det tydeligt fremgår af de workshops, som blev afviklet i forbindelse med den aktuelle omstrukturering af socialpsykiatrien. Det understøtter ikke borgernes individuelle recovery, at fortsætte i traditionelle tænkning, hvor det man opnår, begrænser sig til at ændre formen på det man kender til og ved i forvejen.

*** At der skal være større sammenhæng mellem tilbuddene og de øvrige støttetilbud i psykiatrien:** Set i et recoveryperspektiv ville det give god mening at det psykiatrien understøtter, er de perioder i en borgers liv, hvor man er "ude af sig selv" – i krise – tabt sig selv og evnen til at tage vare på sig selv. Hvor følelsesmæssig smerte er på grænsen af det man kan rumme. Psykiatriens opgave er at få borgeren til sig selv igen.

Når brugerne er kommet til sig selv igen står de i en enestående situation, trods deres tab, har de nu med recovery en chance for at begynde en opbygning af den ny tilværelse, denne gang med dem selv som rejseludere og senere med dem selv ved rospinden.

Denne rejse kan begynde i socialpsykiatrien med en afklaring som beskrevet ovenfor.

Projekt Vendepunkter

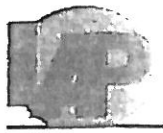

brugers recovery, som i hvert tilfælde politisk ønske og mål. Hvordan man vil udvikle måderne at understøtte brugernes individuelle recovery på, giver denne udviklingsplan ingen svar på. Hverken som måder at udfolde det på metodisk, eller i form af at understøtte en recoveryorienteret udvikling - økonomisk.

NB! I de lande hvor bruger til bruger drevet udvikling og aktivitet understøttes, viser det sig at når man investerer 1 Euro på det område, spares der 3 euro på andre budgetter. (Holland - England og USA f.eks.)

Med venlig hilsen
Projekt Vendepunkter

Claus Bech-Nielsen og Vendepunktets Recoveryinstruktører.

Projekt Vendepunkter

***At der er større sammenhæng i støtteindsatsen på tværs af forvaltninger og sektorer**

Hvis man når man siger sammenhænge tænker sammenhænge mellem de forskellige tilbud i de forskellige forvaltninger og sektorer, så opnår man ikke en recoverybaseret proces for borgere. Det vil fortsat være således at borgeren falder mellem stole og skal vente eller visiteres til ydelser, på systemernes og tilbuddenes betingelser.

Når man siger recovery er en individuel proces som borgeren gennemlever, så er det den proces der skal være i fokus og den proces alle skal understøtte, for at der bliver en meningsfuld sammenhæng i brugerens recovery proces. Så meningsfuld sammenhæng i støtteindsatsen, kommer sig af fokus på borgerens proces, at gøre tilbud tilgængelige når de understøtter borgerens recovery kompetenceudvikling. Så sammenhæng, er ligesom recovery processen noget, som den enkelte borger oplever i sig selv.

I de 12 år vi i Vendepunkter har arbejdet med recovery baserede tilbud, har vi konstateret at alle deltagernes udviklingsproces, forløber i identificerbare udviklingstrin, som er ganske normale for alle som udvikler sig. Så hvis brugerne ind imellem de at være aktiv i lokalsamfundet, f.eks. indgår i recoverykompetence udviklende tilbud, hvor retningen af de nye udviklingstrin forberedes, så er det der, nye sammenhænge etableres for deltageren og den faglige indsats – ud fra nye behov for udfordringer/kompetenceudvikling/uddannelse - på basis af egne mål og ønsker – i retning af rehabilitering og inklusion.

At borgerne med sindslidelser bliver mere inkluderet i samfundet

Det sker ved at støtte de aktiviteter borgeren skal indgå i, i størst mulig omfang, er forankret i lokalsamfundet i organiseringer der ikke har et behandlings- eller socialpsykiatrisk tilsnit. Borgernes rehabiliteringsproces som skal lede til inklusion, skal ud over at fremme en socialisering, også sigte på at deltagere frigør sig fra evt. socialpsykiatrisk støtte, ved som led i sin recoveryproces, selv at tage styringen over eget liv og mestre måder at håndtere sig selv i forhold til omgivelserne. Udvikle, måder som giver individuel mening og føre til et tilfredsstillende liv. Hvilket for langt de fleste vil sige, et liv hvor man deltager og bidrager med noget, som bliver værdsat af andre. Man er inkluderet når man bidrager med noget efter bedste evne.

Færre men større aktivitets- og samværstilbud.

Det kan vel kun være et forvaltningsteknisk spørgsmål om styring af økonomi? Set i et recovery perspektiv giver det at centrere de eksisterende aktiviteter ingen mening. Hvis man ser på den økonomiplan som følger denne tilpasningsplan, giver det endnu mindre mening.

Ud af et budget på 57.467.725,- kr. er der afsat kr. 2.028.079,- kr. til aktiviteter, som ikke er bundet til drift, og som evt. kan bruges på aktiviteter, man ikke på forhånd kender indholdet af. Mon det bliver midler til aktiviteter som forvaltningen får mulighed for at slippe kontrollen over?

Det er ikke meget, når man har som mål at fremme brugerens recovery, hvor det er vigtigt at fokus er på tilgængelighed af offentlige ydelser, i takt med brugerens behov ændre sig undervejs i deres recoveryproces, og med det fælles sigte at mindske brugernes afhængighed af aktivitets- og samværstilbud mest muligt hurtigst muligt..

Spørgsmål: På et tidspunkt i processen var der tal fremme om ca.kr. 7.000.000,- i Center N.V. alene til udviklingen af deres faglige spor. Hvem har fjernet mulighederne for at udvikle på de faglige spor, til nærmest ingenting? Kan man som undrende udenforstående forundret spørge dem, der som ambition har

Høringssvar til socialudvalget i Københavns kommune

Vedrørende lukning af Netværkstedet Thorvaldsen

"Usselheden har sejret i fraværet af håb". Dette var overskriften i en kronik i Politiken den 4. marts 2016 af Cliff Kaltoft, som har siddet i Rådet for Socialt Udsatte i 20 år. Han skriver, at vi i dag stadig har 180.000 socialt udsatte borgere, og tallet er stigende. Heraf er en del psykisk sårbare og misbrugere. De samlede offentlige bevillinger til udsatteområdet er reduceret med 30% og intet tyder på, at situationen forbedres.

I finansloven for 2016 er fordelingen af penge over satspuljen en karikatur.

På vegne pårørendeforeningen Bedre Psykiatri på Amager og egne vegne som pårørende til en voksen psykisk syg, vil jeg råbe "vagt i gevær".

Hvorfor ønsker Københavns kommune at lukke flere af de mindre væresteder?

Det er ud fra en idé om at samle social- og distrektpsykiatrien under en hat i et nyt Psykiatriens Hus. I første omgang i Griffenfeldtsgade. Det vil koste mange penge, som så tages fra de små opholds- og aktivitetssteder i København. Modellen er at efterligne Psykiatriens Hus i Silkeborg.

Nu er det sådan at vi, [redacted], [redacted] og [redacted] hver har en voksen søn, som er bruger af Netværkstedet Thorvaldsen sammen med mange andre. Vor påstand er, at dersom Thorvaldsen lukker, så vil vore sønner igen være henvist til at sidde hjemme og igen blive isolerede og uden kontakt med andre. Deres eneste form for brug af recoverytilbud har nemlig været, hvad Thorvaldsen har givet dem. Her har de fundet ligesindede, som de har udøvet deres musik sammen med, lavet radio m.m., samt fundet et fællesskab, som de ikke har fundet andre steder. Vi synes, det er mærkeligt, når der nu tales så meget om recovery, at Thorvaldsen ikke fortsat skal have en bevilling. I Københavns Kommunes indstilling om Forslag til aktivitets og samværstilbuddenes rolle i fremtidens socialpsykiatri i Københavns

Kommune står der bl.a.: Vi ønsker, at den fremtidige brugergruppe i socialpsykiatrien skal opleve, at aktivitets- og samværstilbuddene i højere grad styrker borgernes individuelle recoveryproces. For at sikre bedre match mellem borger og behov ønsker vi en større indholdsmæssig differentiering i aktivitets- og samværstilbudsviften – herunder et styrket fokus på støtte til uddannelse og beskæftigelse”.

Vi mener, at Netværkstedet Thorvaldsen fuldt ud opfylder dette krav, som her omtales. Der findes ikke andre væresteder, der giver sådanne tilbud. Vi har set, at netop den indsats som foregår i Thorvaldsen – og som ikke er pædagogstyret – opfylder en stor gruppe psykisk sårbare voksne menneskers behov for at udtrykke sig kunstnerisk. Og som mor til en søn, der nu står for at få en ansættelse i et job, er det helt indlysende, at hans musikforståelse på Netværkstedet Thorvaldsen er medvirkende til, at han er nået så langt.

Hjerneforsker Keld Fredens har på Kulturministeriets musikfaglige konference fortalt om nytteværdien af musik. Dette handlede godt nok om faget musik i folkeskolen, men det er klart bevist at musik er idræt for hjernen. Musik stimulerer den højre hjernehalvdel og det er helt entydigt, at musikken har tidens dimension i sig og dermed betydning for at få udviklet vores arbejdshukommelse. Den styrkes altså ved at beskæftige sig med musik, og den er nøglen til at tilegne sig viden og sociale færdigheder.

Keld Fredens foreslår derfor at sætte flere penge i musikken; gevinsten vil være øget kompetence, mere selvtillid og mindre aggressivitet.

Altså nøjagtig det samme psykisk sårbare har brug for og som findes på bl.a. Netværkstedet Thorvaldsen.

Endnu et argument for at bevare de små væresteder!

Vi har som sådan ikke noget imod, at man opretter et Psykiatriens Hus i København. Men det vil aldrig kunne erstatte de tilbud, som Thorvaldsen står for. Et Psykiatriens Hus kan, uanset de mange gode hensigter, kun blive en institution, og ikke et netværksted eller et værested. For det er det, de psykisk syge/sårbare har brug for. Institutioner er nemlig for dem lig indlæggelse eller besøg på distriktspsykiatrien.

Det er derfor vort ønske, at Netværkstedet Thorvaldsen kan fortsætte sit arbejde. Thorvaldsen er stedet, hvor der er udviklingsmuligheder,

sjæl, hjemlig hygge og kreativitet, hvilket vil blive svært at finde i et stort Psykiatriens Hus.

Vi vil derfor anbefale socialudvalget i Københavns Kommune, at man giver Netværkstedet Thorvaldsen de midler, de mangler (800.000) af overførselsmidlerne, og vi anbefaler, at Thorvaldsen fremover får en bevilling over det ordinære budget.

Med venlig hilsen

A horizontal line of four dark, irregularly shaped redacted marks, likely covering a signature or name.

Høringssvar vedrørende udviklingen af aktivitets- og samværstilbud i
Københavns Kommune

18. april 2016

På baggrund af høringsmateriale vedr. Københavns Kommunes udvikling af aktivitets- og samværstilbud fremsendes hermed HKI – Hans Knudsen Institutets bidrag til høringsprocessen.

HKI ansøgte i foråret 2015 om at blive godkendt til at tilbyde et aktivitets- og samværstilbud i Københavns Kommune. Vi modtog d. 30. juni 2015 en godkendelse fra Socialforvaltningen der vurderede, at HKI er et egnet aktivitets- og samværstilbud og et egnet tilbud til beskyttet beskæftigelse for den målgruppe, der er beskrevet af Hans Knudsens Institutets tilbud efter Servicelovens § 103 og § 104. Derfor deltog vi med række medarbejdere på hovedparten af de workshops, der skulle kvalificere fremtidens aktivitets- og samværstilbud.

Der er stor anerkendelse fra vores side til processen, herunder de valgte temaer og kommunens ambition om at få alle relevante parter inddraget. Vores mål med deltagelsen var at give kommunen vores perspektiver på nytænkning af området og bringe os i spil som en central leverandør på området.

Vi kan se, at der i fremtidens aktivitets- og samværstilbud er lagt stor vægt på at arbejde for at minimere isolationen for borgerne i målgruppen. Dette er vi naturligvis ikke uenige i, men vi savner et samtidigt øget fokus på inklusionen af borgerne i samfundet, herunder at introducere og arbejde målrettet mod beskæftigelse, så aktivitets- og samværstilbuddene fremadrettet får karakter at være midlet mod målet om at alle har ret til et arbejdsliv.

Vi støtter op om vigtigheden af, at der er fokus på, at støtte unge i retning af uddannelse og/eller beskæftigelse, hvilket vi også ser gode eksempler på i fremtidens aktivitets- og samværstilbud. Vi savner dog et mere målrettet tilbud med fokus på beskæftigelse for borgere over 30 år. Det er vores erfaring, at der hos målgruppen ligger mange iboende ressourcer og et mere udtalt beskæftigelsesperspektiv, der over tid med støtte, motivationsarbejde og praktiske erfaringer, vil åbne mulighed for, at bryde med den langvarige offentlige forsørgelse.

Vi ved fra vores hverdag, at dette vil kræve et helhedsorienteret forløb, hvor der åbnes op for indsatser, hvor borgeren erhverver et erfaringsgrundlag om arbejdsmarkedet via fx korte snusepraktikker, virksomhedsforlagt undervisning, støttet værkstedspraktikker og virksomhedspraktikker, parallelt med de udbudte aktivitets- og samværs aktiviteter, herunder strategier til livsmestring og støtte til et sundt liv.

Hvilke perspektiver og viden om arbejdsliv, der er i de valgte og eksisterende tilbud kan ikke tydeligt ses i materialet. Vi vil foreslå, at det bliver muligt at visitere borgere fra tilbuddene til aktivitets- og samværstilbud, hvor der er viden og know-how i at støtte målgruppen mod arbejdsmarkedet under fokusområdet "Unge, uddannelse og beskæftigelse". Vi foreslår at der kan henvises til sådanne forløb på lige fod med livsmestringsforløb, jf Bilag 4, side 3, "Visiterede forløb" hvor det angives at disse forløb er

kendetegnet ved at have "...klart formål, en klar målgruppe, afgrænsning i tid og et ønske om en mere målbar effekt" kan bevilliges. Dermed kunne et oplagt emne til et visiteret forløb være beskæftigelse.

Vores mål med dette bidrag til høringsfasen er, at tydeliggøre beskæftigelsesperspektivet og her inkludere HKI som en af flere aktører inden for aktivitets- og samværsområdet.

Vi håber på at Socialforvaltningen vil se positivt på HKI's bidrag til høringsfasen og stiller os gerne til rådighed for spørgsmål eller et snarligt møde.

Med venlig hilsen

Caroline Maria Henriques
Chef for Internt Virksomhedscenter

HKI - Hans Knudsen Institutet
Glentevej 67-69, 2400 København NV
Tlf: 3814 0860 - Mail: cmh@hki.dk

Glentevej 67
2400 København NV

Tlf 3916 2130
Mail hki@hki.dk
www.hki.dk

Kære Socialforvaltning

Vi har modtaget jeres plan om udviklingen af byens aktivitets- og samværstilbud til borgere med sindslidelser. På baggrund af en lang række møder og workshops i huset har vi udformet et fælles svar rettet til høringen om omlægningen af de forskellige væresteder og centre for psykisk sårbare borgere i Københavnsområdet. Vi har valgt to repræsentanter til udformningen af brevet, [redacted] og [redacted].

Vi forstår godt, at I kan have et ønske om at omprioritere midler og skabe en mere jævn fordeling af tilbud og ressourcer i forhold til lokale og sociale tilbud. Vi sætter også pris på, at I tager området omkring psykisk sårbare recovery-proces seriøst, men vi føler som brugere af værestedet SKCung ikke, at vi bliver mødt af de nye tiltag. Selvom I har afholdt forudgående workshops og interviews i forbindelse med tiltaget, føler vi ikke, at vi kan se os selv i jeres forslag til en omlægning; vi føler os ikke hørt. Vi mener også, at det vil være et stort tab for den generelle indsats for psykisk sårbare, unge mennesker at nedlægge stedet. Vi vil derfor indgive en klage til høring og en kraftig opfordring til at beholde SKCung i stedets nuværende form.

Vi vil i denne mail opsummere dels de mange uerstattelige værdier, stedet har for os; hvad der frustrerer os ved jeres tiltag og til sidst et forslag til et alternativ samt nogle tal og statistikker, der måske kan give jer et nyt syn på sagen.

Hvad betyder SKCung for os nuværende brugere?

En oase uden krav

Til forskel fra de mange steder, der i forvejen tilbyder strukturerede recovery-forløb og opkvalificering af psykisk sårbare til arbejdsmarked og uddannelse, står SKCung som en lille oase centralt i indre by, hvor vi som psykisk sårbare kan få et åndehul fra en hverdag fyldt med samfundets krav, fordomme og vores forskellige lidelser og udfordringer. Et frirum, der netop ikke stiller krav til mødestabilitet eller kontinuerlig udvikling, men i stedet lægger sit fokus på det uvurderlige ved mellemmenneskeligt samvær og kreativ fordybelse. Man kan

komme og gå, når det passer én og bruge de helt fantastiske og enestående tilbud, stedet har: f.eks. madlavning, individuelle samtaler, atelier, multimedie og musik samt helt almindelig kontakt til andre mennesker. Stedet egner sig altså både til folk, der er i fuld gang med uddannelse, behandling eller arbejde og folk, der ikke er i hverken beskæftigelse eller behandling. For mange af os brugere er stedet faktisk en katalysator for, at vi overhovedet har overskuddet til at møde de mange udefrakommende krav fra forskellige behandlingsforløb, uddannelse og arbejdssituationer, vi befinder os i, ved siden af.

Nogle bruger stedet til et afbræk fra deres uddannelse eller job, for andre er det faktisk *det* sted, der overhovedet giver dem noget at stå op til om morgenen – en mening med tilværelsen.

Ikke kun sygdom

Det enestående ved SKCung, som man netop ikke finder andre steder, er, at der ikke er fokus på ens psykiske lidelse eller sygdom, men at formålet ligger i ligesindet samvær og kreativ udfoldelse. Der er selvfølgelig rigeligt plads til også at tale med personalet om sin sygdom eller sparre med andre brugere om deres erfaringer og succeser, men sygdommen kommer så at sige i anden række, hvilket står i stærk kontrast til de mange mere strukturerede forløb, man finder, hos eksempelvis Fountain House, Opus, Fremtidsfabrikken, Klub Fontana, ASPA eller i Distriktspsykiatrien. De fleste af os har været brugere i adskillige af disse forløb, og selvom der kan findes nogle positive egenskaber hos dem, mener vi enstemmigt, at SKCung er det definitivt bedste tilbud, vi nogensinde har haft på det socialpsykiatriske område.

SKCung er altså ikke bare et værested, men en enestående kultur med en uvurderlig sammenhængskraft, der vil være svær (vi vil som brugere næsten sige umulig) at gendanne andre steder. Her er der liv, her føler vi os hjemme, her føler vi os mødt.

De magiske medarbejdere

En tredje grund til, at SKCung står som en uerstattelig grundpille i mange af os brugeres liv, er stedets helt igennem super kompetente medarbejdere. Deres engagement, humør og nærvær giver værestedet sjæl og skaber en tryghed, som

ikke findes andre steder. Trine, Gitte, Johnni, Mette, Ulrik, Louise, Marco og Steffen er for os 1:1 med SKCung og dets kultur. Ligesom de er den mørtel, der får stedets mursten til at hænge sammen, er de kernen i den energi og atmosfære, der opretholder stedets glød og varme. Intet SKCung uden dem. Det kan måske virke utidigt at nævne vores medarbejdere ved navn, men det er essentielt for os, at I forstår, at SKCung ikke *bare* er et værested i en storby; det er en sammenvævning af mennesker og historier. En kultur.

De ansatte er altså mere end bare medarbejdere for os: De er rollemodeller for de søgende, de er en venlig hånd på skulderen for den trængende, og de er et godt grin og en kærlig atmosfære for os alle.

Hvad frustrerer os ved jeres meddelelse

Da vi for lidt tid siden modtog jeres udmelding om, at I ville omlægge de forskellige væresteder, følte vi os temmelig frustrerede.

For det første er det for mange af os en enorm stressfaktor at skulle omstille os til så omsiggribende ændringer i vores hverdag. Som psykisk sårbare har vi netop brug for faste og trygge rammer. Det giver SKCung os. Vi har faktisk haft flere, der har sagt, at jeres ændringsudspil har været medvirkende til, at de er blevet genindlagt på psykiatriske afdelinger, da der rokeres på nogle helt grundliggende brikker i deres liv.

For det andet føler vi os ikke lyttet til eller genkendt i jeres udspil – til trods for de mange interviews og møder, vi har deltaget i op til jeres udmelding: Vi kan ikke se, hvor vores interesser er repræsenteret i omrokeringen.

For det tredje – og det er næsten det, der stresser os mest – har vi enormt svært ved overhovedet at forstå, hvad der konkret set vil ske ud fra jeres udmelding. Vi synes, det hele virker meget ukonkret, usikkert og abstrakt, og vi føler os på ingen måder sikre på, at I vil gøre, hvad I kan for at bibeholde den kultur, vi efterhånden har opbygget her på stedet. Vi føler os med andre ord tabt af et system, der netop har til opgave at sikre vores velbefindende som psykisk sårbare borgere. Mere konkret har vi en række punkter, vi ønsker klarhed over.

Konkrete punkter

I skriver flere steder under punkt 2 i jeres løsningsforslag, at de nye tiltag skal indeholde såkaldte "livsmestringsforløb". Hvad indebærer det? Er det overhovedet et rimeligt krav at stille nogen (psykiske sårbare såvel som 'raske' borgere) at skulle "mestre" sit liv? Og er der plads til selvstændig kreativ udfoldelse og samvær her?

I skriver under punkt 2 midt for også, at vores kreative aktiviteter skal overtages af "strukturerede forløb", "netværksskabende samvær" og uspecificerede "aktiviteter" i Fountain House. Er der overhovedet plads til SKCungs unikke og højt værdsatte drop-in kultur i forløb, der er strukturerede? Skal samvær nødvendigvis være netværksskabende? Kan det ikke 'bare' være samvær? Og hvad betyder (uspecificerede) "aktiviteter"? Betyder aktiviteter uden fortegn, at vores nuværende kreative aktiviteter ikke skal have plads i jeres omlægning?

I skriver også i næstnederste kolonne under punkt 2, at tiltaget skal styrke arbejdet med at få psykisk lidende borgere klargjort til uddannelse og/eller beskæftigelse. Dette er i sig selv en god idé, men er der ikke allerede nok steder, der udbyder netop denne service? Og kan I love, at vores højelskede frikultur og behov for et alternativ til strukturerede forløb stadigvæk kan blomstre?

I skriver også, der skal være færre, men større aktivitets- og samværstilbud, men har I overvejet, om det måske havde sin egen logik, at aktiviteterne netop er uddelegeret på flere steder, fordi at for store steder og for blandede aktiviteter på et sted kan undergrave de mindre, unikke brugerkulturer, der allerede findes? At et sammensurium af både drop-in kultur med frihed blandet med retningsbestemte, strukturerede forløb kan virke mod hensigten, da det vil være svært at finde common ground; at det kan virke modarbejdende, at nogle brugere har specifikke mødetider og dagsordener, samtidig med at andre brugere af samme sted ikke har.

I skriver under punkt 4.1- om ophør af tilbud og etablering af nye tilbud - at I vil afvikle en lang række små steder (med hver deres unikke fælleskab og dynamik) og forklare, hvorfor tilbuddene afvikles. Her giver I korte grundlag for, hvorfor fx. Værestedet Pegasus, Amadeus og Café Rose lukker pga.

"utidssvarende lokaler", og den samme grund giver i for afviklingen af café Offsides lokaler i Prinsesse Charlottesgade; men i giver faktisk ingen grundlag for SKCungs afvikling, da i nævner vores sted på side to under punkt 4.1. Der står blot, at det afvikles og integreres i Fountain House. Intet mere, intet mindre. Som vi har skrevet tidligere, er værestederne langt mere og meget andet end de lokaler, der udgør dem – det er en pærevælling af mennesker, kultur og historier. At lokalerne skulle være den primære grund til lukningen af de andre steder, forstår vi ikke, men i SKCungs tilfælde, kan det på ingen måde siges, at lokaler er hverken utidssvarende eller uoptimale – de ligger mest centralt for alle Københavns borgere i hjertet af byen, og samtidig savner vi en specifik grund for lige netop SKCungs afvikling.

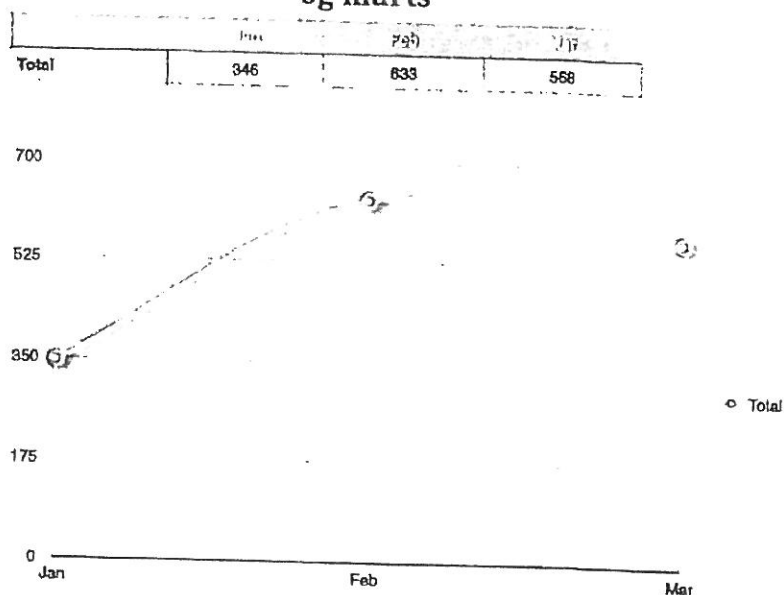
Vi brugere føler os altså relativt magtesløse overfor de ting i skriver, da de forekommer abstrakte og ukonkrete i forhold til de præcise ændringer og kulturen i SKCung.

Statistikker for stedets besøgsfrekvens og forslag til alternativ til afvikling af SKCung

Statistik for besøgende

Vi har haft indtryk af, at I har haft et misvisende billede af, hvor mange brugere vi har i SKCung, og hvor stor opbakning stedet har. Vi vedlægger derfor nogle tal over antallet af besøgende i SKC i 2016. Nedestående graf (fig. 1) viser altså det samlede besøgstal i de forskellige aktiviteter i SKCung (musik, atelier, madlavning i caféen m.fl.) i månederne januar, februar og marts 2016. Efterfølgende figur (Fig. 2) viser antallet af unikke besøgende i samme periode, fordelt på køn.

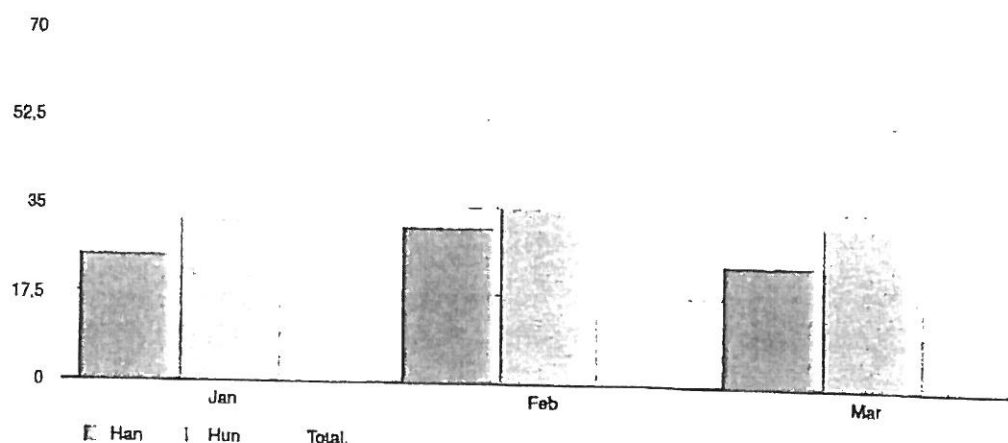
Figur 1
Samlet deltagelse i SKCungs forskellige tilbud i januar, februar og marts

Det er vigtigt at notere sig, at denne figur ikke viser, hvor mange besøgende der har været, men blot hvor mange fremmøder der har været i de forskellige aktiviteter. En person tæller dobbelt hvis han deltager i to aktiviteter, osv.

Figur 2
Antallet af unikke besøgende i perioderne januar-marts 2016, fordelt på køn

	Jan	Feb	Mar
Han	25	31	24
Hun	32	35	32
Total	57	66	56

Figur 2 viser det samlede antal besøgende i månederne januar-marts 2016

Vi mener, at ca. 60 unikke besøgende i gennemsnitligt er et højt tal for et værested som SKC, som netop ikke har noget krav om fremmøde. Det er altså folks egen vilje og glæde ved stedet, der alene bærer det stærke fremmøde. Vi forholder os derfor tvivlende til idéen om, at de andre væresteder i København – herunder Fountain House – vil være i stand til at huse et så stort antal besøgende og aktiviteter som SKCung.

Hvis der er spørgsmål til statistikkerne, er I meget velkomne til at kontakte os i SKCung.

Underskriftindsamling

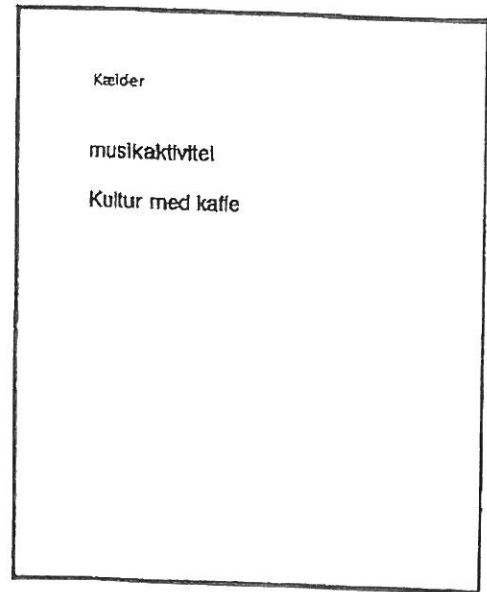
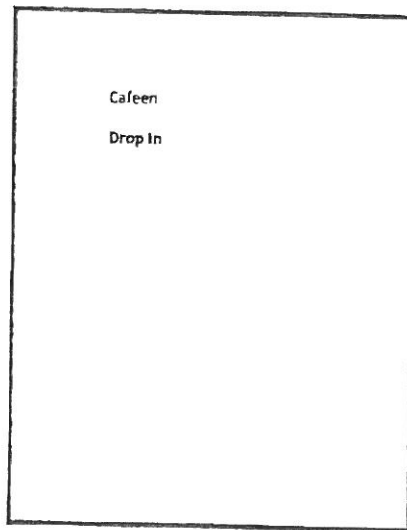
Vi vedlægger også et link til en underskriftindsamling startet af os brugere. Som I kan se, er den startet d. 8. april og har i skrivende stund 593 underskrifter <http://www.skrivunder.net/skc>. Der er altså en relativt stor opbakning for bibeholdelsen af SKCung, og vi synes, I skal have dette med i jeres overvejelser.

Hvis I fastholder at SKC skal lukkes vil vi meget gerne i dialog med jer om hvad der så skal ske. Vi føler at vi som brugere fortjener at have indflydelse på hvilke ungetilbud der fremover vil være tilgængelige. Vi takker for muligheden for at gøre denne indsigelse, og håber vi kan få lov at bevare vores fantastiske kultur.

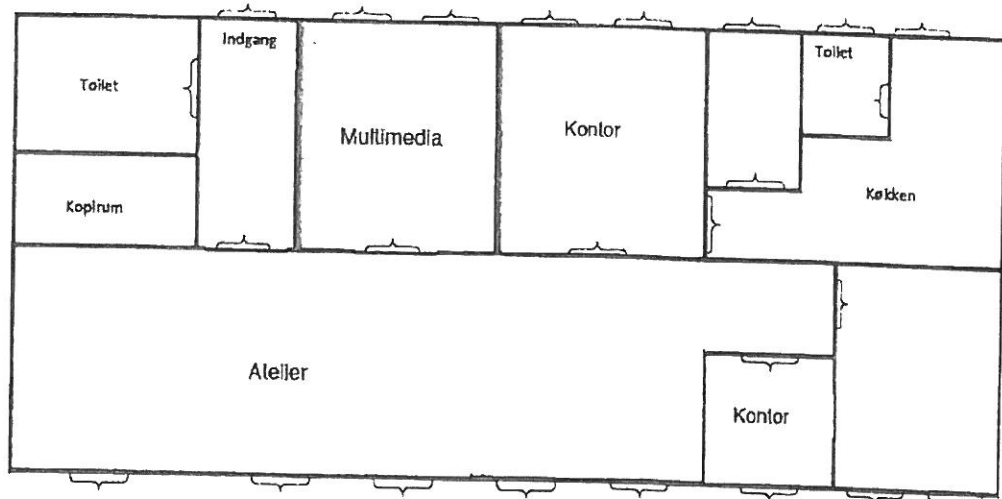
Alternativer til afvikling af SKCung – Færre lokaler

Vores helt klare endemål er at overbevise jer om, at SKCung skal forblive, som det er.

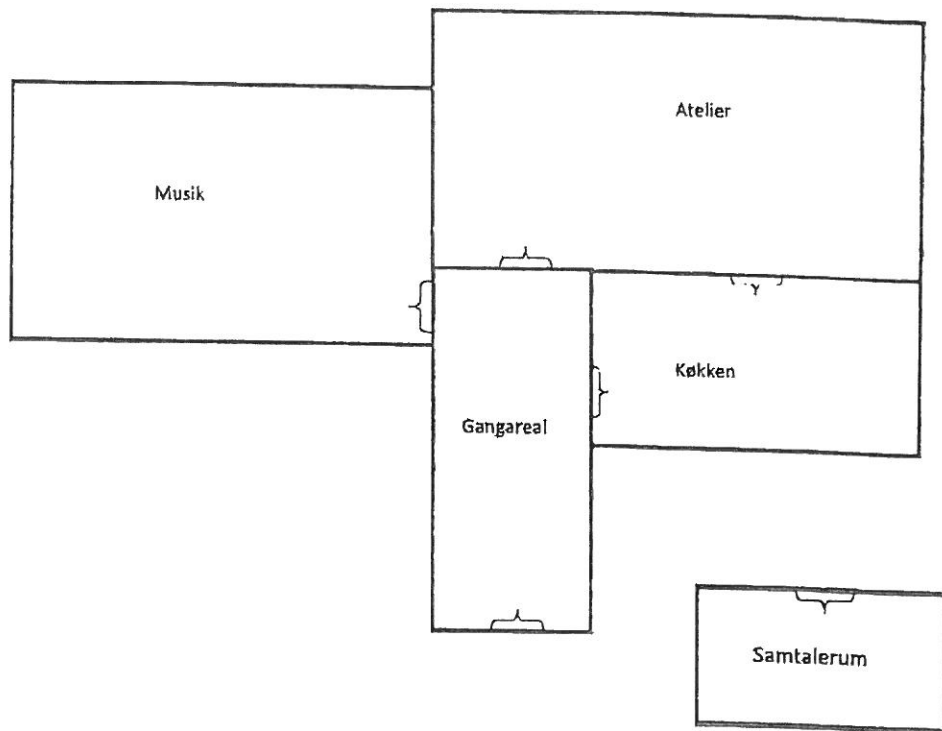
Men for at indgå i en dialog foreslår vi, at man i stedet for at afvikle SKCung kan opsigte nogle af SKCungs lejemål. Vi har pt. 7 forskellige lokaler, vi gør brug af; vi mener dog godt, at vi kan fordele vores aktiviteter på mindre plads for at frigøre nogle midler eller matche det budget, i har lagt for Fountain House. Vores atelier på 6. sal kan undværes og ligeledes kan de to 'ekstralokaler' på 2½. og 3. sal. Vi tænker, at kælderlokalet kan bruges til musik og arrangementer, caféen kan benyttes som drop-in og 2. salen bruges som multimedieværksted, malerværksted, studierum og samtalerum. Vi vedlægger her et kort over de forskellige lokaler samt kommentarer til, hvordan de kan benyttes.

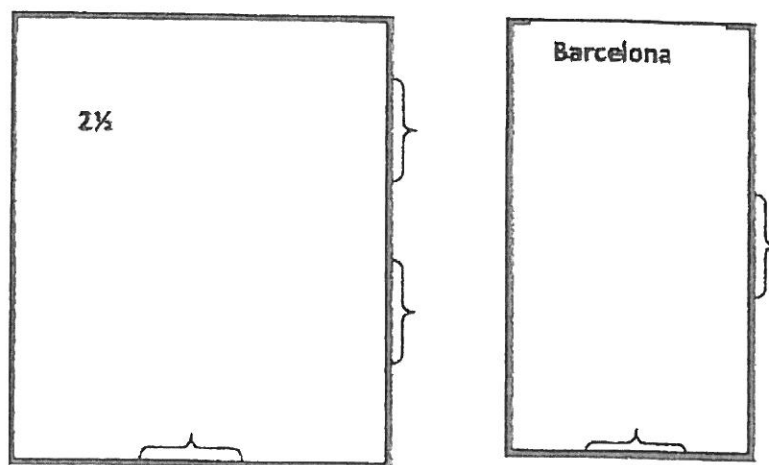
Caféen i stuen vil fungere som drop-in og hangout. Kælderlokalet vil fremadrettet inkorporere musikaktiviteten, samt "kultur med kaffe", som er et månedligt arrangement hvor brugerne mødes.

2. sal kan huse atelier, multimedieværksted, medarbejdernes kontorer, samtalerum og stilleområde. Atelieret rykkes ned fra 6. sal.

Disse lejemål kan opsiges. Musikaktiviteten og atelieret kan rykkes ned på 2. sal og kælderen. Samtalerummet kan ligeledes rykkes ned på 2. sal.

Lejemålet for disse to lokaler kan også opsiges

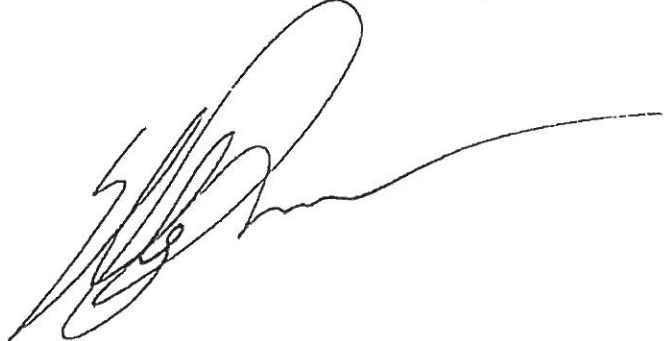
Dette er blot et forslag, men vi håber, i vil tage dem seriøst, da vi forholder os meget kritiske overfor forslaget om at fordele SKCung's funktioner ud mellem andre væresteder, herunder Fountain House på Østerbro, da vi er overbeviste om, at vores lokaler er langt bedre egnede til at huse disse aktiviteter, selv hvis flere af dem opsiges.

Opsummering

Vi håber virkelig, I har fået et indtryk af, hvor vigtigt SKCung er for os brugere, hvor stor opbakning stedet har, og hvilke alternativer, der kunne være. Der hersker absolut ingen tvivl om, at vi alle ser det som vores ypperste mål at sikre SKCung, som det er nu. intakt. Hvis I på trods af vores store opbakning og brev alligevel fastholder afviklingen af SKCung, så håber vi i det mindste, at i vil indgå i en konstruktiv dialog med os om, hvordan vi sikre kulturens overlevelse.

På vegne af SKCung's brugere, tak for jeres tid.

Venligst

Høringssvar til udvikling af Københavns Kommunes AST for borgere med sindslidelser.

Som samlet personalegruppe i SKC Ung har vi bemærkninger og forslag til indstillingen til socialudvalget.

- 1) Vi foreslår, at SKC Ung's personalegruppe og aktiviteter forbliver på adressen i Linnésgade 24, med visse justeringer i lejemålet (opsigelse af dele af lejemålet).
- 2) Alternativt, hvis adressen Linnésgade 24 ikke kan bevares, ser vi en mulighed i en sammenlægning med ungehuset i Hørsholmsgade.

Siden d. 1/9 2015, efter et år med skiftende og ustabil ledelse, har Center Nørrebro stillet ledelseskræfter til rådighed i SKC Ung. I samarbejde med ledelse og vores brugere, har vi henover efteråret afholdt en række møder og haft en løbende dialog om, hvad SKC Ung skulle indeholde. Det har blandt andet resulteret i, at vi d. 1. februar 2016 omlagde vores aktivitetsskema og udvidede åbningstiden om aftenen til kl. 21 mandag-torsdag.

Det har givet et boost i fremmødet af brugere – både når vi måler på antallet af forskellige brugere, og når vi måler på hvor mange gange brugerne kommer i løbet af en måned. Således kan vi vise, at der i februar mødte 66 brugere op, mod 57 i januar, og at de sammenlagt mødte 633 gange i løbet af vores åbningstid mod 341 gange i januar. Se bilag 1 (hvor også marts og halvdelen af april indgår).

Interessen for vores tilbud er stigende, og vi forventer en tilgang af brugere i fremtiden. SKC Ung har i de nuværende lokaler (selv med en reducere af lejemålets størrelse) plads til at rumme ALLE vores brugere – også hvis der kommer flere. Denne mulighed har en placering i Hørsholmsgade ligeledes.

1) Linnésgade 24:

SKC Ung i Linnésgade 24 har allerede en veletableret brugergruppe med et gennemsnit på godt 60 forskellige brugere pr. måned.

Tilbuddet ligger yderst centralt lige ved Nørreport st. med gode tog-, bus- og metroforbindelser – og adressen Linnésgade 24 er kendt blandt vores samarbejdspartnere som Opus, DPC, hospitaler, mentorordninger mv.

De unge bruger stedet på vej til og fra skole, aftaler i Opus, jobcenter mm. De har ofte brug for en snak enten før eller efter disse aftaler, hvilket er nemt for dem pga. den centrale beliggenhed.

Det er muligt at opsigede dele af lejemålet i Linnésgade og køre stedet videre med et reduceret budget i forhold til det nuværende. Huslejen vil kunne komme ned på ca. kr. 39.000,- pr. måned. Et samlet budget for SKC Ung vil kunne være på omkring kr. 3.500.000,-.

Ved at bibeholde SKC Ung på adressen Linnésgade 24 kan socialforvaltningen holde sin målsætning om, at der skal være et trygt tilbud i hver bydel. Lukkes adressen Linnésgade 24, er der ikke længere et AST-tilbud i city.

De unge har brug for tryghed, og det har de i de kendte lokaliteter og med det samme personale som de kender. Vi har opbygget et rigtig godt tillidsforhold til de unge.

Vi har en god erfaring med den førindsats, der er nødvendig for, at de unge bliver holdt i gang, kommer videre og undgår for mange indlæggelser. Vi ved, at de unge mennesker, der bruger SKC Ung, er yderst frustrerede og utrygge over at SKC Ung er lukningstruet, og vi har desværre allerede set konsekvenser heraf bl.a. ved indlæggelser.

2) Hørsholmsgade:

Såfremt SKC Ung's aktiviteter overflyttes til et nyt ungehus i Hørsholmsgade, kan vi ligeledes øge brugergruppen fremover. En flytning til Ungehuset i Hørsholmsgade med os som en samlet personalegruppe vil give os gode betingelser for at videreføre SKC Ung's trygge og kendte tilbud til Hørsholmsgade.

Siden Ungehuset i Hørsholmsgade og SKC Ung fik samme leder d. 1/9 2015, har der været et samarbejde mellem de to enheder, hvor vi både har samarbejdet i hverdagen og deltaget i fælles supervision og personaleudviklingsdage. Disse fælles arbejdsopgaver har fungeret rigtig godt og har vist, at SKC Ung og Fremtidsfabrikken/Ungehuset i Hørsholmsgade har et overensstemmende værdisæt og idégrundlag at arbejde ud fra. Velvidende om hvor komplekst det er at etablere ny kultur, værdisæt samt nå ud med budskabet, er det oplagt at bygge på det allerede etablerede fundament mellem SKC Ung og Fremtidsfabrikken/Ungehuset i Hørsholmsgade.

Vores medarbejdergruppe er sammensat af personer med forskellige fagligheder og vil være et godt supplement til den medarbejdergruppe, der for nuværende arbejder med unge i Fremtidsfabrikken/Ungehuset i Hørsholmsgade. SKC Ung's kunst-, medie- og sundhedsfaglige profil samt tilværelsespsykologiske samtalemetode, supplerer en udvidet tilgang af det fagligt dynamiske miljø i Hørsholmsgade.

I Hørsholmsgade er der allerede et dynamisk ungemiljø med teaterskole, danseskole og Center for Rusmiddelbehandling med tiltag om ungebehandling. Det giver optimale muligheder for at arbejde på tværs af forvaltninger og sektorer samt samarbejde ud i civilsamfundet.

En flytning af SKC Ung's aktiviteter og materiel til Hørsholmsgade vil kunne gøres ukompliceret og hurtigt. Vi vurderer, at en stor del af brugergruppen "automatisk" vil følge med, fordi de kender lokalerne i Hørsholmsgade og dels fordi vi ville flytte med som en samlet personalegruppe som de har gode relationer til.

Fra den samlede personalegruppe i SKC Ung

Vedr.: Udvikling af Aktivitets- og Samværstilbud i København

Indledning:

WeShelter driver i dag fire Aktivitets- og samværstilbud med en samarbejdsaftale, og et tæt samarbejde, med Socialforvaltningen i Københavns Kommune. WeShelter har også været aktive bidragere til den samlede udviklings- og samskabelsesproces – herunder både med individuelle tilbud, medarbejdere og brugere. Men også på det organisatoriske-, værdi- og ledelsesmæssige plan, har WeShelter budt ind med sin viden til de Socialpsykiatriske Centre og de faglige spor.

WeShelter anerkender de forudsætninger der ligger til grunde for udviklingen, herunder at borgerens recoveryproces skal understøttes, samt at der skal være en større sammenhæng og sikring mellem sektorer, forvaltninger og tilbud. Og ikke mindst at der skal være fokus på borgerens inklusion i samfundslivet. Alt sammen via en bedre omfordeling af tilbud og indsatser, samt et politisk ønske om en større faglighed fordelt på færre tilbud i København.

Overordnet set mener WeShelter at den udmeldte omstillingsplan er en rigtig god begyndelse mod en ny strukturel planlægning og tænkning for arbejdet på området. WeShelter tror på, at både fagligheden og de individuelle løsninger kan tænkes sammen og udvikles yderligere, herunder både i et tæt samarbejde mellem borger, brugere og medarbejder. Men også imellem de forskellige forvaltninger i Københavns Kommune.

Generelle udfordringer:

WeShelter kunne godt ønske sig, at den udmeldte plan var mere ambitiøs, faglig koordineret og ikke mindst lidt mere nytænkende.

Der er et stort fravær af eksterne erfaringer, fra området omkring socialøkonomiske virksomhedsformer med beskæftigelsesmuligheder, og nye modeller for brugerstyrede aktiviteter, indsatser og tilbud. Modsat har man stoppet bevillingen til det eneste fuldt brugerstyret Aktivitets- og samværstilbud der var i byen, nemlig Thorvaldsen. Det burde gå den modsatte vej, ved at man satsede på nye tiltag, inddragelsesformer og anderledes måder at drive tilbud på og understøtte borgernes recoveryproces og beskæftigelsesmuligheder.

Ligeledes savnes en mere tydelig koordinering mellem kommunens egne forvaltninger, samt samarbejdet med Regionen omkring Psykiatriens Hus i København, dette er mere eller mindre fraværende. Det er ærgerligt, da konsekvensen kan blive en alt for ensrettet socialpsykiatri i Københavns Kommune, hvor mangfoldigheden indskrænkes fremfor at blomstre.

WeShelter savner ligeledes at de politiske intentioner fra socialudvalget var blevet mere tydelige i den udmeldte omstillingsplan. Det, at man vil sikre en større faglighed og dermed opbygge færre tilbud i byen, kræver en stor politisk prioritering og omstrukturering. Både en prioritering vedrørende dækningsgraden i bybilledet, men i lige så høj grad en prioritering vedrørende den økonomiske ramme for hvert enkelt tilbud. WeShelter mener ikke at den udmeldte plan, i tilstrækkelig grad har foretaget den nødvendige prioritering, der sikrer større fysiske enheder samt en styrket faglighed på området. Noget der ellers efter WeShelters opfattelse er én af strategiens vigtigste elementer. Men også en forudsætning for dens samlede succes! Det er kun via en styrket faglighed det samlede område kan løftes, og der kan skabes de ønskede faglige resultater og en sikring af den fortsatte udvikling.

Planen synes i højere grad at afspejle et fysisk fravalg af en række mindre tilbud, der dermed sikrer et økonomisk frirum, til blandt andet at genetablere et tilbud på Østerbro, opbygge en satellitenhed på Amager samt udvide med et Videns- og Kompetencecenter i Nordvest. Alle elementer rigtig gode tiltag, men ikke en direkte sikring af såvel større fysiske enheder med en øget faglighed, som var et vigtigt politisk ønske til udviklingen på området.

Dertil finder WeShelter det også ugennemskueligt hvorledes de afsatte midler til *"Bydækkende kvalitetsløft (brugerdrevne aktiviteter, aktiviteter inden for faglige udviklingsspor, følgeordninger og udvidede åbningstider)"* i realiteten skal fordeles, samt hvem der er ansvarlig for fordelingen i forhold til opgavevaretagelsen. WeShelter opfordrer Socialudvalget til ikke at lave midlertidige puljeordninger på et i forvejen økonomisk trangt område med disse afsatte midler. Det vil ikke skabe en øget faglighed.

Sydhavnen:

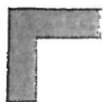
Det eneste sted hvor der reelt prioriteres en større fysisk enhed, er i Sydhavnen. Dog er den tilhørende bevillingsramme sat knap 1.2 million kr. mindre, end hvad området i dag råder over. Denne økonomiske nedprioritering i Sydhavnen, sammen med en generel nedprioritering af naboområdet, (lukning af Værestedet i Lyrskovgade, Vesterbro) kan medvirke til en øget brugertilstrømning i Sydhavnen, dog uden at midlerne til opgaven følger med.

Det finder WeShelter problematisk, da vi som organisation kender områdets mange problemstillinger, samt via vores eksisterende tilbud - Pegasus og Amadeus - oplever langt mere komplekse brugergrupper indenfor psykiatrien og dermed et stigende behov for alsidige og flerstrengede sociale indsatser i området.

WeShelter er bekymret, da den udmeldte plan ikke stiller noget alternativ op mod den nuværende daglige indsats i Sydhavnen, og finder det urealistisk at skulle imødekomme både de politiske ønsker, samt udvide og udvikle den sociale indsats i området for den fremtidige bevillingsramme på 3.6 millioner kroner.

WeShelter vil derfor opfordre til, at man etablerer et udviklingsforsøg i området, hvor man i en overgangsperiode via en lokal samskabelsesproces med Cafe Rose, brugerne i

Sydhavnen, lokale relevante aktører etc., skaber en ramme for den samlede sociale indsats i Sydhavnen. Derved vil man sikre indflydelse og medbestemmelse på borgerniveau, samt åbne nye fremtidige muligheder for tværgående og fleksible indsatser i Sydhavnen – enten via en samlet større enhed eller via andre fleksible løsningsmuligheder.

WeShelter håber selvfølgelig som organisation, at blive inviteret ind i drøftelserne om et fremtidigt Sydhavnen. Samt at vi indgår som en af de "relevante parter" der får lov til at byde ind med løsninger – både i Sydhavnen og ikke mindst på Østerbro.

Amager:

WeShelter er stadigvæk usikker på hvorledes vores indsatser flere steder er tænkt ind i den udmeldte plan! For eksempel på Amager, hvor der er skrevet direkte modsætninger ind vedrørende etableringen af en satellitenhed. Her tilskrives såvel Kompasset som Nabo Center Amager at skulle etablere en satellitenhed på Amager. Igen et input som WeShelter har leveret, men – håber vi – grundet en mindre fejl er blevet så utydeligt formuleret, at det ikke er til at gennemskue hvad der helt klart menes.

WeShelter håber og tror dog på at det stadig er Nabo der skal etablere en satellitenhed, da denne løsning rummer mange muligheder. Både i henhold til en styrkelse af samarbejdsfladerne på Amager, og til at skabe større tværfaglighed i indsatsen og mellem sektorer. Desuden er Nabo stadig meget interesseret i at skabe en bredere tilgængelighed, ved at arbejde med udvidede åbningstider og flere brugerstyrede aktiviteter og fællesskaber.

WeShelter er selvfølgelig ked af at Amager ikke skal bliver tildelt de midler som det først var besluttet, da det betyder at Amager stadig har en lille økonomi set i forhold til hvor stort et geografisk og befolkningsmæssigt område det dækker.

Nørrebro:

Tidligere var det på Nørrebro, at WeShelter oplevede en lignende fejl i materialet, nemlig at vores Gartneri, der ligger under Projekt Offside, var lagt over under ASPA, som er en helt anden organisatorisk aktør på området. Det skaber desværre netop den frygt og mistillid, som ikke må præge en samskabelsesproces. Hverken hos brugerne eller hos organisationerne!

På Nørrebro har WeShelter kun den tilbageværende bekymring, at området skal favne flere tunge faglige spor (unge, beskæftigelse og uddannelse), uden at der sker en nævneværdig budgetforøgelse, set imod en sammenligning af tallene alene, ud fra de tilbud der i dag, og som arbejder med de selvsamme indsatser. Især er der en bekymring rettet mod ungeindsatsen, da også øvrige Aktivitets- og samværstilbud er tiltænkt at skulle favne målgruppen, eller danne satellitfunktioner til

Fontain House og Hørsholmsgade. En rigtig god løsning, men sårbar hvis der ikke følger økonomi med indsatsen.

WeShelter glæder sig over at man gerne vil favne den brede målgruppe, samt intensivere samarbejdet med for eksempel Muhabet på Nørrebro. Men WeShelter synes dog ikke, at kunne se tilbuddet figurere på budgetplanen.

Procesmæssige udfordringer:

WeShelter har tidligere udtrykt sin bekymring om Socialforvaltningens håndtering af organisationens skriftlige input til samskabelsesprocessen. WeShelter har i mange henseender ikke kunne genkende egne inputs løbende i det udmeldte materiale. Vi har en oplevelse af, at Socialforvaltningen overordnet set, udelukkende har forholdt sig til vores velvilje til at lukke egne tilbud, uden at kigge på de opvejede alternativer vi ligeledes opstillede. Alternativer der etisk og værdimæssigt skulle retfærdiggør lukningen af egne tilbud, såvel overfor vores brugergrupper og vores lokale indsatser på Nørrebro og i Sydhavnen.

Det finder vi er sårbart i forhold til at ophøje tilliden og det gode samarbejde med Socialforvaltningen. Et samarbejde som WeShelter ellers priser højt og gerne vil mere af. WeShelter vil overordnet gerne tage et medansvar, hvilket var grundlaget for at vi bød ind med flere af vores egne tilbud og tilbød nye alternative løsningsmodeller. Men måden hvorpå Socialforvaltningen har håndteret den samskabende proces, de indsendte inputs og selve inddragelsen af samarbejdspartnere, har i nogen henseender været kritisabel.

WeShelter tog processen seriøst, og ønskede ikke at omdanne processen til en politisk forhandling, men netop at bibeholde processen på et fagligt niveau i øjenhøjde og i høj grad på brugernes præmis. Det var ikke altid nemt!

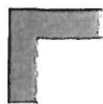
Afrunding:

WeShelter er dog stadig fortrøstningsfulde overfor den overordnede ide om at styrke socialpsykiatrien i Københavns Kommune, og vi ser nu frem til en god indfasningsproces, hvor tingene skal afprøves i praksis, og hvor brugerne kan høste frugten af de mange tiltænkte indsatser, som ligger bagved planen, og som skal farve hele udviklingen i en positiv retning.

WeShelter håber at socialudvalget og de fire socialpsykiatriske centre, fortsat vil arbejde for helhedsorienterede, brede bydækkende indsatser, så alle borgere i socialpsykiatrien kan få gavn og glæde af den samlede udvikling. Vi skal udvikle og ikke bremse borgerne i vores tilbud.

WeShelter håber at alle høringssvarene vil blive taget alvorligt og benyttet i den fremadrettede udvikling af Aktivitets- og samværsområdet.

WeShelter

Socialt arbejde siden 1893

WeShelter vil fortsat arbejde mod at skabe gode rammer og betingelser for de mange forskelligartede målgrupper og individer der ligeledes fremtidigt vil besøge vores tilbud. Dette gennem støtte, omsorg, rådgivning, brugerinddragelse, medbestemmelse, uddannelse og motiverende aktivitets- og beskæftigelsestiltag, og fortsat ud fra organisationens etiske værdier og et højt fagligt grundlag, der altid tager udgangspunkt i menneskets individuelle værdier og potentialer.

WeShelter ser ligeledes frem til at aktivitets- og samværstilbuddene i højere grad skal samarbejde med civilsamfundet og tage del i det omkringliggende og lokale samfund. Som en værdibaseret organisation, glæder vi os til at udvikle nye metoder, arbejdsformer og samarbejdsrelationer, såvel med civilsamfundet, lokalområderne og ikke mindst i højere grad med brugerne selv.

WeShelter takker Socialudvalget for at turde igangsætte udviklingsprocessen på området, samt for at have tænkt brugerne ind. Men det forpligter ligeledes at arbejde inddragende, og det må ikke stå alene i en udviklingsproces. Samskabelsen skal fortsætte, og brugerne skal fortsat høres og medinddrages – både i udviklingen på området og i den daglige hverdag på tilbuddene.

I WeShelter vil vi stadigvæk hver dag gøre os umage, for at skabe de gode resultater sammen med brugerne på vores tilbud.

På forhånd tak,

Mange hilsner

WeShelter

Værestederne og Opsøgende arbejde

Anders Sørensen, leder

Høringssvar fra:

Brugere i Sydhavnen – Amadeus, Cafe Rose og Pegasus.

Til:

Socialudvalget, Københavns kommune.

Vedrørende udviklingsplanen for AST-området.

Brugere fra Sydhavnens tre eksisterende tilbud har været samlet d. 13. april 2016 i Cafe Rose, for at drøfte den udmeldte høringsplan.

Vi har haft en fælles forståelse for at af hele processen, om at styrke det samlede AST-område, skulle være gennem en samskabelsesproces, samt at brugerne blev delvis inkluderet og ikke ekskluderet.

Dog føler vi os ikke ret meget inkluderet, da vi ikke er blevet hørt i forhold til den høringsplan der dækker Sydhavnen. En plan der skærer alt hvad vi kender midt over og kun stiller os med ukendte rammer og udsigten til måske en fremmede leverandør m.m.

Alligevel har vi valgt at sende dette høringssvar, da vi stadig ønsker at ytre vores meninger og for at oplyse, at mange af os brugere føler os utrygge her i Sydhavnen, over kommunens planer med os. De skaber uro og utryghed.

Trygge og tilgængelige (omsorgs) tilbud.

På mødet var der stor enighed blandt brugerne, om at det var trist at alle de mindre steder i Sydhavnen er dømt lukningstruede. Mange brugere gav udtryk for, at de ikke vil eller kan se sig selv benytte et nyt stort tilbud i Sydhavnen, dels ud fra at der så er for mange mennesker samlet på et sted, men også ud fra utrygheden ved store steder.

Der blev udtalt frygt for at på et stort sted mister man nærvær og at relationerne bliver svære at fastholde. Men der var også enighed om at frygten i høj grad vokser ud fra det uvisse i et nyt og ukendt større sted.

Kommunen har en politik overfor vold og trusler der siger, at personalet skal tage en gerningsmand / -inde på fersk gerning for at gribe ind. Selv i gode tider kan der ikke være opsyn i hver en krog af et stort sted, så personer med destruktiv adfærd kan husere og det mener vi ikke trygt.

Trygge og tilgængelige (omsorgs) tilbud hed et indsatsmål og vi prøver at fortælle, at det er jo det vi har nu og er glade for, hvorfor lave det om? Mener kommunen, at nærheden og trygheden, er bedre på Multihuse / større væresteder?

Har kommunen tænkt over hvor de svage brugere, som har brug for nærhed, tryghed og tilgængelighed skal gå hen, når de små lokale væresteder bliver lukket til fordel for er Multihus?

"Rejseplanen".

Vi kan ikke forstå kommunens planer om Focus områder. I stedet for at sende brugerne fra Sydhavnen til Nørrebro, Østerbro, Valby eller Vesterbro, for at få dækket et specifikt behov. Vi mener det er stik imod indsatsmålet "tilgængelighed".

I stedet kunne man jo uddanne personalet til at varetage de opgaver, som der er behov for de pågældende steder.

Vi tænker at kommunen måske har misforstået denne borgergruppes evner, vi er ikke dumme eller dovne. Vi er sårbare mennesker, der for de flestes vedkommende ikke kan skabe eller fastholde en karriere og være ude i det myldrende samfund, som de fleste borgere. Så vi mener kommunens rejseplan er urealistisk for os.

Mener kommunen, at vi brugere er i stand til at rejse fra det ene multicenter til det andet og etablere nære og trygge relationer forskellige steder rundt om i byen? Vi tror det ikke selv.

Mener kommunen ligeledes at Focus-opdelingen, er udtryk for tilgængelighed? Vi mener det ikke.

Økonomi.

Der skulle ikke spares, blev der sagt, hellere bruge penge på indhold end på mursten, fik vi at vide.

Høringssvar fra brugerne af de 3 socialpsykiatriske væresteder i Sydhavnen

Så kan vi ikke forstå, at der i høringsplanen står, at det samlede budget for Sydhavnen i fremtiden kun udgør 3.600,000 kr. Vi her i Sydhavnen mener at der er tale om en besparelse over 1 million. Mener kommunen ærlig talt ikke, at der er tale om at spare i et af kommunens mest belastede og tætbeboede områder – nemlig Sydhavnen?

Kvalitet.

Handlingsplanen nævner muligheden for at nå flere målgrupper og opbygge flere indsatser – især for den yngre målgruppe. Det mener vi kan gøres på de nuværende tilbud.

Vi forstår ikke hvordan vi kan få mere kvalitet for færre penge. Måske er det fordi vi har forskellig holdning til kvalitet. Mener kommunen ikke kvantitet?

Samskabelse og inkludering.

Den samskabelse og inkludering, vi var stillet i udsigt og som var grundlaget for diverse informationsmøder, debatmøder og workshops, som vi har deltaget i efter bedste evne, kan vi ikke få øje på her i Sydhavnen?

Vi brugere, har tidligere fremsendt et brev til socialudvalget, hvor vi var meget tydelige omkring at vi ikke ønskede en voldsom omstilling og et samlet Multihus i Sydhavnen – ikke uden at vi selv var involveret og det skete igennem en overgangsperiode, så alt ikke bliver kastet op i luften samtidig. Hvad er der ændret for os her i Sydhavnen, fra den 1. høringsplan og til den nye?

Hvad mener kommunen begrebet "samskabelse" betyder?

Hvad mener kommunen begrebet "inkludering" betyder?

Leverandører / aktører.

Der var ligeledes igen stor enighed blandt brugerne, om at man ikke ønsker at få tilført yderligere en leverandør på AST-området i Sydhavnen. Mange brugere omtalte, at de er trygge samt rigtig tilfredse med de nuværende aktører i Sydhavnen.

Der var også brugere der udmeldte at de ikke kan se sig selv i nye tilbud under nye leverandører på AST-området. Som måske ikke engang har direkte erfaring med socialpsykiatrien, eller at driver al driver AST-tilbud. Vi brugere har ikke brug for at være testpersoner!

Samt hvilken betydning det eventuelt vil få for de øvrige leverandører, det nuværende personale og den samlede skitsering for Sydhavnen.

Model / scenariet

Derfor vil vi fortsat kæmpe for at de nuværende rammer består, eller den tidligere udsendte alternative plan, vi brugere har indsendt og som vi har vedhæftet som bilag til dette dokument.

Den tegner for os en sammenhængende proces, der både skaber udvikling og muligheden for nye målgrupper og indsatser. Men vigtigst af alt, skaber den tryghed i vores dagligdag.

På forhånd tak for jeres opmærksomhed.

Med venlig hilsen

Brugerne i Sydhavnen – Amadeus, Cafe Rose og Pegasus.

8. april 2006

Høringssvar fra Fountain House

Vi takker for modtagelsen af høringsmaterialet til udviklingen af aktivitets- og samværstilbuddene i København.

Vi kan med glæde konstatere, at vi som hus, er tænkt godt ind i den nye tilbudsvifte. Dét vil vi gerne kvittere for, da vi er meget glade over, at kommunen fortsat vil bruge Fountain House og vores arbejdsmetoder i bestræbelserne på at skabe meningsfyldte liv for kommunens psykisk sårbare borgere.

Dette høringssvar er udarbejdet i forlængelse af notatet vi fremsendte 10. april, hvori det er beskrevet, hvilke ideer og aktiviteter, vi ser os i stand til at bidrage med på tilbudspalletten. Vi mener, at vi der fyldestgørende gør det klart, at vi kan bidrage i de tanker som høringsmaterialet efterspørger, og at vi helt overordnet er meget parate til at indgå i alle tænkelige alliancer og samarbejder, hvor det giver mening for borgerne, uanset hvor de er bosat i byen.

Indledningsvis vil vi gerne markere, at vi er klar til at udfylde vores rolle, og udvikle på de to fokusområder, hvor vi i materialet ser os kraftigst placeret, nemlig: *Livsmestringsforløb* og *Unge, Uddannelse og Beskæftigelse*. Derudover vil det glæde os, at modtage en invitation til en drøftelse af et muligt nyt tilbud i Svendborggade. Vi mener, vi kan bidrage med idéer til nye samarbejdsformer og implementering af nye civilsamfundsstrategier på dette område. Efter vores mening vil der være grobund for en samskabelsesproces med lokalmiljøet, hvilket kunne være nye landevindinger i indsatsen overfor denne gruppe borgere.

De faglige fokusområder:

1. *Livsmestringsforløb*:
2. *Unge, Uddannelse og Beskæftigelse*

Ad. 1.

Vi finder begrebet *livsmestring* meget anvendeligt og dækkende for den proces, vi gerne vil understøtte hos borgeren.

Vi tilbyder i dag et miljø, der både er kvalificeret og meningsfyldt - og ikke mindst fællesskabsskabende. Vi ser os i stand til at understøtte borgerens selvudvikling og har hver eneste dag fokus på kompetencer, resurser og drømme. Grundlæggende er vores holdning den, at mennesker udvikler sig i et individuelt tempo, og at det sker bedst i sociale sammenhænge. Som tidligere beskrevet er Fountain House fyldt med aktiviteter, der alle har til formål at understøtte medlemmernes mestring af deres liv. Det gør vi via en bred vifte af aktiviteter, der spænder over alt lige fra madlavning, over it-færdigheder til sociale kompetencer.

I vores optik er den relativt store andel af medlemmer, der bruger Bogstøtten, også i denne kategori af forløb. Vi har et unikt tilbud til en stor gruppe psykisk sårbare borgere, der får en særdeles struktureret og kvalificeret støtte til at gennemføre deres uddannelser. Vi vil derfor også gøre opmærksom på, at denne medlemsgruppe er voksende, og dét formentlig på grund af fremdriftsreformen. Således er det en ganske alvorlig udfordring vi (også som samfund) står over for, og konsekvenserne for de psykisk sårbare studerende (og samfundet) er alvorlig, hvis ikke de gennemfører deres studier. Livsmestring er *også* studiemestring.

Ad.2.

Vi glæder os til at indgå i et ungenetværk, der på tværs i byen kan skabe tilbud, som har sammenhængskraft og som unge borgere kan gennemskue. Vi vil gerne udvikle forløb til unge i samarbejde med andre aktører, og vi er parate til at integrere unge, der måtte være kommet i klemme efter lukningen af andre tilbud. Vi har allerede afholdt samarbejds møder med Fremtidsfabrikken/Center Nørrebro, og vi tror på, at vi fælleskab finder en fordeling af opgaver og roller, så vi kan bidrage med vores respektive kompetencer.

At de visiterede forløb kan udvikles i fællesskab med borgeren, efterhånden som behovet opstår, ser vi som en fornuftig og prisværdig udvikling. Som det beskrives vil det tænkes, at de visiterede forløb har en klar målgruppe, et klart formål, en afgrænsning af tid og et ønske om en mere målbar effekt. Det kan vi på en ene side godt forstå, og på den anden side vil vi gerne understrege, at der skal være en øget opmærksomhed på de unge, der har meget vanskeligt ved at indgå i undervisning og sociale sammenhænge, og som der så skal skabes rammer for i mere ustrukturerede forløb.

Vi finder det yderst fornuftigt at få skabt sammenhæng imellem netværkspersoner, jobcentre og uddannelsesvejledere. Allerede i dag har vi gode erfaringer på dette område via vores socialøkonomiske virksomhed AlleKan, der udbyder STU-forløb for unge mellem 16-25 år.

Generelt:

Fagligt Fokusområde: *Samvær, netværk og aktive borgere* er vitale ingredienser i livet i Fountain House. Vi arbejder aktuelt med at skabe en øget brugerstyring i konkrete aktiviteter, og har et ønske om at deltage i udviklingen af de politiske mål på dette område. Fountain House har en meget flad struktur og en meget høj grad af brugerindflydelse. Det er vigtig del af husets DNA, men det kræver omfattende organisationsforandringer, når medarbejdere med brugerbaggrund i højere grad skal drive, initiere og tage ansvar for husets drift på specifikke områder. Vi bidrager gerne med vores erfaringer, og vil naturligvis også gerne lære noget fra de landvindinger, der er sket andre steder i kommunen.

Fortsat et tilbud til psykisk sårbare i hele København

Vi er et tilbud, der dækker hele København! Og allerede i dag leverer og skaber vi aktiviteter, der ligger udover de to fokusområder *Livsmestring* og *Unge*. Vi har fremsendt vores beskrivelser af husets mangfoldige aktivitetsprogram, og vi vil gerne igen understrege, at huset er åbent for alle københavnere, der definerer sig selv som psykisk sårbare. Vi vil som sagt gerne deltage i udviklingen af *livsmestringsforløb* og *Ungeforløb*, men vi nøjes ikke med det. Vi vil fortsat gå på tværs af de fire spor som AST-området skal strukturere. Vi ved, at når menneske skal komme sig fra alvorlig psykisk sygdom, er sammenhæng, kontinuitet og trykkelighed altafgørende og derfor er et helhedstilbud, hvor alt er samlet under samme tag, en kvalitet og organisering som vi vil værne om. Dette vil vi naturligvis gøre med åbenhed overfor alle samarbejdsflader i kommunen, regionen og civilsamfundet.

Samarbejdsaftale mellem Københavns Kommune og Fountain House.

I år har Fountain House eksisteret i 30 år i København. Vi arbejder pt på højtryk for at få et forskningsprojekt med Aalborg Universitet, fonde og os realiseret. Vi vil bl.a. gerne bruge forskningen til at berette om hvilken forskel, vi har gjort for de ca. 2600 mennesker, der har brugt huset i deres bestræbelser på at finde et meningsfyldt liv. Vi vil meget gerne blive klogere på, hvilke faktorer i Fountain House, der medvirker til psykisk sårbares recoveryrejse, så vi fremadrettet kan kvalificere vores praksis endnu mere.

Afsluttende vil vi gerne gøre opmærksom på, at Fountain Houses samarbejds- og driftsaftale med Københavns Kommune har været genstand for en del drøftelser mellem Center City/Forvaltningen igennem de seneste år. Aftalen er af ældre dato og bør fornyes. Vi modtager i dag et driftstilskud på 9.4 millioner kroner, fordelt på tre puljer (Bogstøtten, Kernehuset og Ungetilbuddet Fontana). Som vi også tidligere har gjort opmærksom på, er puljefordelingen ikke retningsgivende for vores aktiviteter. Vi driver et helhedstilbud og anvender den samlede pulje til at drive og udvikle hele huset.

Vi ønsker at få en dialog med forvaltningen om driftsvilkår, mål for indsatsen, gensidige krav og forventninger mellem Fountain House og Københavns Kommune, og det er et højt prioriteret ønske, at vores tilskud fremtidigt kan etableres som 3 – 4 årige aftaler, da vi med de nuværende 1- årige aftaler, har vanskeligt ved at gennemføre strategier og forbedringer, der rækker længere ud i tiden.

Vi ser frem til den videre proces, og er som sagt åbne overfor alle samarbejdsflader og - muligheder, der kan styrke indsatsen overfor byens psykisk sårbare borgere.

Med venlig hilsen

Thomas Blach, bestyrelsesformand

Ulrik Green, medlemsrepræsentant i bestyrelsen

Mogens Seider, leder

Til høringssvaret er vedhæftet dokumentet :Fountain House – et helhedstilbud, der bringer psykisk sårbare videre, med det formål at uddybe ovenstående.

8. april 2006

*Sydhavns
Compagniet*
- Settlementet i Kgs. Enghave

WeShelter

Socialt arbejde siden 1893

Til Center for politik, Københavns Kommune-

Att : Julie Nørrelund Hansen

På vegne af SydhavnsCompagniet, WeShelter og Fountain -House fremsendes tillæg til vores respektive høringssvar ,følgende fælles kommentar eller ønske til at kvalificere den fremtidige indsats på AST området.

Drifts og samarbejdsaftaler:

Vi vil gerne have fornyede og moderne aftalegrundlag, vi ønsker aftalerne udformet i fællesskab med den enkelte organisation og de skal have respekt for organisationernes værdier, målsætninger, strukturer og organiseringer.

Vi ønsker aftaler der løber 3-4 år, og som giver mulighed for økonomisk-strategisk tænkning i organisationerne, selvfølgelig indenfor en fastsat leveringsramme/målgruppe!

Der kan i aftalerne laves vilkår for succeskriterier og klare forventninger til leverancen. Disse aftaler kan justeres ved årlige drøftelser partnerne imellem.

Helhed og fokusområder i udvikling:

Vi vil gerne fremtidig tænkes ind som en ressource samt tæt samarbejdspartner i den nye socialpsykiatri i kommunen. Vi deltager gerne i udviklingen af de eksisterende tilbudsdrift, og naturligvis i forbindelse med udvikling af nye indsatser og tilbud.

Vi har forståelse for forvaltningen ønsker at udvikle de respektive centre med en særlig spidskompetence / fokusområde, men det må ikke blive på bekostning af at AST mister muligheden for at arbejde helhedsorienteret. Som tilbud ser vi os stadig som helhedsorienterede og ønsker at bevare muligheden for at levere faglig kompetence. Der hvor borgerne efterspørger den.

2 / 2

Med venlig hilsen

Anders Sørensen, WeShelther

Brian Lentz, SydhavnsCompagniet

Mogens Seider, Fountain House

Kære Socialudvalg

Muhabet værdsætter at man i 'Model for udvikling af byens aktivitets- og samværstilbud' har indskrevet følgende:

*"For at sikre tilbud til hele målgruppen, vil forvaltningen styrke samarbejdet med de tilbud, der har succes med at nå en målgruppe, som forvaltningen ikke når i dag. Eksempelvis tilbuddet **Muhabet på Nørrebro**, der er målrettet borgere med minoritetsbaggrund" (Vores fremhævnings).*

Muhabet forholder sig imidlertid undrende overfor, at der ikke er lagt op til, at Muhabet tildeles midler til opretholdelsen og den videre udvikling af værestedet. For, som skrevet ovenover, har Muhabets tilbud netop haft stor succes i forhold til at nå en meget sårbar og udsat målgruppe.

Som uddybet senere i dokumentet her, er Muhabet imidlertid lukningstruet fra medio 2017, såfremt midlerne til drift ikke sikres. Det vil have fatale konsekvenser for Muhabets målgruppe.

Da Muhabet d. 1. september 2015 flyttede til den nordvestlige del af Københavns Kommune, hvor der bor forholdsvis mange borgere med ikke-vestlig baggrund, skete en drastisk stigning på 28 %, så der nu kommer i gennemsnit 45- 50 brugere om dagen, der tager del i det daglige sociale samvær og fællesskab. Hermed ligger Muhabet blandt de væresteder i Københavns kommune, hvor der kommer allerflest brugere.

Ydermere kan vi konstatere at Muhabet geografisk udfylder et hul i tilbudsviften, i forhold til den lokale placering på Ydre Nørrebro. Muhabet er tillige bydækkende, og har altid haft fokus på inddragelse af frivillige og lokalsamfundet i løsning af de sociale opgaver.

Muhabets eksistensberettigelse og nødvendighed i fremtiden

Der kan ventes endnu en stigning indenfor målgruppen, når Københavns kommune i 2016 modtager 335 flygtninge. Det er forventeligt at mellem 30-50 % af disse er traumatiserede i en grad, at det vil påvirke deres dagligdag væsentligt. Samtidig er det Muhabets erfaring, at nye brugere ofte medfører endnu flere nye brugere, fordi brugerne selv er med til at udbrede kendskabet og tilliden til Muhabet.

Det er vanskeligt at finde konkrete tal, i forhold til andelen af psykisk syge og traumatiserede flygtninge og indvandrere og i forhold til, hvorvidt der er vækst i denne gruppe. Men i forbindelse med en rundspørge foretaget i februar 2016 til forskellige institutioner, der har berøring med Muhabets målgruppe, har vi fået oplyst følgende:

- Andelen af borgere med anden etnisk baggrund i de Distrikt Psykiatriske Centre ligger mellem 30-60 %.
- Psykiatrisk Center København oplyser, at etniske minoriteter generelt er overrepræsenterede blandt patienterne. På mange sengeafsnit udgør flygtninge/indvandrere 25-30 %. På visse lukkede sengeafsnit er der til tider op mod 90 % med anden etnisk baggrund.
- To af de store herberger i København (Mændenes Hjem og Kirkens Korshær) oplyser, at antallet af borgere af anden etnisk herkomst er stigende (tidligere omkring 50 %). I dag 63 %. Dertil skønnes at op mod 75 % af alle hjemløse har psykiske lidelser.

Andelen af borgere i Københavns Kommune med ikke-vestlig baggrund udgør 10 % af den samlede befolkning.

Muhabets målgruppe

Muhabet har udviklet og forfinet en række særlige sociale og omsorgspædagogiske metoder, hvor igennem det er lykkedes os at nå målgruppen og fastholde dem i en stabil og regelmæssig relation, der giver dem

**VÆRESTEDET MUHABET'S HØRINGSSVAR TIL:
SOCIALUDVALGET I KØBENHAVNS KOMMUNE PÅ:
'MODEL FOR UDVIKLING AF BYENS AKTIVITETS- OG SAMVÆRSTILBUD.**

15.4.2016

Muhabet - Kærligt samvær

Værestedet Muhabet er et unikt tilbud til en særlig sårbar gruppe mennesker, som systemet i det danske samfund, har svært ved at nå. Når flygtninge og indvandrere, der i forvejen er udfordret i mødet med nyt sprog og kultur, overvældes af psykisk sygdom eller tidligere traumer, kan der være behov for en særlig kvalificeret og målrettet indsats. Den indsats har i 12 år været Muhabets speciale.

MUHABET
Brægesgade 8c,
2200 København N
Telefon: 3672 6583
Muhabet@Muhabet.dk
www.Muhabet.dk

mulighed for at genvinde energien og komme sig. Det handler bl.a. om relations arbejde og tillidsopbygning, kulturel matchning og flerkulturel omtanke

Fælles for de fleste borgere med psykiske lidelser og for brugere af værestederne gælder, at:

- De har brug for tid til genfinde ressourcer og til at komme sig og åbne sig op overfor det omkringliggende samfund.
- De har brug for en tryk base, der signalerer, at de er velkomne, når de har brug for det.
- De har brug for respekt og anerkendelse for den, de er – at blive set som menneske.
- De har brug for trygge og tillidsfulde rammer, hvor socialt samvær kan opstå og føle sig som en del af et fællesskab.
- De har brug for netværk.

Dette gælder også for Muhabets målgruppe, men derudover har de nogle særlige udfordringer, som Muhabet har specialiseret sig i at imødekomme:

- Muhabets målgruppe er dobbelt udsat – idet de oplever både sproglige barrierer og kulturelle vanskeligheder, ud over deres sygdom.
- De føler sig ofte dobbelt stigmatiseret og sat udenfor samfundet.
- Psykiske problemer er i højere grad tabuiseret i ikke-vestlige kulturer.
- De savner at blive mødt af en vis forståelse i forhold til deres særlige kulturelle baggrund.
- De har brug for at genskabe tilliden til det offentlige system.
- De har vanskeligt ved at forstå danske kultur- og samfundsforhold.
- De har brug for at blive reintegreret i det danske samfund.

Omkostningseffektiv omsorg

Muhabet er en særdeles omkostningseffektiv løsning på omsorgsområdet og som værested for målgruppen opnår Muhabet meget for få penge, da man tænker i socialøkonomiske løsninger.

Muhabet er baseret på en stor og stadig stigende stab af frivillige (pt mere end 50), som tager del i de fleste arbejdsopgaver i Muhabet. De frivilliges værdi anslås til 42 % af de samlede menneskelige ressourcer rettet direkte mod gæsterne. Dette svarer til et frivilligt bidrag på knap 900.000 kr. pr år.

Muhabet baserer alle måltider på gratis overskudsmad indsamlet fra butikker og fødevarerBanken. Der serveres årligt mere end 7000 sunde måltider til de pt i alt 300 årlige brugere. Måltidet dækker en dags madbehov til styrkelse af den mentale og fysiske sundhed hos gæsterne.

MEN:

Muhabet er lukningstruet fra medio 2017

Muhabet mangler finansiering til de kommende års drift til at møde det stigende behov og er derfor lukningstruet fra medio 2017. Muhabet har tidligere og løbende arbejdet intensivt med privat fundraising og også opnået støtte fra private midler. Der søges fortsat for at opnå de manglende midler, men det er særdeles usikkert, hvor meget der kan opnås til 2017 og frem.

Konsekvenser ved lukning af Muhabet.

- Først og fremmest vil Muhabets målgruppe skubbes tilbage til isolation og ensomhed. Efter et stykke tid vil de højst sandsynligt igen optræde som "svingdørs patienter" i psykiatrien.
- De vil sidde i venteværelset hos den praktiserende læge med psykosomatiske sygdomme (læs "ondt i livet"), eller vandre rundt i gaderne eller på Hovedbanegården. Der vil ske en stigning i konflikter i det offentlige rum og boligområderne.
- Der lukkes det eneste sted for psykisk sårbare og udsatte mænd med anden etnisk baggrund end dansk i København.

- 1300 gange om året hjælpes Muhabets gæster med rådgivning, rudekuverter og kontakt til det offentlige. Manglende hjælp vil betyde at problemer vokser sig store og omkostningstunge for såvel den enkelte person som samfundet/kommunen.
- Generelt må man forvente at det vil forårsage øgede afledte omkostninger for samfundet, hvis ikke Muhabet fortsætter sit virke.

Tab af specialviden

Muhabet har vist nye veje i socialt arbejde, som gennem årene er blevet honoreret med flere priser. Sidst med Tine Bryld Prisen i 2014. På baggrund af 12 års erfaring med en omsorgspædagogisk praksis i en interkulturel kontekst, har Muhabet opnået stor viden og ekspertise. Ved at tænke kreativt og tænke i utraditionelle løsninger har Muhabet fornyet værestedstanken og nået ud til en målgruppe for socialpsykiatrien, som andre har haft vanskeligt ved at nå. Disse kompetencer og specialviden risikeres at blive tabt på gulvet.

Afslutning

Muhabet vil gerne fortsat øge rækkevidden i forhold til denne sårbare målgruppe. Muhabet vil også meget gerne kvittere tilbage på invitationen fra kommunen til at samarbejde med alle dele af socialpsykiatrien og kommunen og udvikle nye initiativer til gavn for hele socialpsykiatrien.

For at Muhabets målgruppe kan profitere af de faglige spor, som lægges ud i den nye model for Aktivitets- og samværstilbuddene i København, har de brug for at samle kræfter og overskud i et miljø som Muhabet, hvor der skabes rum for at den enkelte kan komme sig i eget tempo og efter egen formåen. De har brug for at genoprette tilliden til det offentlige, og opleve at der også er plads til dem i fællesskabet.

Derefter kan gæsterne inddrages i aktiviteter i lokalsamfundet, og følges hen til de tilbud, som tilbudsviften tilbyder som f.eks. skånejobs hos Vivil, idræt hos Kæmperne, HF flex og meget mere.

Derudover vil vi se frem til at samarbejde med Videns- og kompetencecentret i Center Nordvest, hvor vi kan bidrage med vores specialviden til gavn for alle dele af socialpsykiatrien.

Muhabet er glade for støtten fra Københavns Kommune på 1 mio. kr. pr år fra 2016 til 2019. Men det dækker kun 1/3 del af Muhabets årlige drift. Vi anbefaler med dette hørings svar at Socialudvalget beslutter at Muhabets fremtid sikres med tilstrækkelige driftsmidler til gavn for denne sårbare målgruppe.

Med venlig hilsen

Muhabet

DOK - DIAKONALE ORGANISATIONER I KØBENHAVN

Til
Socialudvalget, Københavns Kommune
Rådhuset

18.april 2016

HØRINGSVAR: Udviklingsplanen for Aktivitets- og samværsområdet

DOK er et forum med repræsentanter fra væsentlig dele af hovedstadens private diakonale organisationer indenfor det sociale arbejde, herunder;

- KFUM's Sociale Arbejde
- Kirkens Korshær
- WeShelter
- Kofoeds Skole
- KFUK's Sociale Arbejde
- Arbejdet Adler

Det overordnede formål i forummet, er at forbedre udsatte borgeres livsbetingelser og rettigheder. Formålet søges efterlevet gennem oplysnings- og kampagnearbejde, politisk påvirkning samt faglig udvikling af indsatser.

Med udgangspunkt i organisationernes diakonale grundlag vil DOK ligeledes medvirke til at tydeliggøre, udbrede og forny begrebet diakoni i en nutidig sammenhæng, samt dermed også tydeliggøre diakonale organisationers profil og værdigrundlag.

DOK vil derfor gerne med sit store vidensgrundlag indenfor det sociale område, indsende et høringssvar i forhold til udviklingen af Aktivitets- og samværstilbud i København.

Overordnet er DOK meget positiv omkring Københavns Kommunes store fokus på lige netop dette sociale område, der dagligt varetager en enorm stor indsats for en meget forskelligartet og differentieret målgruppe, der oftest har meget andet end blot psykiske udfordringer med i bagagen.

5-4-2016

DOK – Diakonale Organisationer i København

DOK er ligeledes positiv overfor, at der tænkes i fremadrettede indsatser, der er forebyggende på vigtige parametre som sundhed, beskæftigelse og uddannelse. Men stadigvæk med fokus

på, at der også skal være plads og tilbud, der rummer den ældre og ikke mindst mere udsatte målgruppe, der ikke umiddelbart kan indgå i sådanne indsatser.

DOK anerkender ligeledes de forudsætninger der ligger til grund for udviklingen, herunder at borgerens recoveryproces skal understøttes, samt at der skal være en større sammenhæng og sikring mellem sektorer, forvaltninger og tilbud. Og ikke mindst at der skal være et øget fokus på borgerens inklusion i samfundslivet. Alt sammen via en bedre omfordeling af tilbud og indsatser, samt via et politisk ønske om en større faglighed fordelt på færre tilbud i København.

DOK har dog svært ved at finde dele af de politiske intentioner afbilledet i planen. DO har derfor følgende opmærksomhedspunkter til den konkrete plan;

- Der er ikke sket en mærkbar styrkelse af fagligheden gennem større enheder. Planen synes mere at have taget nogle fysiske fravalg af mindre tilbud, hvortil midlerne anvendes til genetablering af et nedlukket tilbud på Østerbro, en satellitenhed på Amager samt et nyt Videns- og Kompetencecenter i Nordvest. Alle gode tiltag, men ikke en direkte sikring af såvel de fysiske forhold og den faglige styrkelse, som var en politisk intention.
- DOK finder det ærgerligt at der ikke er afsat flere midler til; *"Bydækkende kvalitetsløft (brugerdrevne aktiviteter, aktiviteter inden for faglige udviklingsspor, følgeordninger og udvidede åbningstider)"*. Dette med baggrund i en anskuelse af, at dette reelt er den eneste direkte omfordeling af midler til udvikling af de faglige udviklingsspor og nytænkning. DOK finder det utydeligt hvordan omfordelingen skal ske, hvem der skal styre midlerne. Eller om de skal ansøges af tilbuddene?
- DOK finder det ligeledes problematisk at to store områder i København – Sydhavnen og Østerbro - stadig er delvist uafklaret, både med henblik på det konkrete indhold og selve driftsvaretagelsen. Det er uacceptabelt både overfor de borgere der benytter tilbud i områderne, men også for de organisationer og indsatser der er aktive i områderne. Er de tiltænkt en plads som en "relevante part" eller er det alene Socialforvaltningen der udvælger disse. Det synes ikke at være samskabelse! Det skaber tværtimod mere en ensretning og harmonisering af tilbuddene, og kommunen får større indflydelse på tilbuddene og indholdet. Det bør modsvares af en strategi for udvikling og samskabelse mellem forvaltningerne og organisationerne, således at organisationernes erfaring og kompetencer sikres og kommer til sin ret i indsatserne.
- Nørrebro synes at være ansvarlig for flere faglige udviklingsspor (unge, uddannelse og beskæftigelse), uden at der tilføres tilstrækkelige midler set i forhold til opgaven. Især unge borgere med psykiske udfordringer må ikke nedprioriteres, da dette vil medføre både samfundsmæssige og økonomisk negative konsekvenser, der vil række langt ud i fremtiden. Ligesom det er utilstrækkeligt at tænke andre aktivitets- og samværstilbud ind under ungemålgruppen, ved at danne satellitfunktioner til Fontain House og Hørsholmsgade, hvis ikke der direkte følger økonomi med til sådanne indsatser. DOK henstiller til, at man ikke

DOK – Diakonale Organisationer i København

nedprioriterer de unge i denne udviklingsplan, men modsat øger fokus og indsatsene til netop denne målgruppe.

- DOK glæder sig over at man gerne vil favne alle målgrupper, samt intensivere samarbejdet med for eksempel tilbud som Mubabet på Nørrebro. Men DOK synes dog ikke, at kunne se tilbuddet figurere økonomisk i budgetfordelingen. Ligesom det er uklart for DOK, i hvilket omfang planen egentligt har formået at realiserer den økonomiske omfordeling, som indtog en rolle i selve udviklingen af planen, da man fandt at der var en ulige økonomisk fordeling i mellem de fire by-opdelte centre på det socialpsykiatriske område. Amager synes stadig økonomisk underprioriteret, mens Center City har afgivet væsentlige midler, hvilket vurderes at kunne skabe alvorlige konsekvenser for dækningsgraden. Samtidig er Nørrebro og Nordvest mere eller mindre uforandret økonomisk, men skal arbejde med flere og større indsatser og faglige områder.

DOK er trods disse ovenstående punkter, dog fortrøstningsfulde overfor den overordnede styrkelse af socialpsykiatrien i Københavns Kommune, Og vil gerne følge indfasningsprocessen og de nye indsatser nøje. DOK er selvfølgelig ked af at se området ikke tilføres flere ressourcer, i forlængelse af de krav og øgede forventninger der lægges frem i den udmeldte plan.

DOK håber og tror ligeledes på, at de værdibaserede organisationer stadig vil have en vigtig rolle i den fremtidige udvikling af aktivitets- og samværsområdet i tæt samarbejde med Københavns Kommune.

Mange hilsner

Det fælles forum

DOK Diakonale Organisationer i København

Hermed hørings svar fra de 2 kommunale tilbudsledere på AST-området i Center City.

Vi finder det problematisk, at Vesterbro er blevet nedprioriteret som bydel:

- Man ønsker fra politisk hold større tilbud, men vælger at lave en halv, fragmenteret løsning på et af de største og mest belastede område i København – et område med et stort behov for socialpsykiatriske tiltag i form af livsmestringsforløb, samt ikke mindst tilbud med kvalificeret omsorg og samvær.
- Det er vores faglige vurdering og et gennemgående træk i tilbagemeldingerne fra de deltagende brugere på workshopsene i efteråret, at AST skal have lettilgængelige tilbud. I og med at Vesterbro er blevet fravalgt som havende omsorgstilbud målrettet til målgruppen, skal man som psykisk sårbar beboer i Indre by - som vel at mærke går helt ud til Christianshavn - på en længere rejse for at nå et af vores tilbud i Sydhavnen, Valby eller på Østerbro. **I udkastet står der, at alle bydele skal have et omsorgstilbud, men vi må konstatere, at dette ikke gælder Vesterbro og Indre by.**
- Der er en stor fordel ved og et behov for at samle fagkundskaberne ét sted for vores målgruppe, og matriklen i Valdemarsgade kunne være oplagt til formålet, idet den ligesom matriklerne på Kirsten Walthersvej og Svendborggade indeholde små og store lokaler, således at flere livsmestringsforløb vil kunne køre sideløbende med omsorgstilbud. En stor del af motivationsarbejdet i forhold til at skulle deltage i livsmestringsforløb, sker i det uformelle samvær brugere og personale imellem, samt peer to peer – det, at se en anden bruger forlade et vellykket livsmestringsforløb og efterfølgende høre ham fortælle om dette i samværet, virker meget motiverende på de andre brugere, viser vores erfaringer fra Ottilia og Milepælen. **Ved at lave et fragmenteret tilbud og skille samværsdelen fra afskærer man denne givtige mulighed.**
- Lokalerne i Valdemarsgade ligger tæt på Hovedbanegården, hvilket gør stedet tilgængelig for det meste af byen. Desuden er de kommunale og kræver således ikke en deponering.
- **Vi foreslår Vesterbro tilføres 3 millioner, og at vi bytter lokaler med Kontaktcentret i Valdemarsgade, således at de flytter til Lyrskovgade, hvor lokaliteterne skønnes at dække behovet i deres målgruppe: mulighed for at tage bad, stort køkken til fremstilling af dagens måltid og stor café til samvær og rådgivning.**

Den bebudede demografiske besparelse har fået et urimeligt omfang:

- Center City og Center Nørrebro blev stillet den opgave at finde besparelser, idet den demografiske undersøgelse viste, at vores områder var overrepræsenterede ift. omfanget af den potentielle målgruppe. Opgaven, vi fik, var at pege aktivt på mulige sparreområder, hvilket vi gjorde. Nørrebro, der blev stillet samme opgave, valgte derimod at arbejde på en – som de kaldte det – Rolls Royce model uden spareforslag.
- **Resultatet er blevet:**
 - at vi skal spare 5,7 millioner,
 - Nørrebro får 1 million ekstra i forhold til det tidligere budget.
 - Derudover er der lagt op til, at Center City skal dække udgifter til Fountain houses tilbud til unge og studerende – Center Nørrebros spor. Ud af de 20 millioner får Fountain 7.461.142 kr. til opgaver rettet mod unge- og studieindsats, mens kernehuset på 1.522.102 dækker de voksne, som er interesserede i livsmestringsforløb, og som er Center Citys egentlige målgruppe.
- Så Center Citys reelle besparelse – og hermed også på den pulje, der er afsat til livsmestringsforløb – er på 13.238.211,-, hvilket der på ingen måde er belæg for i den demografiske undersøgelse.
 - 5.777.069,- kr. til demografiske regulering til Amager og Nord Vest – og nu også Nørrebro!?
 - 4.325.422,- kr. til Nørrebros ungeindsats
 - 3.135.720,- kr. til Nørrebros studieindsats
 - 13.238.211,- kr. i alt i besparelser i forhold til sporet livsmestringsforløb
- Det efterlader 13.123.234,- til at dække livsmestringsforløb og tilgængelige omsorgstilbud i 5 bydele: Østerbro, Indre by, Vesterbro, Sydhavnen og Valby – er dette regnestykke lavet med åbne øjne?

Ottilia har et stort brugerfremmøde og har behov for en matrikeludvidelse:

- Ottilia har haft en generel vækst i brugerfremmødet på omkring 40 % - på nogle tidspunkter 50 % - og lokalerne er ikke store nok, mange nok eller hensigtsmæssig placeret til at rumme denne brugertilgang. Cafeens og køkkenets størrelse og placering i forhold til hinanden gør, at lokalet er overfyldt. Det indebærer, at brugere forlader tilbuddet pga. støjgener, manglende plads på de udbudte aktiviteter, samt at brugerne må spise deres mad købt i cafeen i det kreative værksted og tv-stuen, fordi der ikke er plads i cafeen. For personalet betyder lokalerne, at der er meget uro og støjgener.
- Ottilia rummer et kontor på ca. 14 kvadrat meter. Her er gjort plads til tre kontorpladser. Der er ikke et eget kontor til leder. Den trange plads medfører følgende gener:
 - Det er meget støj på kontoret, og mulighederne for koncentration i forhold til arbejdet forringes.
 - Der er ikke et eget kontor til leder, hvilket blandt andet betyder, at fortrolige samtaler henvises til "udenfor" Ottilia.
 - Vi er bekymrede for, at pladsmangel og støjgener vil påvirke medarbejdernes og leders arbejdsmiljø i negativ retning.
- I løbet af det sidste år har Ottilia skullet forholde sig til flere opgaver - opgaver som kræver plads og tiltrækker flere brugere:
 - Projekt Minvej er en opgave som er placeret i Ottilia
 - Galleri 24 er en opgave som Ottilia varetager.
- En udvidelse af Ottilia er mulig, da der på samme adresse er ledige lokaler.
- Ang. Ottilias budget:
 - Ottilia er ikke er tiltænkt en budgetudvidelse, men står foreslået med 2.931.131,-, som tilsvare Ottilias budget inden AST strategien. Ottilia beskrives som et af de tilbud, som skal udvikle det nye spor, samt udføre mere ressourcekrævende livsmestringsforløb. Det kan derfor undre, at budgettet til eksempelvis Mamma Mia, er større (foreslås til kr. 3.376.606) i sær når Mamma Mia *kun* er tiltænkt at drive omsorgstilbud.
- Vi foreslår, at Ottilia tildeles ressourcer tilsvarende en matrikeludvidelse, så udbud og efterspørgsel stemmer overens, og det dermed bliver muligt at løse opgaverne.

Det kræver ressourcer at udvikle et nyt spor:

- Vi konstaterer, at Center City mod forventning ikke er blevet tildelt ekstra ressourcer til udvikling af et for Københavns kommune nyt spor: Livsmestringsforløb
- Centrene kan have forskellige behov, og derfor er det vigtigt, at budgettet lægges i forhold til, hvad behovet er – den nuværende fordeling af *bydækkende kvalitetsløft* forekommer ikke at tage udgangspunkt heri.
- De andre centre, der fortsætter med allerede kendte spor, tilføres samme beløb eller større (Nørrebro) til trods for at deres spor er veldefinerede og har flere år på bagen.
- Det kræver faglighed, fordybelse og ro at udvikle et nyt spor, og Center City skal i gang med følgende ressourcekrævende opgaver:
 - Kompetenceudvikling af vores medarbejdere – de skal lære nye evidens baserede metoder (i første omgang IMR + TP + socialfærdighedstræning + Fokus) og teorier, og skal erhverve sig undervisnings- og projektledelseskundskaber.
 - Udvikling af nye samarbejdsmodeller – i forhold til specielt voksenenheden.
 - Udvikling af visiterede forløb.
 - Projektansætte medarbejdere med viden og kompetencer, som det pædagogiske personale ikke har, så som psykolog til samtalegrupper ol.
- Vi skønner, at udviklingen af livsmestringssporet vil koste 350.000 – en udgift de andre spor må formodes ikke at have, og derfor skal der tilføres en ekstra bevilling til Center City.

Vi skal have de rigtige medarbejdere på de rette steder:

- Center City har i årenes løb uddannet medarbejdere med speciale indenfor sundhed og beskæftigelse, hvilket betyder, at vi eksempelvis har en beskæftigelseskoordinator og uddannede sundhedscoaches i vores medarbejdergruppe. Det er ærgerligt, hvis medarbejderne ikke får brugt deres uddannelser og kompetencer – vi synes, det er vigtigt, at vi har medarbejdere, der brænder for deres felt. **Desuden synes vi, det er et ressourcespild og et stort vidensstab for kommunen, hvis disse medarbejdere ikke får mulighed for at bruge den viden og de kompetencer, vi som kommune har investeret i.**
- Ligeledes har Center City behov for medarbejdere, der har interesse og evner for at arbejde med livsmestringsforløb; et nyt arbejdsområde, som kræver kompetente medarbejdere for at blive en velfungerende succes.
- **Vi opfordrer derfor til, at medarbejderne får mulighed for at vælge, hvilket spor de ønsker at arbejde med i en prioriteret rækkefølge, og at vi som ledere får mulighed for at vælge de mest egnede til de opgaver, der skal løses på de 4 spor.**

Sydhavnen på kommunale hænder:

- Som kommunale aktører agter vi at byde ind på Sydhavnen, og da det er sparsomt med kommunale bygninger i området, foreslår vi at gøre brug af den deponering, der ligger på Café Rose, Lyrskovgade – med mindre Kontaktcenteret flyttes hertil – samt Pegasus og Amadeus. **Vi vil sikre os, at dette er indtænkt, så vi kan byde ind på lige fod med de selvejende organisationer.**

Østerbro på kommunale hænder:

- Svendborggade 3 foreslås genåbnet. Vi ser behov for et stort kommunalt tilbud på Østerbro, der vil kunne supplere Fountain House, og hvor brugerne kan komme uden at skulle være medlem. **Et kommunalt tilbud i Svendborggade vil tilbyde livsmestringsforløb i et tæt samarbejde med andre kommunale enheder, for eksempel hjemmevejlederne og voksenalderne. Den demografiske undersøgelse viser en stor brugergruppe i området. Det kommunale har ved Milepælen været repræsenteret i området, og vi har derfor et stort kendskab til områdets målgruppe.**

Når alt dette er sagt, vil vi understrege, at vi ser frem til at skulle i gang med arbejdet og med de nye ideer, som vi tror på vil gavne vores målgruppe – det er dog vigtigt, at rammerne for udviklingsarbejdet er i orden, så vi håber meget, at vores ovenstående tanker, iagttagelser, undren og ideer vil blive inddraget.

Med venlig hilsen

Lise Kivijervi
Leder af Ottilia og Café Rose

Helle Larsen
Leder af Lyrskovgade

Høring til udviklingen af aktivitets- og samværstilbud.

Jeg er selv en borger, der har været længe syg i systemet og jeg er bekymret over, at i ønsker at ændre på aktivitets- og samværstilbuddene i København, da jeg mener at i arbejder stik i mod socialudvalgets egne pejlemærker for 2014-2017.

Det er bekymrende, at man lukker væresteder uden at der er nogen andre alternativer end at fylde dem op i de eksisterende væresteder, da der ikke umiddelbart ser ud til at nå at komme andre alternativer inden de eksisterende lukker.

Jeg syntes at det i den grad er at udfordre skæbnen for de mange brugere af væresteder, som ikke har noget alternativt sted at gå hen i en meget sårbar situation og et negativt vendepunkt i deres liv, som de slet ikke er forberedt på og klar til i de fleste situationer at håndtere.

Jeg har bemærket mig, at i har skrevet at ”Opfyldelsen af pejlemærkerne og de underliggende mål er dog ikke kun afhængig af de beslutninger og prioriteringer, som Socialudvalget og Socialforvaltningen træffer, men også af den generelle samfundsmæssige udvikling, f.eks. hvad angår demografi, økonomi og lovgivning.”

Jeg er dog bekymret for, at man i den grad vælger økonomi før borgerne i denne sag for udsatte og sårbare mennesker og ikke tænker over hvilke menneskelige konsekvenser det kan få og derved en øget økonomisk udgift for kommunen, som jeg vil forsøge at argumentere for nedenstående.

De 9 pejlemærker er som følgende, og jeg vil under argumentere, hvorfor jeg mener at det er modarbejdelse af egne intentioner for København, med tal matchende hvert pejlemærke.

De ni pejlemærker lyder:

1. Flere udsatte københavnere har en bolig.
2. Flere københavnske skoleelever klarer sig bedre.
3. Færre københavnske unge begår kriminalitet.
4. Flere københavnere med særlige behov kommer i uddannelse eller beskæftigelse.
5. Flere københavnere mestrer i højere grad deres eget liv.
6. Flere københavnere stopper eller reducerer deres misbrug.
7. Færre københavnere lever i fattigdom.
8. Flere københavnere med særlige behov oplever høj livskvalitet.
9. Flere københavnere er tilfredse med samarbejdet med Socialforvaltningen.

Begrundelser

1. Udsatte, der sættes under pres ved at deres dagligdag og deres sociale netværk ændrer sig, bliver ofte tilbøjelige til at miste interessen for sig selv og sin dagligdag og det er incl. at betale faste udgifter som husleje, strøm, varme og vand.
(Jeg kender personlig selv en, som i mange år har levet uden strøm i mange år og nogle der er sat på gaden af samme årsag)

2. Børn af forældre der er udsatte og sårbare, de vil rigtig hurtigt presses, når deres forældres hverdag ændres og de bliver indadvendte og får svært ved at koncentrere sig i dagligdagen.
(Egne erfaringer, da jeg selv fik så dyb depression og var alene og min datter fik det også svært og hun fik svært ved at gå i skole, som så gjorde, at jeg fik svært ved at have hende hjemme, da hun blev ked af det og havde truende adfærd, hvis jeg sendte hende i skole og jeg måtte derfor bede forvaltningen om at hjælpe mig med hende og hun blev anbragt på en institution, hvilket stadig bekymrede hende, for så kunne hun ikke passe på mig og sikre sig, at jeg havde det godt eller om jeg havde det godt. Hun fik så ikke den fornødne hjælp på institutionen og blev ikke set der, og det har bevirket, at hun aldrig har fået taget sin skolegang færdig og er nu 18, for hun fik det være af institutionens behandling af hende)

Børnene vil altid bekymre sig om forældrene om de er tilstede eller et andet sted og det vil altid gå ud over deres skolegang og deres sociale liv og det vil følge dem op igennem hele livet.

3. Unge af forældre der er udsatte/sårbare, som får ændret deres dagligdag ved at der sker ændringer på ovennævnte område, vil stærkt kunne mærke det på forældrene, da de ikke har den samme mulighed for samhørighed, da forældren får det ekstremt svært i situationen og en lang tid frem og det vil gøre at flere unge vil være tilbøjelige til at udøve kriminalitet og udvikle misbrug af forskellige slags.

(Har jeg også selv prøvet på tæt hold, da jeg personligt har oplevet flere børn, som har haft fået det specielt svært, når de ikke har fået tilstrækkelig opmærksomhed og er endt i de forkerte kredse og for at få opmærksomhed både bliver kriminelle og misbrugere)

4. Aktivisering af borgere med særlig behov, skal ske skånsomt og det er ikke nødvendigvis i videns og kompetencecentre eller andre større og specialiserede tilbud rundt om i byen.

(Jeg har i min tid på Kofoed skole set mange have det svært ved en egentlig aktivisering, men det har været mere opbevaring fordi man skulle og mange har bare så mange problemer, så

det er svært bare at være til stede og at det presser dem og deres familie og børn og det er bla. pga. den uro der er store steder og lang transporttid)

Personligt kan jeg også selv sige, at i min tid, hvor jeg sidder på kofoeds skole, så er det til tider drænende at være omkring mange mennesker eks. på kofoed og nye mennesker, bliver påvirket af stress fra stressede medarbejdere i kommunen og andre på skolen.

Jeg anser det ikke for skånsomt nok, med Beskæftigelses- og integrationsforvaltningens 2020 plan.

5. Det er stort set umuligt at mestre sig selv, hvis man får ændret sine omgivelser så meget, så man har større tendens og risiko for at blive mere indadvendt og stigmatiserende i sin dårlighed. Udfordringerne med nyt lille sted ligger muligvis meget langt væk, hvor der kommer udfordringer i form af lang transporttid, hvis man kan magte offentlig transport overhovedet, sociale udfordringer i forhold til at skal vænne sig til nye mennesker og nye vilkår, så det bliver hurtigt nemmere at blive hjemme og passe sig selv og gå indad mentalt.

(Jeg har selv en lang periode ikke kunne komme nogen steder under aktivering, da jeg blev presset mentalt over evne og faktisk så er det noget af det jeg selv slås med i dag og fik et kæmpe knæk, fordi jeg ikke kunne mærke mig selv under aktivering og bare prøvede at kæmpe mod at komme op i timer og forsøg på at blive stabil i forhold til arbejdsmarkedet og har også haft lange perioder, hvor alt kunne rende mig og jeg har sågar også været ved at blive alkoholiker i en sådan periode, men var stærk nok til selv at opdage advarslerne og opsøgte lægen for antabus)

Jeg kom ud af det ved at komme små steder der var trygge for mig, med mennesker jeg kendte tæt på og var 100 % tryk ved.

6. Der vil for folk der får ændret så meget mentalt på deres dagligdag, som når små lokale trygge væresteder lukker, være større tilbøjelighed til at starte op i misbrug, vende tilbage til misbrug eller udvide misbrug og det er alle former for misbrug og dertil kommer også kommunens intentioner om aktiveringen og presset derved.

(Jeg kan sige, at det kender jeg også til, for jeg kan se i de tider, hvor jeg er ekstremt påvirket af det hele, så har jeg mere tilbøjelighed til igen at begynde at drikke lidt rigeligt og jeg er ikke så langt nede mentalt som mange af de sårbare der findes på værestedene, hvorfor jeg selv kan se signalerne, men det kan mange andre ikke)

7. Isolation skaber ofte misbrug af forskellig slags for at forkæle sig selv og give sig selv opmærksomhed, som ikke fås ude når man ikke kommer ud.

(Jeg kender personligt folk, som både i disse situationer, hvor de ikke har nogen steder at gå hen og føler sig ensom og forladt, som har forkælet sig selv med både alkohol, stoffer og diverse slik og junkfood og almindelige unødvendige indkøb fordi man skal på en eller anden måde have opmærksomhed. Og der kommer det så også ind, at folk kan få tendens til at begynde at gamble og blive ludoman for at få kontakt til nogen og prøve at tjene penge til mere forkælelse.)

Borgerne har brug for at have nogen tæt på sig, som forstår dem til at kunne trives i deres dagligdag når de er sårbare, så læner de sig ofte op af det de kender ellers så kan de ikke fungere.

8. Livskvaliteten for sårbare bliver i den grad forringet, for dem der bliver berørt direkte af nedlukninger på værestedsområdet. Nærværet, det trygge og kendte forsvinder, som de er så afhængig af. Det kendte og trygge, der gør at man kan være i sig selv, kommer ud og at man er social forsvinder og man kan ikke overskue at rejse sig til at komme et andet sted hen, for hvad er der der?

(Personligt kender jeg en, der i perioder tager flere måneder, hvor han slet ikke har kontakt med nogen, fordi han mentalt stigmatiserer sig selv, for han kan ikke overskue at møde nye mennesker og jeg ved at han ikke er enkeltstående og det har bla. personligt, derfor at jeg i mange år har kommet på Kofoeds skole i de meget små værksteder, for det var kendte mennesker og jeg bevægede mig meget sjældent ud fra det trygge og ind på andre områder af skolen, men skolen har på en måde fungeret i mange år som et værested for mig og jeg har sågar stadig brugt al for meget tid i stigmatisering af mig selv på min sofa, som i den grad har påvirket min datter)

9. Borgeren der er ramt af ændringerne på værestedsområdet, vil i den grad føle, at man ikke høres eller ses, for man ligger bare og drukner i sine egne problemer og man magter ikke at række hånden ud og spørge om hjælp nogen steder og aner oftest heller ikke hvor.

Man føler oftest heller ikke at man er værd at hjælpe og der taler jeg af erfaringer fra mig selv igen og man lader bare alt vokse over hovedet på en og i mit tilfælde og jeg ved også i andres tilfælde er det svært for familien at se på og enten så skærer man dem selv af for det er svært at vise dem eller også så tager de afstand i frustration.

Som jeg ser det, så får kommunen en endnu større opgave at løfte med de mennesker der kommer i klemme og jeg vil bede jer om at mærke efter i jer selv, hvordan det føltes, hvis det gode og trygge i ens hverdag og ens sociale netværk forsvinder, ens grund til at komme på gaden forsvinder?

I er stærke og vant til at agere i eget liv og tager sådanne ting for givet, men os sårbare vi svinger hver eneste dag, selv om vi virker stærke og klare udadtil, så er det ofte en facade for at kunne komme ud af døren, men den krakelerer så snart vi er hjemme. Det er det der gør os sårbare og samtidig har vi ikke så mange mentale kræfter og kræver ofte mere ro og stabilitet.

Man kan se den tragiske hændelse på Center Lindegården. Jeg tænker at den type af beboere man har på Center Lindegården er typisk mulige brugere af væresteder, og de vil altid når de presses tilstrækkelig på psyken have mulighed for at kamme over, hvilket jo er et kendt fænomen i psykiatrien, men får de plads og en tæt, tryk og normal hverdag uden for meget påstyr, så kan de sagtens leve i fred og ro.

Med lukningen af mange små lokale væresteder, så skaber man røre i folks psyke, for deres hverdag på værestederne hvor der er skabt nære relationer i trygge omgivelser, hvilket i den grad udfordres på større steder, hvor det hurtigt kommer til at føles som en svingdør, da der er mange forskellige funktioner i husene.

Jeg tænker at det er meget sårbart at fjerne det der fungerer før man sætter noget nyt ind, hvor man ikke har fået nogen former for rammer endnu andet end at det skal være psykiatrhuse og lidt lignende Silkeborgmodellen.

Jeg ved at der er mange mennesker ude i samfundet, som kunne have meget stor hjælp og gavn af værestederne og at man der vil kunne spare nogle penge og give mennesker mere livskvalitet, hvis man sørgede for en god struktur til at få folk ned til de små hyggelige væresteder, der er fyldt med massere af nærvær og kærlighed brugerne iblandt.

Det er det der skaber udvikling og ro på i hverdagen og når man så er klar, så have nogle peers til at støtte og hjælpe mennesker fremad, men det skal ske i den enkeltes hastighed, for man kan ikke forjage psyken, for så ser psyken bare fare alle vegne i stedet og så får man det endnu svære.

Jeg ved det, for jeg taler selv af erfaringer på dette område også.

Jeg har i mange år ikke været klar til aktivering, men da jeg så en tid gik til psykolog igennem aktivering, så talte jeg med en privat, som sparkede lidt til mig og sagde at jeg var for god til bare at gå og lave ingen ting.

Jeg kunne godt se, at jeg har flyttet mig og jeg tog derfor kontakt til anden aktør og sagde, at jeg var klar til mere egentlig aktivering, men at det skulle være på Kofoeds skole, som var tryk, for så klar var jeg heller ikke.

Jeg blev aktiveret på et kontor med bla. at hjælpe nogle af eleverne på skolen og det gav rigtig god mening, da jeg jo principielt også var elev og ville fortsætte som elev senere. Men jeg fik brugt mine erfaringer med mennesker og systemer og jeg hjalp og støttede en del mennesker.

Jeg sagde til jobcenteret, at jeg var nu klar til mere arbejdsrelateret aktivering uden for skolen.

Jeg røg hos en anden aktør som havde rod i deres systemer og jeg blev hurtig syg af det pres der lå at skulle slås med K-kassen, selv om jeg jo har siddet med noget lignende på den anden side i a-kassesystemet og vidste at jeg havde ret og vidste hvad der skulle til for at dokumentere det.

Jeg endte med at bede om en anden aktivering, for det gjorde mig syg at slås med dem og jeg kunne ikke være et sted under de omstændigheder.

Jeg startede så hos en anden anden aktør og hos psykolog og efter en tid hos psykologen, så begyndte jeg i virksomhedspraktik i Mamma Mia og i starten, da der ikke var mange timer, så var det godt og trygt, fordi der netop var rummeligheden og nærværet som gjorde at det var trygt.

Imidlertid blev jeg mere syg efterhånden jeg blev sat op i tid og jeg lukkede af for mig selv og ikke kunne mærke hvor mine grænser var.

Jeg har en tid efter jeg blev syg i aktiveringen igen lukket mig inde og ligget i stigmatisering, hvor jeg har været heldig at have venner der har kendt mig i mange år, som har kontaktet mig, som har gjort at det ikke har været så længe.

En af årsagerne til at det virkede uoverskueligt på Mamma Mia med mere og mere tid, er at jeg transportmæssigt skulle helt fra Amager til NV som er ca. 45 minutter til en time hver vej.

Jeg kan personligt fortælle at jeg ved at jeg ikke ville komme i et værested, der ikke var i min umiddelbare nærhed selv om jeg kendte folk der og det er ikke dovenskab, men at det koster for

mange kræfter, så hellere blive hjemme og starte op i et nyt og utrygt værested, for nogle af de mennesker der er sårbare jeg kender, det er totalt umuligt at forestille sig.

Socialudvalget burde sørge for at psykiatrien, psykologer, socialforvaltninger, jobcentre mv. har lister og mennesker der kan hjælpe og støtte sårbare til at komme hen på værestederne, hvor de bliver taget godt i mod og hvor de kan få livskvalitet fra første dag.

Jeg kan sagtens forestille mig værestederne være i tæt samarbejde med jobcentrene om aktivering af brugere til udredning i forhold til afklaring om den enkelte ville kunne begå sig i henhold til det ordinære arbejdsmarked eller om personen bør henvises til et ressourceforløb.

Jeg er enig i at pejlemærkerne for 2014-2017 er gode og giver god værdi for kommunen, men jeg mener bare ikke at det så hænger sammen med at man laver så markante ændringer på værestedsområdet, specielt fordi sårbare borgere som små børn har brug for, regelmæssighed, tryghed, nærvær og faste rummelige rammer, hvor det jo også er påvist, at stordrift ikke er sagen.

Med venlig hilsen

Center for Politik
Julie Nørrelund Hansen
A52a@sof.kk.dk

Nørrebro Lokaludvalg
Nørrebrogade 208
2200 København N

Telefon
3537 1440
E-mail
Z1BR@okf.kk.dk
EAN nummer
5798009800275

Nørrebro Lokaludvalg - Høringsvar: Udvikling af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud for borgere med sindslidelser

Nørrebro Lokaludvalg synes, at den nye model i store træk er godt gennemtænkt. Udmøntningen i de fire fokusområder vil give ro og stabilitet både for brugerne og aktivitetsstederne.

Når det så er sagt, har Lokaludvalget to generelle bekymringer og én, som er lokalt forankret.

Lokaludvalget kan være lidt nervøse for, at den massive og lidt ensidige fokusering på at få disse sårbare borgere hurtigt gennem systemet og ud på arbejdsmarkedet – i sidste ende kan medføre, at de mennesker, som man forsøger at nå, ikke kan følge med! Hastighed er ikke altid et paramenter for denne gruppe borgere.

Samtidig ved vi af erfaringen, er de mange forskellige offentlige systemer, der tager sig af disse borgere, desværre ikke fintunet til at snakke sammen. Dette kan medføre at mange kan ende med at komme i klemme.

Vi kan også være nervøse for at de store omrokeringer og den lange transport til det nye steder, som erstatter trygge steder, kan give anledning til uro og frafald hos de berørte borgere. Her tror vi, at det er vigtigt (specielt i startfasen) at fokusere meget på at få frivillige følgeordninger og at få mentor m.fl. på banen – ellers er vi bange for at mange vil opgive og ende med at sidde alene derhjemme.

Lokalt set, er vi glade for, at det store arbejde som værestedet Møhabet udfører, har vakt kommunens interesse, og at man er klar til indtænke stedet i planerne. Lokaludvalget har noteret sig en støt stigende søgning til stedet. Lokaludvalget mener derfor, at det er meget vigtigt, at give værestedet trygge og faste rammer til den daglige drift. Lokaludvalget skal derfor opfordre Socialforvaltningen til, at man hurtigst muligt ser på mulighederne for at give værestedet en fornuftig og sammenhængende økonomi.

NOTAT
20-04-2016

Sagsnr.
2016-0084349

Dokumentnr.
2016-0084349-2

Med venlig hilsen

Mogens Petersen
Formand, Nørrebro Lokaludvalg

Et lokaludvalg i
KØBENHAVNS KOMMUNE

Nørrebro Lokaludvalg er en uafhængig lokal forsamling, der er oprettet af Københavns Kommune. Lokaludvalget fungerer som bindeled mellem københavnere i bydelen og politikerne på Københavns Rådhus.

Bispebjerg
LOKALUDVALG

Kulturhuset Bispebjerg Nordvest
Rentemestervej 76
2400 København NV
www.bispebjerglokaludvalg.kk.dk

side 1 / 1
20. april 2016

Til Socialudvalget

Vedr.
**Høring om omorganisering af aktivitets- og samværstilbud i
Socialpsykiatrien.**

Bispebjerg Lokaludvalg takker for muligheden for at afgive høringssvar.

En skæv fordeling i forhold til Bispebjerg?

Omfordelingen af aktivitets- og samværstilbud må være en svær proces, og derfor har der været en grundig borgerinddragelsesproces, hvor brugere og professionelle aktører er kommet på banen og har fået mulighed for at fremlægge deres synspunkter.

Lokaludvalgets kommentar til høringsmaterialet går primært på, at en af hensigterne med at gennemføre en omfordeling af midlerne skulle være at sørge for, at de demografiske forskelle i højere grad skal matche placeringen af tilbud. Her ser det ud til, at der ikke er taget økonomisk højde for, at der gennemsnitligt er en stor andel af mennesker med psykiske lidelser lokalt på Bispebjerg (og andre steder indenfor Socialcenter Nordvest).

Lokaludvalget anerkender, at der afsættes midler til at Socialcenter Nordvest kan udgive en ny bydækkende avis – Gloria - ligesom at der afsættes nogle aktivitetsmidler. Men det ser overordnet ikke ud som om at Bispebjerg er blevet særligt "positivt særbehandlet" i forhold til det omfang af udfordringer, der må siges at være her lokalt.

Vedr. den selvejende institution Muhabet

I høringsmaterialet er der ikke afsat midler til Muhabet, der står nævnt som en mulig samarbejdspart, men ikke fremgår af budgettet. Når Bispebjerg Lokaludvalg henvender sig om et tilbud beliggende på Nørrebro, skyldes det, at omtrent 20 procent af brugerne kommer fra Bispebjerg. Muhabet står beskrevet som et lokalt aktivitetstilbud, og ikke som et bydækkende sådan som det fungerer i dag, og har gjort siden opstarten for 12 år siden.

Med venlig hilsen

Tove Auda
Formand for Bylivsudvalget, Bispebjerg Lokaludvalg

AMAGER VEST
LOKALUDVALG

Sundholmsvej 8
2300 København S

www.avlu.dk

Julie Nørrelund Hansen
Socialforvaltningen
Center for Politik
1592 København V

Høringssvar vedr. udvikling af aktivitets- og samværstilbud

Amager har et uforholdsmæssigt højt antal bosteder med psykisk sårbare, ligesom der i de seneste år er flyttet en hel del psykisk sårbare til Amager i egne boliger. Billige boliger er blandt årsagerne hertil.

Amager Vest Lokaludvalg afholdt i september 2015 en velbesøgt konference om psykiatriområdet på Amager. Dette høringssvar tager til dels udgangspunkt i de erfaringer og holdninger, der blev tilkendegivet på konferencen.

En bruger af psykiatrien fortalte, at:

"[Afstanden til et værested betyder]alt. Så lidt afstand som muligt, ellers magter jeg det ikke."

Og en anden:

"Værestedet skal være tæt på, men man skal også have mulighed for at være flere steder."

Lokaludvalget tilslutter sig således ønsket om at oprette en fleksibel satellitfunktion på Amager, som kan rykke ud i lokalområdet, hvor der er behov, og anbefaler at dette tiltag realiseres.

Samtidig er udvalget mere overordnet bekymret for tilbuddenes mangfoldighed og attraktivitet, når mindre aktivitetstilbud lukkes til fordel for større, samlede steder.

Lokaludvalget har den opfattelse, at psykisk sårbare ikke er én homogen målgruppe. Eksempelvis er der lige så stor forskel på yngre og ældre brugeres behov, som der er hos den øvrige befolkning. Derfor opfordrer udvalget til, at aktivitets- og samværstilbuddenes placeringer og indhold tager hensyn til de forskellige målgruppers behov, og anbefaler i øvrigt, at der gøres en stor indsats for at understøtte eksisterende sociale fællesskaber, når tilbud lukkes og brugerne flyttes.

07-04-2016

Sagsnr.
2016-0077814

Dokumentnr.
2016-0077814-1

Et lokaludvalg i
KØBENHAVNS KOMMUNE

Amager Vest Lokaludvalg er en uafhængig lokal forsamling, der er oprettet af Københavns Kommune. Lokaludvalget fungerer som bindeled mellem københavnere i bydelen og politikerne på Københavns Rådhus.

Vigtigt at mangfoldige tilbud prioriteres

Ved konferencen gav flere brugere udtryk for, at lange åbningstider, tilstedeværelse af dygtigt personale og spændende aktiviteter er blandt ønskerne til et godt værested.

Samtidig bliver det sociale samvær med ligestillede vægtet højt, og lokaludvalget anbefaler, at der også skabes rum til at 'hænge ud'.

Udviklingen af aktivitets- og samværstilbuddene har meget fokus på læring og dataindsamling, men lokaludvalget opfordrer til, at de sårbare og pressede borgere, der benytter tilbuddene, får lov til også bare at mødes med hinanden uden at skulle pålægges konstant deltagelse i aktiviteter og læring.

Lige nu er der kun to aktivitetstilbud til Amagers mange psykisk sårbare. Kompasset på Sundbygård er et større aktivitetstilbud, som - i modsætning til samværstilbuddene - er tænkt som en slags uddannelse af brugere indenfor sundhed. Desuden ligger Kompasset trafikalt meget dårligt.

Derudover er N.A.B.O. Center, der drives af WeShelter, det eneste samværstilbud på hele Amager. Lokaludvalget erfarer dog, at psykisk sårbare brugere af N.A.B.O. Center oplever, at de har begrænset adgang til de tilbud, der er i centret, da de ikke hører til WeShelters egentlige målgruppe - som er hjemløse.

Der er således grund til at tro, at hverken Kompasset eller N.A.B.O. Center vil virke tiltrækkende for mange af de psykisk sårbare, der bor på Amager.

Hensyn til borgerne – på bosteder og i tilbud

Det Socialfaglige Tilsyn i Hovedstaden, der siden 2014 ved lov er sat til at udarbejde tilsynsrapporter for bosteder for psykisk sårbare, skriver i deres seneste rapport vedr. Sundbygård, at beboerne er utrygge og ensomme. Lederen af Amagers bosteder oplyser i tilsynsrapporten, at man ikke arbejder med fællesskaber blandt beboerne, men med den enkelte i dennes lejlighed. Tilsynet er uenig i denne måde at arbejde på.

På baggrund af hvad psykiatribrugere udtalte på lokaludvalgets konference samt Tilsynets påvisning af, at beboere på bosteder er utrygge og ensomme, er det vigtigt, at der bliver oprettet en række forskellige samværstilbud, hvor socialt samvær er muligt.

Lokaludvalget anbefaler, at også små væresteder prioriteres.

De små væresteder kan tænkes som en udvidet opholdsstue, hvor en overskuelig brugergruppe i trygge rammer kan snakke om hverdagens begivenheder.

Udvalget finder ikke, at det er hensigtsmæssigt, at samværstilbuddene ligger på bostederne. Beboerne har brug for at komme ud i samfundet og få skabt kontakt med folk i nærområdet.

På konferencen deltog en gruppe beboere fra bostedet Skt. Annæ Hjem på Englands Vej. De var meget optagede af ændringer i deres bosituation, og fortalte, at de havde fået brev om, at deres botilbud skal nedlægges, fordi bygningerne ikke er tidssvarende. De fortalte om deres uro og bekymringer ved at skulle flytte fra noget, de var glade for. De udtalte, at de ønskede at blive sammen, da de var hinandens nærmeste relationer, og at de ønskede at blive på Amager. Udvalget kan dog konstatere, at beboerne flyttes fra Skt. Annæ Hjem til forskellige botilbud i byen. Lokaludvalget opfordrer til, at der reelt tages udgangspunkt i borgernes ønsker og situation, og at borgernes behov vægtes tungere end centralt udarbejdede planer for omstrukturering og centralisering. Både i spørgsmål om botilbud og i spørgsmål om aktivitets- og samværstilbud.

Endeligt ser Lokaludvalget frem til et fortsat samarbejde med Socialforvaltningen og Socialudvalget om at udvikle tilbud og indsatser for bydelen sårbare målgrupper.

Med venlig hilsen

Lars Rimfalk Jensen
Formand for Amager Vest Lokaludvalg

□

Til Socialborgmesteren

Udsatterrådets svar på høring om omlægning af aktivitets- og samværstilbud i Københavns Kommune

Udsatterrådet takker for det tilsendte materiale, som er blevet læst med stor interesse. Udsatterrådet har en række betænkninger til forslaget om en ny organisering af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud.

Først og fremmest er Udsatterrådet betænkelig ved de nye, større enheder, som er en del af den nye organisering. Det bliver nævnt, at formålet med at skabe større enheder blandt andet er at give mulighed for at styrke fagligheden i tilbuddene. Af indstillingen fremgår det i midlertidig ikke, hvordan man har tænkt sig at styrke fagligheden, udover at det nævnes, hvilke specialiseringer de enkelte tilbud skal have. Men hvad kræver disse specialiseringer af medarbejdere, brugere og lokalområdet – og hvordan opnås de?

Udsatterrådet mener, at det er vigtigt, at der ved omlægningen tænkes på tværs og helhedsorienteret. Af høringsmaterialet fremgår det, at der for hvert område i København skal være særlige specialiseringer på de enkelte aktivitets- og samværstilbud. Formentlig er dette et led i den styrkede faglighed, som også indebærer et øget fokus på at forbedre borgerens egenmestring og recovery. Egenmestring og recovery vil naturligvis være positivt for mange borgere. Udsatterrådet er nemlig enig i, at vi skal tage udgangspunkt i den enkeltes evner og muligheder, og hjælpe borgeren til at mestre eget liv. Men Rådet finder det bekymrende, at dette synes at være hovedessensen på aktivitets- og samværstilbuddene fremover, og kan også være bekymret for, hvordan recovery skal forstås. For ikke alle kan komme sig, og nogle borgere har ganske enkelt brug for omsorg, fællesskab og samvær omkring forskellige *ikke*-beskæftigelsesrettede aktiviteter. Disse borgere skal der også være plads til fremover.

I forlængelse heraf finder Udsatterrådet det bekymrende, at man har planer om at lukke en række lokale tilbud, uden at have en plan for, hvordan man tager hånd om de brugere, der mister deres lokale aktivitets- og samværstilbud. Det kan være svært for borgere med svære sociale og psykiske udfordringer at skulle forholde sig til et nyt – og større – sted. Nye omgivelser, nye mennesker, nye specifikke fokusområder og (måske) længere transport kan afskrække mange i

NOTAT

15-04-2016

Sagsnr.
2014-0137911

Dokumentnr.
2014-0137911-10

**Udsatterrådets
Sekretariat**

Bernstorffsgade 17
1577 København V

Telefon
2365 2226

E-mail
CG0E@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

målgruppen, og Udsatterådet vil derfor anmode om en beskrivelse af, hvordan denne gruppe borgere fastholdes i tilbuddene, og hvordan, der skabes rum til lige netop deres behov fremover.

Fx vil Udsatterådet anbefale, at SKP-ordningen indarbejdes i processen omkring omlægningen. SKP'erne vil kunne hjælpe utrygge borgere til de nye tilbud, og samtidig også være med til at udbrede viden om både ny beliggenhed og nye fokusområder.

Udsatterådet er derudover særligt opmærksomme på planen for Sydhavn, hvor flere mindre tilbud skal lukkes, uden at der foreligger en plan for hvad, der skal træde i stedet. Som vi læser høringsmaterialet, skal planen for Sydhavnen udarbejdes i en samskabelse med lokalområdet, brugere og andre interessenter. Udsatterådet vil meget gerne involveres i processen omkring omlægningen i Sydhavn.

Hvad angår den føromtalt opdeling i fire fokusområder fordelt på geografi, er Rådet bekymret for, at dette medfører en opdeling i fagligheder som gør, at visse borgere må bevæge sig tværs gennem byen for at få den type tilbud, som vedkommende har behov og interesse for. Det mener vi ikke er hensigtsmæssigt. Derudover kan en meget skarp opdeling i værste fald skabe blinde punkter blandt medarbejderne, som gør at en borgers behov og muligheder ikke ses, ligesom den faglige fokusering kan skræmme visse borgere væk.

Vi kan forstå af materialet, at hensigten er, at ét geografisk område har ansvaret for et særligt fokus og for at sikre, at dette fokus spiller en rolle på alle tilbud uagtet placering. Hvordan denne udbredelse skal ske, kan vi imidlertid ikke se i det tilsendte materiale. Udsatterådet er meget interesseret i at se en plan for, hvordan det skal ske.

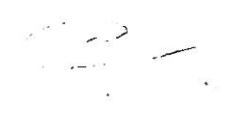
Helt overordnet mener Udsatterådet, at det er et godt og grundigt stykke arbejde, der ligger til grund for omlægningsplanen, og kan i rationalitetens navn godt anerkende, at der kan være gode ting ved at skabe større enheder, og styrke den faglige retning. Udsatterådet havde dog gerne set, at der var en højere grad af nytænkning i omlægningen. Omlægningen indeholder fx en styrkelse af arbejdet med at inddrage frivillige og lokalsamfund, men vi så gerne, at det havde haft en endnu mere central placering.

De nuværende typer af tilbud er med til at fastholde udsatte borgere i tabuer og stigmatisering. Med omlægningen omdefineres de steder, men selve essensen om, at der skal være isolerede steder for psykisk sårbare og udsatte borgere – afskærmet fra resten af befolkningen - bevares. Vi så gerne, at man havde sat barren højere, og havde forsøgt at skabe et sted, hvor målgruppen kunne være noget *sammen* med andre såvel som *for* andre. Man kunne fx have brugt

sammenlægningen til at bygge bro til resten af samfundet, og skabt steder, hvor udsatte borgere kan være med til at tilføre værdi til lokalsamfundet, eksempelvis gennem socialøkonomiske virksomheder.

Derfor finder vi det selvfølgelig også problematisk, at Københavns eneste 100 % brugerdrevne sted, Thorvaldsen, står til at lukke, hvilket vi også har gjort Socialudvalget opmærksom på i anden sammenhæng.

På vegne af Udsatterådet i Københavns Kommune,

Peter Juul , formand

Psykiatrisk Center
Frederiksberg-Vanløse
OPUS Team
Nimbusparken 24, 1. sal
2000 Frederiksberg
Tlf. 3864 3926

Vedr. lukning af Støtte- og Kontaktcentret

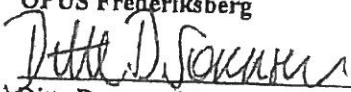
Dato 18.04.2016

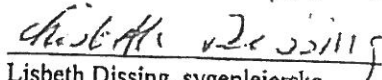
Vi kan forstå, at kommunen har besluttet at lukke Støtte- og Kontaktcentret i Linnésgade. Vi vil hermed gerne udtrykke vores bekymring over denne afgørelse.

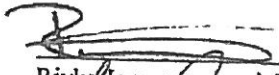
OPUS Frederiksberg er et ambulat psykiatrisk behandlingstilbud for unge mennesker mellem 18 og 35 år, med optageområde over hele København. Vi deler således målgruppe med SKC og har haft et rigtig godt samarbejde med stedet. En stor del af vores tidligere og nuværende patienter har brugt SKC og haft stor gavn af tilbuddet. Vi har på nært hold af de unge erfaret, hvordan kombinationen af meningsfuld aktivitet og socialt samvær har været en vigtig del af adskillige patienters recoveryproces. Det rummelige og inkluderende miljø har inviteret mange ud af ensomhed og isolation og tilbudt socialt tilhørsforhold og netværk. Centrets kreative tradition, som i høj grad får lov at være brugerstyret, har givet mulighed for udvikling af kompetencer og konstruktive mestringsstrategier. Succesoplevelser, såsom deltagelse på Rådhusudstillingen, har styrket selvværd og givet mod på fremtiden.

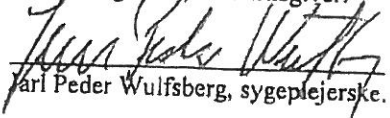
Vi fornemmer, at der er en helt speciel ånd omkring stedet, som vil være vanskelig at genskabe i andre rammer og vi håber således, at man vil tage bekymringen fra både brugere og fagpersoner alvorligt.

Med venlig hilsen
OPUS Frederiksberg

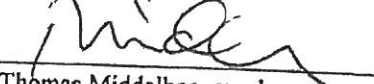

Ditte Damgaard Sørensen, psykolog.

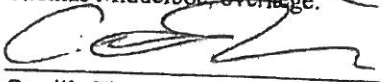

Lisbeth Dissing, sygeplejerske.

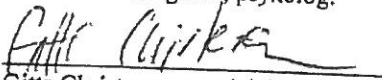

Rikke Jørgensen, socialrådgiver.

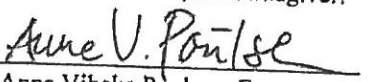

Jørgen Peder Wulfsberg, sygeplejerske.

Lene Husted Christoffersen,
sygeplejerske.

Thomas Middelboe, overlæge.

Camilla Thranegaard, psykolog.

Gitte Christensen, socialrådgiver.

Anne Vibeke Poulsen, Ergoterapeut.

Til
Socialudvalget

Mere mod til at være mig....

14/4-2016

Jeg har aldrig lært at kæmpe for mig selv.
Hvis andre ikke kunne læse mine behov, når jeg var syg syntes jeg de var ukultiverede
og dårligt uddannede og jeg ville gå min vej uden at vide hvordan jeg skulle kæmpe for mine behov.

Til sidst var der ikke flere steder at gå hen.....men da var jeg så også heldigvis kommet til
Kurt Jacobsens bud på recovery i Idræts huset.

Her har jeg arbejdet med mig selv i gruppe og individuelt 2 x om ugen a 2 timer i to år!

Inspireret af Kurt Jacobsens viden, lydhørhed og stabilitet er jeg i færd med at lære at stå ved mig selv.
Hvilket har været mit største ønske siden jeg var 16 år (født 1960).

Her er jeg i stand til at holde fast i min fortsatte mål; at blive et menneske der både mestrer succes og fiasko.
Her er jeg i færd med at kæmpe for min ret båret af mine værdier og moral.
Et større afdækningsarbejde!

Gode hilsner

Den 18. april 2016

Høring vedr. udviklingen af aktivitets- og samværstilbud

Kontaktudvalget for det frivillige sociale arbejde i Københavns Kommune har med interesse læst materialet om den påtænkte udvikling. Vi finder det helt naturligt at analysere og vurdere et så vigtigt og ressourcetrækkende område med henblik på forbedringer og tilpasninger til nye behov.

Det er positivt, at der har været en så lang og omfattende proces i forbindelse med arbejdet, og det er glædeligt, at brugere og medarbejdere er involveret i stort omfang. Vi anerkender også det økonomiske udgangspunkt, at den økonomiske ramme er uændret.

Kontaktudvalget vil gerne pege på to bekymringer i forbindelse med de påtænkte ændringer:

- At der sker en centralisering af tilbuddene, således at der er risiko for, at nærheden for borgerne – og specielt de mest udsatte af borgerne – bliver ringere. Der bør i videst muligt omfang tages hensyn til, at det at flytte sig konkret er et problem samtidig med, at det for særligt skrøbelige borgere er et udpræget mentalt problem. Det bør overvejes, hvordan den påtænkte lokaliseringsstrategi harmonerer med de tilbagevendende bestræbelser for imødegåelse af at føle sig alene – og egentlig ensomhed.
- At opdelingen i fire faglige fokusområder kan medvirke til at udhule nærhedsaspektet. Det vil kræve en klar styring, som kan være svær at fastholde, så der ikke opstår "specialsteder", som ikke umiddelbart er tilgængelige for alle.

Kontaktudvalget ser frem til at følge det videre arbejde.

Med venlig hilsen

Torben Lassen

Formand for Kontaktudvalget for det frivillige sociale arbejde i Københavns Kommune

Høringssvar vedr. udviklingen af aktivitets- og samværstilbuddene.

Det har været en lang proces før denne høring vedr. udviklingen af aktivitets- og samværstilbuddene, det er med stor lettelse og glæde at vi kan læse at der er taget hensyn til de input der har været undervejs i forløbet.

Vedr. Nordvest:

Det er godt, at se, at det tilbud der har flest brugere (Mamma Mia) er indstillet til at fortsætte uden at blive beskåret.

Mamma Mia er ikke direkte nævnt under afsnittet i bilag 3 vedr. Nordvest, men jeg tænker det er oplagt at bruge Mamma Mias erfaringer vedr. grupper, Mamma Mia Nabo skolens over 20 års lange erfaring med at tilbyde undervisning til målgruppen, den store viden der er opbygget vedr. brug af frivillige på Mamma Mia samt den faglighed der er i personalegruppen ifht. det nye videnscenter. Der er et tydeligt ønske om at udvikle brugerkompetencer i den videre udvikling af området, det ser Mamma Mia frem til at være med til at udvikle.

Det er godt at se at der tænkes tilbud som Mamma Mia ind i planen der har en lang og god erfaring med at tilbyde mange måder at være til stede i tilbuddene på, således at der er mulighed for at lave de lange seje træk for de brugere der har brug herfor, hvor relationsdannelsen er så vigtig og er grundlaget for de videre skridt i den enkelte brugers videre recoveryproces, hvor der både kan tages hensyn til enkelte brugers nære udviklingszone samt være opmærksom på at udvikling ikke nødvendigvis er en lineærproces.

Mamma Mia har en differentieret brugergruppe, hvis kompetencer er meget forskellige, hvilket både giver udfordringer men også er med til at udvikle og sætte brugernes individuelle kompetencer i spil, at der er fokus på at udvikle viden på dette felt glæder vi os til at følge og støtte.

Venlig hilsen

Henrik Gundersen

Leder

Aktivitets- og samværscentret Mamma Mia

Utterslev Torv 30

2400 København NV

Telefon: 38606943

Email: zx9m@sof.kk.dk

Email Mamma Mia: mammamia@mammamiasocialpsykiatri.dk

Hjemmeside: mammamiasocialpsykiatri.dk

Høringssvar ifm. Socialforvaltningens plan for aktivitets- og samværstilbud

Jeg har været ude i de fleste tilbud som findes til unge i Kbh lige pt., og de steder jeg har været glædest for at være har været Fremtidsfabrikken i Idrætshuset og SKC-Ung ved Nørreport.

De to steder kan meget forskellige ting og henvender sig til forskellige slags mennesker forskellige steder i deres recovery-proces.

Fremtidsfabrikken er struktureret, man kommer fast og på bestemte tidspunkter og det meste af tiden er det planlagt på forhånd hvad der skal ske (selvom os unge selvfølgelig kan være med til at præge det). Det var her jeg fik hjælp til at komme op fra et hul og få nogenlunde styr på min hverdag, og blev skubbet blidt frem.

Her går der mange som er i aktivering, fordi de ikke kan rumme uddannelse eller arbejde på det tidspunkt i deres liv.

SKC er et sted hvor man kommer når man har lyst til eller brug for det. Det er der hvor jeg famler mig hen efter to timers matematik og et hoved der er proppet af indtryk. Personalet ved godt at jeg skal sidde alene det første stykke tid fordi jeg er for træt til at samtale. Bagefter er der plads til at få snakke og grine, for der er ikke altid planlagt aktiviteter og personalet har tid til at tage imod os der bare kommer dumpende for at være sociale.

Nogen kommer specifikt for at gå i musiklokalet og øve videre på deres musik, mens andre kommer for at være med i krea-aktiviteterne i det fantastiske atelier eller at være i multimedie-lokalet.

Her kommer mange som er i uddannelse eller arbejder ved siden af, og som har brug for et sted hvor de bare kan være sig selv ved siden

Der er brug for begge steder, for alle psykisk sårbare unge har ikke brug for eller lyst til at lave de samme ting.

Derudover er der mange af os der har gavn af at være mindre steder, så vi ikke skal forholde os til alt for mange andre mennesker samtidigt. Det er en god idé med et ungehus, men det skal ikke være det eneste sted for unge. (Fountain House er også et meget stort hus med virkelig mange mennesker.)

Bevar SKC!

Vedrørende høringssvar.

18. april 2016

Jeg vil gerne have at ~~Lys~~ Værestedet i Lyrskovgade bliver relokeret til en anden matrikel eller et andet sted på ~~København~~ Vesterbro eller om nødvendigt et sted i Københavns Kommune og at medarbejderne eller de ansatte ikke fyres.

Venlig Hilsen

[Redacted signature]

Høringssvar

18/4-16

Vedrørende indstilling til Socialudvalget fra en Bruger.

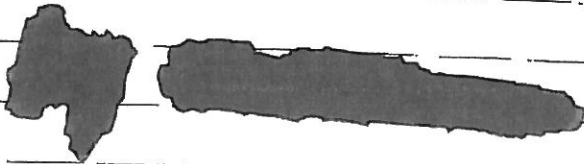
Jeg har brugt værestedet i Lyrskovgade siden det åbnede i 2002.

Jeg synes det vil være langt at køre, for at komme ud til Milepælen.

Jeg foretrækker de små væresteder og bedynder mig for at de bliver for store og uoverskuelige.

Jeg vil komme til at sælge det Sociale Samvær og at spille billard og komme på ture.

HILSEN

Kære socialudvalg

7. april 2016

Med en eventuel udsigt om ved omlægningen at stoppe Recovery og kropsgruppen for folk over 30(40) Idrætshuset, vil det være en frygtelig fejl.

Her laver vi blide fysiske øvelser og mærker efter om vi oplever ubehag eller behag og sætter det i forbindelse med vores liv og problematik. Derefter snakker vi om vores oplevelser og spejler os i hinanden og får undervisning i hvordan hjernen og nervesystemet fungerer i relation til det vi lige har oplevet

For kropsgruppen har betydet at jeg er ved at blive rask efter at have været syg af skizofreni i 34 år. Jeg har inden jeg gik i kropsgruppen gået i alminelig taleterapi og distriktspsykiatri og det rykkede ikke rigtig, jeg blev ved med at planlægge for meget og blive indlagt med selvmordstanker. Jeg har lært at stole på behandlere gennem Kropsgruppens leder Kurt Jacobsen, så jeg begyndte at fortælle min kontaktperson i distriktspsykiatrien om mine problemer. Jeg har gået i kropsgruppen af 2 omgange i alt 5 måneder

Kropsgruppen har betydet at jeg kun spiser når jeg er sulten og spiser sundt hvor jeg tidligere har trøstespist og overspist. At jeg er i stand til at respektere min krops grænser og melder afbud til en venindeaftale når jeg har destruktive tvangstanker. Mine tvangshandlinger er forsvundet. Jeg har kontrol over mit liv: At jeg kun planlægger 1 aftale om dagen i stedet for 3-4 stykker som jeg stensikkert bliver stresset og syg af. At jeg rent fysisk ryster mine mange års traumer af mig og bliver hel.

Kurt er en ekstremt dygtig til at styre en terapigruppe, så alle bliver hørt og alle får noget ud af det

Venlig hilsen

Hørings svar fra personale i Aktivitets- og Samværsstedet i Lyrskovgade.

Vedrørende omstrukturering af værestederne i Center City.

Ifølge udkastet fra politikerne i Socialudvalget, kan vi se at man ønsker et omsorgssted for psykisk sårbare i hver bydel. Derfor undrer og bekymrer det os, at man i indstillingen for Center City vælger at lukke værestedet i Lyrskovgade og ikke opretter et nyt sted på Vesterbro, efter som vi er det eneste kommunale tilbud der findes her.

Sådan som vi har forstået det er det meningen psykisk sårbare samt misbrugere fra Vesterbro kan komme i Kontakten i Valdemarsgade. Men da det er hovedsageligt misbrugere som benytter stedet, vil det afholde de svage borgere fra at komme der, da det er for hårdt miljø. Samtidig har de åbent kl. 8-14 som ikke er optimalt for de psykisk sårbare, som ofte først er aktive senere på dagen.

I for hold til at Center City skal udbyde "livsmestringsforløb" bliver der lagt op til, at lokaler i Kontakten i Valdemarsgade skal bruges af os som undervisningslokaler. Der er tale om rum i en bygning som i det hele taget er i yderst ringe stand, hvor vi som personale ikke finder disse lokaler optimale til nogen form for undervisning. Lokalerne understøtter på ingen måde liv eller håb, hvor ved vi kan være bange for at tabe vores brugere på gulvet.

Som personale, er vi bekymret for, hvad der kan ske med os, hvis det i værste tilfælde er, at Svendborggade 3 og Sydhaven skal administreres af en privat organisation. Hvor havner vi så henne?

Vi vil også gøre opmærksom på, at Lyrskovgade har en del lokale brugere, som ikke i noget særligt omfang bruger Værestedet fysisk, men har en stor tryghed i at der er et sted som er overskueligt og trygt at komme til når deres liv bliver for svært psykisk, hvor vi oplever at vi kan nå at redde situationen inden de eksempelvis bliver sat på gaden eller mister tilknytningen til systemet. Her ser vi os som et trygt og anonymt bindeled for de svageste borgere og det psykiatriske sundhedsvæsen, hjemmevejledere jobcentre, alkoholenheder, egen læge, sundhedshuset, hospital, hjemmehjælp, voksenenheden, politi osv.

At vi er et kommunalt tilbud gør, at vi arbejdere tættere sammen og føler os tilknyttet til alle disse aktører i den svage borgers liv, som vi bekymrer os for vil forsvinde, ved at et decideret kommunalt værested for psykisk sårbare nedlægges på Vesterbro.

Vi er enige med at lokalet i Lyrskovgade ikke er optimalt, da der mangler mulighed for at opdele borgere mere på selve stedet, som vil give yderligere ro og mulighed for anonyme trygge samtaler.

Så for os at se vil det optimale scenarie være en ny matrikel på Vesterbro, med flere rum, som er kommunalt.

Håber i vil forstå vores bekymringer.

Hilsen

Mark D. Watson

Ingelise Petersen

Michelle Meyer

Rasmus Frederik Lolk

Kære politikere.

Jeg skriver dette høringssvar, fordi jeg har en rigtig god ven, som har sin faste ugentlige tilknytning til Kæmperne (IFK 98) på Nørrebro.

Min ven er 37 år og har periodevis igennem det meste af hans liv kæmpet med psykisk sårbarhed. Sidste sommer, dvs. sommeren 2015, var han indlagt på Bispebjerg Psyk over et par måneder pga. depression og angst. Da han blev udskrevet i august fik han at vide, at han indenfor et par uger ville blive tilbudt et behandlingsforløb på Nannasgades Psykiatriske center på Nørrebro. I midten af december var han endnu ikke blevet tilbudt noget forløb, på trods af at hans mentor, han selv og jeg som nær pårørende gentagne gange kontaktede Nannasgade for at høre, hvornår han kunne komme i behandling. Vi fik bl.a. svarene at der var venteliste på gruppeterapi, at han MÅSKE kom til i det nye år, at der desværre var gået koks i systemerne etc. etc. Undskyldning på undskyldning. Og hvad kan man bruge det til, når man står og har akut brug for at der er professionelle, kompetente og kærlige mennesker, som hjælper en til at komme ovenpå igen efter en svær nedtur?? Usikkerhed er KUN med til at spæde ild og gløder til et i forvejen brændende mentalt indre bål!

Og nu kommer min egentlige pointe: Det er langt fra første gang at jeg oplever, at det etablerede psykiatriske system fejler (kontakt mig endelig for flere historier fra virkeligheden)! MEN det, der hjalp min ven til at holde sig bare lidt "oven vande" i det halve år der gik, fra han blev udskrevet indtil hans mentor for alvor slog i bordet overfor Nannasgade og han i februar 2016 påbegyndte gruppeterapi der, var, at han blev tilknyttet hos Kæmperne IFK98 på Nørrebro. Som nær pårørende kunne jeg mærke og høre, at det var en meget professionel terapeut, som i sin terapiform forenede hjerne og krop og herigennem rykkede utroligt meget for min ven i "ventetiden".

HVORFOR dog nedlægge noget som virker?! Hvorfor dog omstrukturere(= fjerne økonomiske tilskud til) noget, som det etablerede system i den grad kunne tage ved lære af?!

Mit forslag er: Nedsæt en undersøgelses-gruppe som over længere tid skal undersøge, hvilke psykiatriske samtale-terapeutiske tilbud (inkl. Kæmperne) som virker efter hensigten, dvs. behandler psykisk sårbare med respekt, professionalisme og menneskelighed ud fra et helheds-syn på mennesket. Tal med og interview dem, det handler om, nemlig dem som bruger stedet. Tal med de pårørende. Undersøg metoderne. FØR I BEYNDER AT OMSTRUKTURERE og dermed uden videre fjerner et sikkerhedstæppe under en gruppe mennesker, som befinder sig i en sårbar periode af livet!

Mvh pædagog og nær ven til psykisk sårbar

København den 11. april 2016

Høringssvar til Københavns Kommune vedr. udviklingen af aktivitets- og samværstilbud

Fra Foreningen Outsideren

Foreningens bestyrelse har den 6. april 2016 drøftet høringsmaterialet vedr. udviklingen af aktivitets- og samværstilbud.

Foreningen finder udviklingen positiv, herunder det øgede fokus på samskabelse og de fire faglige fokusområder. Samtidig vil foreningen gerne takke for at være blevet inddraget i både samskabelsesprocessen samt høringen.

Særligt positivt finder foreningen ønsket om styrkelse af inddragelsen af frivillige og lokalsamfund samt ønsket om at samarbejde med de tilbud, der har succes med at nå målgrupper, som forvaltningen ikke når i dag.

Foreningen Outsideren finder dog, at Københavns Kommune med fordel bør skærpe de formuleringer, der omhandler formålet for samarbejdet med frivillige foreninger i bydelene.

Den endelige plan for aktivitets- og samværstilbuddene bør i højere grad italesætte, at brugerdrevne aktiviteter ikke blot understøtter tilbuddenes arbejde med brugernes recoveryproces, men at det i høj grad er i de frivillige brugerdrevne tilbud, at brugernes recoveryproces sker og udfolder sig.

Disse resultater er ofte veldokumenteret, som i Foreningen Outsiderens frivillige sociale arbejde, hvorfor formålet med udviklingen af AST området med fordel bør præcisere,

- at brugerdrevne aktiviteter (peer-to-peer) er centrale for borgernes muligheder for recovery
- at samarbejdet med de frivillige foreninger skal bidrage til at styrke borgernes egen stemme i både SOF og fortællingen om Københavnerne
- at partnerskaber med frivillige foreninger skal anvendes til at nå målgrupper, som forvaltningen ikke når i dag samt til at tilbyde aktiviteter, som gør det muligt for forskellige grupper af borgere at have meningsfulde praksisfællesskaber.

Vi håber, at dette høringssvar kan bidrage til at styrke kvaliteten Københavns Kommunes' arbejde for at styrke borgernes netværk, og bringe kommunens recovery-indsats op i international klasse.

Foreningen Outsideren har siden 1992 arbejdet med at skabe de daglige rammer, der skal til for at komme i gang med hverdagen efter en krise eller længerevarende psykisk sygdom. I foreningen kan psykisk sårbare gennem frivilligt arbejde udforske sine ressourcer og drømme, og sætte mål for sig selv, ved at medvirke til at producere artikler, tekst, video og grafisk materiale.

Opgaverne er tilpasset, så er der mange forskellige muligheder for at deltage. Evalueringer af foreningen har vist, at københavnere, der er frivillige på Outsideren oplever at få det psykisk bedre, føler sig mindre isolerede, ensomme og har færre selvmordsforsøg og genindlæggelser. Samtidig kommer 92 % i beskæftigelse, herunder lønarbejde, uddannelse, frivilligt arbejde i andre organisationer m.m. Se mere på www.outsideren.dk

På det organisatoriske niveau har Foreningen siden 2010 arbejdet tæt sammen med Region Hovedstadens Psykiatri om bedre udskrivelser og recovery på basis af de brugerudviklede Udskrivningsguiden samt "Guide til et godt hverdagsliv." Den seneste guide udkom i 27.000 eksemplarer i 2015 i samarbejde med bl.a. Københavns Kommune.

Foreningen er bosiddende på Vesterbro, og har lavet frivilligt socialt arbejde i København siden 1992.

Er der spørgsmål i forbindelse med vores høringsvar, er Københavns Kommunes Socialforvaltning velkommen til at kontakte foreningens formand, Klavs Serup Rasmussen, der er en af foreningens 30 frivillige, på email ksr@outsideren.dk eller telefon 2396 4953.

På foreningens vegne

Klavs Serup Rasmussen, formand

Grethe Kildegaard Nielsen, næstformand

Tidsskriftet Outsideren
Vesterbrogade 103,1.
1620 Kbh V
www.outsideren.dk
redaktion@outsideren.dk
Tlf: 8111 7664

Center for Politik
Københavns Kommune
Att. Julie Nørrelund Hansen

København, den 11.4.2016

Vedr.: Kommentar til høringsmateriale til udviklingen af aktivitets- og samværstilbud.

Mamma Mia

Jeg er meget taknemlig over, at Mamma Mia bliver bestående på sin nuværende matrikel som selvejende institution. For Mamma Mia er i mine øjne nemlig en fleksibel blæksprutte, som bakker mig op i forbindelse med de forskellige udfordringer, som jeg møder på min vej. Jeg får hos Mamma Mia stadig efter 10 år et uvurderligt modspil, som er hjælp til selvhjælp. Da jeg læste beskrivelsen af hvad der ligger op til, hvad Nabo skal stå for, tænkte jeg det er mange af ting som er integreret i Mamma Mias dagligdag. Det gør mig virkelig glad. Det er meget godt, hvad der lægges op til Nabo skal.

Vigtig er, at de samværs- og aktivitetstilbud, som har ”fokus på samvær med andre og omsorg for den enkelte” og så har mulighed for at inddrage brugerne i forskellige aktiviteter. Mamma Mia er et godt eksempel på, at det kan lade sig gøre.

Peer to peer

I forbindelse med de muligheder, som peer to peer forløb åbner op for, er det vigtigt hele tiden at huske på, at de brugere som hjælper andre brugere på den ene eller anden måde, ikke må være overladt til sig selv. De skal hele tiden have mulighed for supervision eller at kunne trække på en medarbejder, når der opstår et behov eller en konfliktsituation.

Overskud driver værket og ikke alderen.

Jeg ved, at der fokuseres meget på mulighederne for unge, men hvor går aldersgrænsen i de forskellige tiltag, og jeg mener, det er vigtig, at ældre også bør have de samme muligheder som de unge, hvis man som ældre bruger ønsker det. Med andre ord ens alder bør ikke være den begrænsende faktor i forhold til, hvilke muligheder man har for at komme videre. Det er overskuddet, som driver værket, og ikke alderen.

Fysiske sundhed

Jeg læser, at Kompasset på Sundbygård skal stå for den fysiske sundhed. Det er ganske fint at have en tovholder, men jeg ved med mig selv, at hvis min sundhed skal forbedres gennem livsstilsændringer og fysisk aktivitet, så er det vigtigt, at det foregår i mit lokalområde for det er ikke naturligt for mig at tage til Amager. Dernæst mener jeg, at det er vigtigt, at Socialforvaltningen bibeholder samarbejdet med Forebyggelsescentrene i København, som er en del af Sundhedsforvaltningen. Jeg har selv deltaget i "Sundhed for dig" på forebyggelsescentret Nørrebro. Det forløb har jeg været meget glad for, fordi det var fysioterapeuter, en diætist og psykolog som underviste holdet. Det er oplagt, at der etableres et samarbejde mellem Kompasset, Forebyggelsescentrene og de lokale fitnesscentre. Det vil være så godt også at komme i gang sit lokale fitnesscenter med den rette vejledning.

Viden- og Kompetence Center i Center Nordvest

Tiltaget med Viden- og Kompetence Center (= VKC) i Center Nordvest har helt klart gode intentioner, men spørgsmålet er, om intentionerne holder i virkeligheden. Sådan som jeg læser beskrivelsen af VKC i høringsmateriale, så henvender VKC til den gruppe af psykiatribrugere, som allerede er ressourcestærke og har overskud. Det er efter min vurdering ikke de resourcesvage som vil have særlig meget gavn af VKC.

Jeg er bekymret over, at SOF vælger at finansiere VKC ved at afvikle et samværs- og aktivitetstilbud i Center Nordvest, fordi det på en måde formentlig betyder flere kolde hænder (konsulenter) igen og færre varme hænder. Det er ofte især de varme hænder man har brug for som psykiatribrugere. I workshop 3 i Center Nordvest var det mig bekendt ikke lagt op til at Nordstjernen skulle afvikles. Nordstjernen skulle flytte længere væk fra Mamma Mia, og der var lagt op til, at der også skulle komme et aktivitets- og samværstilbud i Brønshøj-Husum. Der kommer heller ikke et nyt samværs- og aktivitetstilbud i Brønshøj-Husum. I tidligere modeller var der tilført Center Nordvest flere penge, fordi man der har taget mere hensyn til beboersammensætningen i bydelen.

Jeg er godt klar over at hele denne omstrukturering i aktivitets- og samværstilbuddene i København er et kæmpe puslespil, som nok ikke er let at få til at gå op. For mig er det spørgsmålet, hvor mange vil reelt få gavn af VKC. Når det så er sagt, så har VKC også gode aspekter.

Inddragelse og frikøb af personale

I høringsmodellen bliver aktivitets- og samværstilbuddene Pinta og Kontakten nævnt lige efter beskrivelsen af VKC i Center Nordvest. Jeg læser det som om Pinta og Kontakten skal inddrages i arbejdet med VKC. I den forbindelse vil jeg understrege, at man ikke må glemme at trække på de erfaringer og den viden Mamma Mia har oparbejdet i al de år, som Mamma Mia har bestået.

I forbindelse med VKC er det i mine øjne rigtig fint at have ansat en tovholder. Derudover bør man overveje, om der skal fastansættes flere konsulenter eller om det ikke giver mere mening at frikøbe personale i aktivitets- og samværstilbuddene efter behov for at løse relevante opgaver. Personalet på aktivitets- og samværstilbuddene har en direkte brugerkontakt og kan derfor komme med andre gode input.

Med venlig hilsen.

bruger af Mamma Mia
medlem af brugerrådet i Center Nord-Vest
medlem af styringsgruppe for projektet "Minvej" og "Den gode flytning"
medlem af referencegruppen for projektet "FriNova"
elevrepræsentant i bestyrelsen af "Mamma Mia Nabo Skolen"
frivillig på ASPA HFflex

Hermed de tænker som vi på samværs- og aktivitetsstedet Ottilia - Center City, gerne vil dele med jer ifb. med udviklingen af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud for borgere med sindslidelser

Pladsudfordringer

Allerede på nuværende tidspunkt, hvor Millepælen på Østerbro er lukket, pga. budgetforhandlingerne sidste år, har vi fået en del flere brugere i huset, dagligt. Det giver følgende udfordringer

Der er ikke lokaler nok til brugernes behov. De ønsker at have plads til samvær, spisning, kreativitet, yoga, mindfulness, bordtennis, undervisning i tegning, samtaler og et rum til tilbagetrækning. Det rummer Ottilia ikke længere med stigningen i antallet af brugere og aktiviteter. Særligt, skal I vide, at vi har to langborde i vores café som, næsten hver dag, er fyldt op. Der er køkkenet i samme rum, hvilket giver udfordringer ift. støj – både for dem, der arbejder i køkkenet (som ikke er et produktionskøkken, men måske burde være det) og dem som bruger caféen til at samtale, hygge og blot at være.

Vores kreative værksted har altid været småt og er nu endnu mindre i forhold til hvilke behov, der er for aktiviteter og antallet af brugere.

Vi har to toiletter, et til brugere/personale som ikke arbejder i køkkenet og et til køkkenpersonalet. Det er naturligvis en udfordring som man ofte får lyst til at gå på kompromis med, ved at åbne begge op.

Hvad siger brugerne her

Vi har alle deltaget aktivt i den lange proces, der har været med at komme frem til dette hørings svar. Vi har deltaget i workshops osv. og haft de brugere med som havde overskud til det.

På alle workshops har vi hørt dem sige;

"Vi ønsker små væresteder, vi ønsker god mad - hver dag, vi ønsker det, vi kender (ikke åbningstider på lørdage/søndage/ flere aftener - fordi de også er almindelige mennesker som bruger Ottilla som deres "arbejdssted" - en aktivitet i livet, som er i samme tidsrum, hvor resten af samfundet arbejder. - de ønsker at føle sig som en del af det og føle sig normale)

Alle mennesker ved godt, hvad der er det gode liv, for dem - også sårbare mennesker!

I forhold til aktiviteter og spor, har brugerne givet udtryk for, at samtaler, der gives her skal være ud fra, hvad den enkelte har behov for, på den dag der er behov. (ikke læringsforløb/undervisning på et generelt niveau) Derfor mangler de ofte at tale med en, der har en socialfaglig baggrund og erfaring, socialrådgivere. Det betyder jo ikke, at vi ikke kan tænke generelt og tilbyde noget lignende, men det skal være på deres efterspørgsel.

Brugerne har behov for trykthed, forudsigelighed, anerkendelse for det de er, og hjælp til det de selv efterspørger hjælp til. Det får de her. (ikke lang transport, ikke fastlagte kurser/forløb, som ikke er relevante på et givent tidspunkt.)

Ingen af brugere har givet udtryk for, at visitation lyder godt/rart/meningsfuldt/givende eller andet. Lad os tage stilling til, hvad vi egentligt ønsker med at visitere sårbare mennesker til et sted, hvor de i forvejen kommer af egen fri vilje? Visitation i denne sammenhæng/virkelighed er en begrænsning - ikke udvidelse af muligheder. Disse mennesker er blevet begrænset hele deres liv, i systemerne, i skolen, i deres familie osv. De har ikke brug for begrænsning her, som er deres helle. DETTE ER DERES ORD/MENINGER OMSAT VIA OS.

Medarbejdernes overvejelser

Rent arbejdsmiljømæssigt; de fysiske rammer er ikke hverken tidssvarende eller af høj nok kvalitet. Der mangler plads, hvilket tilføjer de fleste af os, unødigt stress i hverdagen. F.eks. er det vanskeligt at arbejde i et køkken, der skal producere mad hver dag (af høj kvalitet, naturligvis) til et sted ml. 15-35 mennesker, samtidig med, at der er en stor pædagogisk opgave i at have brugerne med i processen. (hvilket jo er kerneopgaven)

Vi har ikke et pauserum eller et kontor som lever op til de behov vi har. Pladsen er trang, så rummet vi trækker os tilbage i, er ofte optaget. Kontoret er et lokale som bliver forstyrret mange gange hver dag, fordi der sker alt muligt andet på en gang.

Som personale mangler vi inddragelse i processen vedr. planerne for den kommende proces om de fire faglige spor. Vi forstår, at det er besluttet hvilken bydel der har fået hvilke spor, og også skal arbejde med at udviklingen af sporerne. Men hvordan, hvornår og hvor kommer medarbejderindflydelsen ind?

Hvad har man tænkt, hvis medarbejdere kunne tænke sig at skifte bydel grundet f.eks. faglig interesse?

Vi mangler fokus på arbejdsmiljøet i sådanne processer som laves nu.

Hvilke arbejdsopgaver skal personalet ikke lave, når vi i fremtiden skal have forløb? Nye opgaver kræver at andre fjernes.

Vi ønsker, at man ser mere på den enkeltes kompetencer og anvender dem i hverdagen. Ikke som i et MUS skema som er fortrykt, men reelt spørger medarbejderne; "hvad ønsker du for at udvikle dig?"

Dette skal til, hvis vi ønsker mennesker skal flytte sig, og hvis det handler om at højne det faglige niveau. Vi kan alle sammen – i fællesskab, det der er brug for, men har ikke de arbejdsforhold, der skal til.

Hvor er kerneopgaven i den kommende proces? Vi må have fokus der og ikke andre steder.

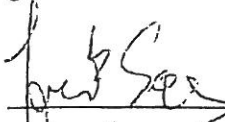
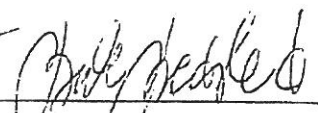
Vi oplever at have brugere her, som er stabile. Hvorfor er de det? Fordi de får det de ønsker her;

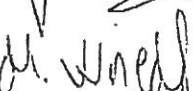
1. *En hverdag,*
2. *forudsigelighed,*
3. *Hjælp og støtte når det brænder på.*

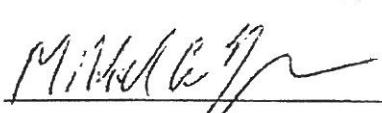
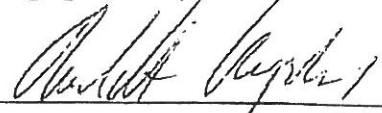
Når vi skal lukke andre aktivitets- og samværssteder i Center City og give plads til flere her, hvad sker der så med dem, der er i forvejen? Vi risikerer, at de fortrækker og er uden den tryghed de har brug for, i perioder. Det er ikke forebyggelse, tvært i mod. Det skal vi nok passe på med.

Al forandring som virker, kommer nedefra. Spørg brugerne på hvert sted, hvad de ønsker. De er sårbare, men også almindelige mennesker der ved, hvad de synes er det gode liv. Ingen andre har ret til at sige, hvad det er.

Vi ansatte på Ottilia mener, at man skal spørge brugerne om, hvad de ønsker sig. Lad være med at tro, at man kan lave en fælles stor strategi som forsimples og spredes over hele byen. Det kan ikke generaliseres eller komme ovenfra. Alle vil gerne ses, høres, have hjælp og anerkendes. Alle.

Jakob Storm Sjøggard, pædagog/kok,
Bente Bredsted, håndarbejdslærer,

Marianne Kierkegaard Wriedt, pb. i ernæring og sundhed/kok

Mikkel Green Jakobsen, pædagog,
Charlotte Kongsted, socialpædagog

Laila Duchwaider, socialrådgiver

 Ottilia

Kære Socialudvalg

6/4 2016

Jeg har gået i krops-og recoverygruppen siden februar og fået meget ud af min tid med gruppen. Jeg er meget tilfreds med måden den bliver kørt på, at kroppen er med i terapien. Man bliver taget seriøst, og alle er på lige fod. Og jeg har ikke fundet et lignende tilbud andetsteds.

Kl. [redacted]

Jeg vil hermed give mine store bekymringer,
for at omstrukturere et tilbud som "krop & recovery" som har gavnet mig mere end
noget andet.

Jeg har været i systemet siden jeg var 18 år, har gennem de sidste 20 år modtaget forskellige
behandlinger. Jeg har været indlagt og været åben overfor det jeg har fået tilbudt, men ingen
har kunne kombinere at arbejde med mine tanker og kroppen på samme tid. Dette har jeg fået
mulighed for hos kæmperne og har gjort at jeg på nuværende tidspunkt, er ikke bare bedring,
men har fundet ny styrke og resurser.

Jeg blev igen indlagt i sommeren 2015, og skulle opstarte behandling derefter. På grund af
ventelister trak det ud i 8 måneder, med at komme i gang med et tilbud under hovedstadens
psykiatri, denne ventetid takker jeg for nu for, da jeg fandt tilbuddet med "krop & recovery"
Ingen andre steder har de kunne få mig til at kunne leve og arbejde med min angst på en måde
så jeg ser en fremtid der ser meget lysere ud. På nuværende tidspunkt har jeg ikke et misbrug
af hash eller alkohol. Fordi jeg er mindre bange for hvordan min krop reagerer, når hovedet
går i tomgang.

Mit opråb er: I løbet af tiden er der brugt mange penge på mig, med indlæggelser,
psykologer, psykiatere.. hvor gruppeterapi, med fokus på både krop og hoved, er billigere og
giver større effekt på længere sigt. Gennem min tur igennem systemet er dette det eneste
tilbud der har formået at få lappet nogle af de huller og gjort mig meget mere stabil og
selvkørende. Det tog mig 20 år at finde dette tilbud.. mit ønske er at dette forsætter og bliver
muligt for flere.

Mvh [redacted]

*Hvis der er brug for input fra en bruger til hvordan kommunens penge og resurser bliver
udnyttet bedre, vil jeg gerne tilbyde at i kan kontakte mig på Tlf: [redacted] eller Email
[redacted]*

Hørings spørgsmål – bemærkninger.

Angående; omlægning af Københavns aktivitets- og samværstilbud.

I forbindelse med den høringsrunde der er knyttet til Københavns kommunes omlægning af aktivitets- og samværstilbud har jeg følgende spørgsmål og bemærkninger;

Jeg synes, at opdelingen og specialiseringen af aktivitets- og samværstilbudene påkalder sig nogle væsentlige spørgsmål;

Så vidt jeg kan forstå, så skal værestedet Ottilia, "udvikle såkaldte livsmestringsforløb med fokus på at indgå i sociale sammenhænge og med fokus på livet i egen bolig".

Sp; Hvilken betydning får det for tildelingen af hjemmevejleder, dvs. Servicelovens paragraf 85 og hvilken sammenhæng er der mellem aktivitetstilbuddet og tildelingen af hjemmevejledning?

Hvorfor er der kun og specielt borgere i Valby der får dette tilbud?

Betyder forslaget, at borgere på f.eks. Amager der har behov for livsmestring, skal tage til Valby?

Amager; Hvad menes der helt konkret med en mobil satellitfunktion på Amager. Satellitfunktion i relation til hvad? Og i relation til hvilke opgaver?

Hørsholmgade; Jeg kan forstå, at tilbuddet i Hørsholmgade skal omdannes til et ungetilbud; Mit spørgsmål vil være – hvornår er borgerne unge?

Og hvad med de borgere der har profiteret af tilbuddet i Hørsholmgade, men som er over f.eks. 30 eller 35 år?

Vil der fortsat være idrætstilbud i Hørsholmgade?

Hvordan korresponderer tilbuddet i Hørsholmgade med tilbuddet på Amager?

Hvordan korresponderer og hvilken forskel er der mellem tilbuddene i Valby, dvs. Ottilia der tilbyder livsmestring og tilbuddet i Nordvest, dvs. Tingbjerg og Pinta der understøtter arbejdet med peer-to-peer-forløb og tilbyde sociale aktiviteter.

Mvh. Jørgen Gundlach, personlig vejleder/Borgercenter Voksne/Spaniensgade.

Politiken 14/4 2016

Målstyring i det offentlige går ud over de svageste

Styring efter resultater i den offentlige sektor virker stik imod hensigten på tre store velfærdsområder, konkluderer den hidtil stik imod hensigten på tre store velfærdsområder, konkluderer den hidtil mest omfattende opgørelse af målstyring.

VELFÆRD

AMALIE KESTLER OG JACOB FUGLSANG

Opstil et mål, gå efter det, og dokumentér resultaterne. Det har de sidste 20 år været politikernes foretrukne løsning til at få de offentlige institutioner til at løfte svage elever i folkeskolen, få arbejdsløse hurtigere i job og forbedre hjælpen til handicappede. Men virker det populære ledelsesværktøj?

Det har fagfolk og kritikere længe stillet sig skeptiske over for. Og i oktober 2014 satte det daværende Økonomi- og Indenrigsministeriet sig for at undersøge sagen ved at bestille en redegørelse fra sit eget uvildige analyseinstitut med det mundrette navn Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning, forkortet Kora.

Der er ikke noget, der tyder på, at resultatbaseret styring er en rigtig god styreform
Marie Østergaard Møller, Kora

Rapporten er nu klar. Og konklusionen - som er baseret på 60 danske og udenlandske studier om de 3 store velfærdsområder folkeskole, beskæftigelse og socialområdet - er, at målstyring har en række alvorlige

man gerne vil have fylder i målingerne.

Et andet eksempel fra undersøgelsen er jobcentre, som satser på de forreste i arbejdsløshedskøen - eksempelvis ressourcestærke nyuddannede - så langtidsledige med større problemer bliver glemt.

»Det giver jobcentret mulighed for at arbejdsløshedskøen - eksempelvis ressourcestærke nyuddannede - så langtidsledige med større problemer bliver glemt.

»Det giver jobcentret mulighed for at fremvise resultater og opfylde mål, mens socialt udsatte, som har en masse problemer ud over ledighed, bliver underprioriteret», siger Marie Østergaard Møller.

Velfærdssamfundets maskinrum

Professor Ove Kaj Pedersen fra CBS har i bogen 'Konkurrencestaten' beskrevet velfærdsstatens udvikling. Han genkender rapportens konklusioner og glæder sig over, at der nu kommer en omfattende dansk undersøgelse på området.

»Rapporter i USA og andre steder har peget på samme tendens. I de kendte målstyringsmekanismer er der en incitamentsstruktur, som betyder, at de fagprofessionelle bliver opmuntret til at nå resultater på den lettest mulige måde. Det betyder, at man adresserer de elever, patienter eller studerende, der er lettest at rykke. De mere ressourcelærende og usikre bliver nedprioriteret. Derfor er det vigtigt, at vi får denne type forskning og en diskussion på baggrund af den», siger Ove Kaj Pedersen, der ikke umiddelbart ser tegn på forandring.

»Det er en langsommelig proces. For det handler om velfærdssamfundets maskinrum og om magtudøvelse gennem styring og kontrol. Det ændrer sig ikke over en eftermiddag, selv om det burde.»

Hovedorganisationen FTF, der repræsenterer 450.000 offentligt og privat ansatte, blandt andet socialrådgivere, lærere, skoleledere og pædagoger, kalder undersøgelsen for et wake-up call for politikere, der nu må tage et opgør med de »meningsløse måltal, kontrol- og dokumentationskrav«. Obs!

»Det er afgørende, at medarbejderne inddrages i brugen af måltal. Der skal må-

OBS

målstyring har en række alvorlige slagsider. Kort fortalt fokuserer de undersøgte institutioner for meget på målene, så de mister blikket for andre væsentlige opgaver. En anden konklusion er, at de svageste borgere er de mest udsatte, når faglige skøn bliver erstattet af tjeklister.

»Der er ikke noget; der tyder på, at resultatbaseret styring er en rigtig god styreform på de tre velfærdsområder«, siger seniorforsker Marie Østergaard Møller fra Kora, som har stået i spidsen for projektet, der er den hidtil mest omfattende kortlægning af målstyring herhjemme.

Satser på de lette elever

Hun er overrasket over, at de ikke kunne finde flere positive resultater.

OBS

»Resultatbaseret styring fører for ofte til, at de offentlige institutioner prioriterer de letteste borgere eller bedste elever højest, fordi det giver mere målbar og hurtigere effekt at få den gruppe løftet.«

Hvad er konsekvensen?

»På uddannelsesområdet kan det være, at skolerne pumper de lette elever frem i resultatmålingerne og fjerner opmærksomheden fra mere komplicerede elever. Det er de lette elever, som kan score højt.

»Det er afgørende, at medarbejderne inddrages i brugen af måltal. Der skal måles på det, der har betydning, og som giver resultater for borgerne. Ikke på det, der ser godt ud i et Excel-ark«, siger formand for FIT Bente Sorgenfrey. Formand for Socialrådgiverne Majbrit Berlau og formand for Danmarks Lærerforening Anders Bondo er på samme linje.

Social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) skriver i en mail til Politiken, at »rapporten hejser et opmærksomhedsflag. Det kræver omtanke at få sat de rigtige og nuancerede mål, når der er tale om brede og komplekse opgaver. Og det kan vi helt sikkert alle blive bedre til. Men jeg synes, at det vil være dumt, hvis vi sagde, at nu skrotter vi alle tanker om at sætte mål og måle resultaterne af vores arbejde i den offentlige sektor.«

Finansministeriet er historisk set arnestedet for tanker om målstyring. Herfra vil hverken finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) eller direktøren for Moderniseringsstyrelsen kommentere rapportens konklusioner.

Jacob.fuglsang@pol.dk

Forsker: Drop målmylderet

1. sektion side 8

Svar på høringsmateriale til udvikling af aktivitets- og samværstilbuddene.

Angående punkt 4.1 i bilag 4.

Det eksisterende tilbud i Lyskovgade anbefales nedlagt grundet utidsvarende lokaler. For at fastholdelse af en socialt tilbud på Vesterbro foreslås lokaler i Kontaktstedet i Valdemarsgade. Samtidig tænkes stedet også udvidet til at rumme tilbud til borgere med sindslidelser.

Der kan fra politiets side være en bekymring om i første omgang at blande brugerne fra Værestedet i Lyskovgade med sindslidende, hvis der skal være adgang gennem fælles lokaler.

Desuden er der en bekymring om at anbringe tilbuddet til de sindslidende borgere, så tæt på stofscenen på Vesterbro.

Med venlig hilsen

Thomas Ahlburg
Leder af lokalpolitiet Indre by og Vesterbro.

Hørings svar vedr. udvikling af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud

I Socialudvalgets udsendte model for udviklingen af Københavns Kommunes aktivitets- og samværstilbud, lægges der op til, at Idrætshuset i Hørsholmsgade 20 laves om til et Ungehus. Modellen beskriver endvidere, at Idrætsforeningen Kæmpernes sekretariat skal flyttes, men da der ikke nævnes noget konkret om hvor til og hvordan, vil bestyrelsen med dette høringssvar gerne fremhæve betydningen af foreningens arbejde og vigtigheden af sekretariatet/klubhusets placering.

Idrætsforeningen Kæmperne (IFK) har siden 1998 haft tilhørsforhold på Nørrebro. Vi har brugt mange år på at skabe en tryk social base i Idrætshuset på Hørsholmsgade, og den centrale beliggenhed har uden tvivl stor betydning for foreningens nuværende succes. Hvis der ændres på dette, frygter vi for de konsekvenser det må have for de ca. 290 medlemmer, som IFK har på Nørrebro, Nordvest, Frederiksberg, Østerbro, Brønshøj og Vanløse (se vedlagte bilag med medlems- og aktivitetsoversigt).

Foreningslivet er det centrale element hos IFK. Det er med til at motivere, og derfor har vi ikke kun fokus på idræt og træning. Vi værner om det sociale og om frivilligheden. Det er derfor vigtigt, at vi har et centralt beliggende samlingssted, hvor medlemmerne kan mødes uden for træningssalen - et sted, der kan fungere som klubhus, hvor de frivillige på eget initiativ kan stå for sociale aktiviteter, klubaftener, møder m.m.

Flere af vores instruktører og frivillige har nøgle til Idrætshuset, så de selv kan lukke sig ind uden for åbningstiden. Dette skaber et rum for brugerstyrede aktiviteter, hvor der ikke er behov for, at personale fra kommunen er tilstede. Vi benytter bl.a. denne mulighed i forbindelse med fitnesstræningen i weekenden, og i forbindelse med klubaftener, hvor frivillige tager initiativ til at lave mad og hygge sammen. Det er med til at styrke foreningslivet, som er båret af frivillighed, og det giver den enkelte mulighed for at udvikle sig, tage ansvar og vokse udover sin egen sårbarhed.

Til dagligt fungerer Idrætshusets Café som en tryk base og et socialt samlingssted før og efter træning. Dette gør sig især gældende for de hold, der træner om formiddagen i løbet af ugen. Fælles for disse hold er, at de tiltrækker de mest sårbare af vores medlemmer, som har et større behov for en-til-en kontakt og socialt samvær. Det er på disse hold, at de fleste nye medlemmer kommer i gang med at træne, og for mange af vores medlemmer er det ligeledes blevet en naturlig rutine at spise et sundt frokostmåltid i caféen efter træning.

Sammenhængen mellem træning, sund kost og socialt fællesskab er en kultur, der har taget mange år at opbygge. Det er en blomstrende succes, som fungerer i bedste velgående, og det er med til at give et rigtig godt førstehåndsindtryk til nye, der træder ind af døren.

Opstartsfasen er meget vigtigt, og det skal være let at komme i gang:

Vi tilbyder en fast ugentlig rundvisning hver tirsdag kl. 11. i samarbejde med Idrætshusets personale. Det er utroligt populært, og der kommer gerne 12-15 personer hver eneste uge.

Når man hører om IFK for første gang – fx under en indlæggelse, får man samtidig tilbuddet om at komme til rundvisning. Her får man bl.a. et kig ind til fitness og softgym-holdet og møder instruktørerne, hvilket gør det lettere at komme afsted til sin første træning efterfølgende. Efter første træning kan man spise frokost i caféen sammen med de andre på holdet, og så er der ikke langt til kontoret, hvor man melder sig ind. Vi har skabt en glidende overgang fra at være fysisk inaktiv til at blive medlem af en idrætsforening. Hermed er IFK med til at bygge bro mellem behandlingspsykiatrien, socialpsykiatrien og foreningslivet - og det er vi ret stolte af.

Den centrale placering af IFK's sekretariat har stor betydning for både medlemmer, instruktører og foreningens koordinator. IFK rummer i dag 426 aktivt betalende medlemmer, og ca. 200 af dem har brug for fysisk kontakt med

sekretariatet for at vedligeholde medlemskab og tilmelde sig ture og arrangementer via kontant betaling. Ligeledes er det vigtigt for instruktørerne, at sekretariatet ikke ligger for langt væk fra idrætsholdene, da de skal have mulighed for at hente rekvisitter og sparre med foreningskoordinatoren – det er især vores instruktører med brugererfaring, der har behov for dette. Vores idrætsaktiviteter ligger spredt udover hele byen, for at kunne møde vores medlemmer, hvor de nu engang bor geografisk. Derfor er det for os selvsagt, at sekretariatet skal ligge centralt.

Hvis IFK flyttes fra Idrætshuset og den centrale placering på Nørrebro forudser vi, at en masse viden, kompetencer og ressourcer går tabt, da det vi har opnået, netop er muliggjort pga. mange års arbejde båret af engageret frivillige i lokalområdet omkring Nørrebro. Ikke nok med at det vil tage mange år at opbygge noget lignende et andet sted, så vil de medlemmer, der muliggjorde dette ikke længere være tilstede - de vil blive ekskluderet fra det foreningsliv, som de selv har været med til at opbygge gennem mange år.

På nuværende tidspunkt løfter vi en vigtig opgave omkring sundhed og fysisk aktivitet for psykisk sårbare. Vores idrættstilbud bidrager til at nedsætte uligheden i sundhed og er samtidig med til at skabe netværk og øget livskvalitet. Driften for vores medlemstyrede tilbud, trykt forankret i et socialpsykiatrisk AST tilbud – er blot en lille million. Ubetinget det billigste sociale og sundhedsfremmende tilbud, som rummer flest sårbare borgere på tværs af byen.

For at kunne fortsætte i samme succesfulde spor, er det foreningens største ønske, at vi kan forblive i nuværende lokaler på Nørrebro. Vi er selvfølgelig indstillet på at bakke op om de forskellige indsatser i de andre bydele - blot det ikke er på bekostning af en central forankring og et tab af de 290 lokale borgere i foreningen.

Vi tænker, at en oplagt og fornuftig løsning kan være, at IFK og de unge deles om cafeen i det nye Ungehus i formiddagstimerne og omkring frokost. I vores nuværende koncept får unge desuden støtte fra ældre medlemmer, og samspillet mellem ung og ældre giver rigtig meget mening. Vi skal ikke isolere de unge fra den ældre målgruppe bare fordi de er psykisk sårbare. Mange af vores instruktører har selv haft en psykisk sårbarhed, og har gennemgået en recovery process, der gør dem i stand til at tage ansvar og være gode forbilleder for de unge.

Yderligere er vi bekendte med, at der er tale om en mulig placering på et bosted på Amager. Dette har skabt stor bekymring hos bestyrelse og medlemmer, da det ikke stemmer overens med foreningens ånd og kultur. Vi frygter bl.a. at der kan blive en opdeling mellem beboere og andre foreningsmedlemmer udefra, og samtidig er beliggenheden langt fra fordelagtig for størstedelen af vores nuværende medlemmer.

Vi vil endnu engang understrege, at den centrale beliggenhed for klubhus og sekretariat er hele fundamentet for vores forening. Jf. foreningens vedtægter skal vi så vidt muligt have et bydækkende aktivitetstilbud. Vi oplever det som umuligt at administrere dette fra periferien, og med vores 18-årige erfaring kan vi konkludere, at det er svært at rekruttere medlemmer og fastholde deres interesse for foreningen jo længere væk fra sekretariat og klubhus de bor. Det er derfor bydende nødvendigt for foreningens overlevelse at klubhus og sekretariat ligger så centralt som muligt, og helst dør om dør.

På vegne af IFK's bestyrelse og medlemmer

Med venlig hilsen

Jens Bjørn Pedersen

Formand for Idrætsforeningen Kæmperne af 1998

Bilag til høringsvar (IFK98 - oversigt og udfordringer)

IFK98 - Foreningsramme

- 1 koordinator 37 t/u (ansat under Center Nørrebro/Ildrætshuset)
- 2 faste aktivitetsmedarbejdere i fleksjob 15 – 20 t/u (ansat under Center Nørrebro/ Ildrætshuset)
- 2 virksomhedspraktikanter (ansat i IFK).
- IFK's tilbud: 36 faste idrætshold om ugen på tværs af byen (se aktivitetsoversigt), herudover stævner, idrætsarrangementer, biografklub, fiskeklub, klubaftener, fester og ferieture i samarbejde med DAL.
- 10 hold varetages helt eller delvist af aktivitetsmedarbejderne eller koordinator.
- 1 hold varetages af en ansat i Ildrætshuset
- 1 hold varetages af 3 hjemmevejledere ansat under Center Nørrebro
- IFK's Instruktørteam består af 9 timelønnede instruktører og 9 frivillige instruktører + ca. 5 vikarer. Ca. 80 % af alle instruktørerne er såkaldte Peer-medarbejdere, der har egne erfaringer med psykiatrien. En overvejende del er førtidspensionister.
- Bestyrelsen består af 10 frivillige
- Herudover ca. 10-12 frivillige, der hjælper med følgende opgaver: cafévagt i træffetiden, fiskeklub, bioklub og andre arrangementer, chauffør, hjemmeside og som fortælleteam/holder oplæg.

Budgetramme IKF98 (2015 tal)

Indtægter kontingent	170.000 kr.
Aktivitetstilskud / Kultur- og fritidsforvaltningen	130.000 kr.
Ildrætshuset – driftstilskud	90.000 kr.
I alt	Ca. 390.000 kr.
Disse midler er IFK's bestyrelse og koordinator ansvarlig for – dækker instruktører, halleje, aktiviteter m.m.	
Center Nørrebro/Ildrætshusets lønudgifter på koordinator & 2 deltidsmedarbejdere:	900.000 kr.

Idrætsforeningens udvikling

Idrætsforeningen Kæmperne af 1998 (IFK) har udviklet sig meget de seneste par år – både i forhold til medlemstal, hold og aktiviteter. 2014-2015 bærer præg af en relativ stor tilvækst, og vi oplever i øjeblikket en øget interesse fra borgere og forskellige aktører fra social – og behandlerpsykiatrien samt sundhedsområdet. For at imødekomme denne udvikling har IFK iværksat følgende tiltag siden 2014:

På strategisk/bydækkende niveau:

- Samarbejdsaftale med Frederiksberg Kommune om idrætsaktiviteter på Frederiksberg. Frederiksberg kommune yder et fast driftstilskud på 30.000 kr. hertil. Herudover ansøges om § 18 midler.
- Samarbejde med Ombold, som har åbnet deres træninger for IFK's medlemmer.
- Samarbejde med Forebyggelsescentrene (især Vanløse, Østerbro og Vesterbro). Motionsvejledere herfra laver aftaler direkte med IFK om rundvisninger for deres hold, borgernes opstart og følgeordninger til IFK's hold.
- Samarbejdsaftale med Østerbro Forebyggelsescenter om opstart af et nyt IFK-hold fra marts 2016 på centeret på Østerbro.
- Medlemskab af DGI Storkøbenhavn – bedre muligheder for instruktørkurser og foreningsudvikling
- Samarbejde med DGI Storkøbenhavn og Frederiksberg Sundhedscenter omkring uddannelse af Frivillige træningsvenner, der kan følge borgere til bl.a. IFK's idrætsaktiviteter.

- Stor efterspørgsel på IFK's fortælleteam - oplæg for både indlagte patienter og brugere på værestederne – Vi holder også oplæg med et mere fagligt fokus hos personale på fx forebyggelsescentrene, somatiske afdelinger og i psykiatrien samt for studerende indenfor idræt, sygepleje, socialrådgiver og ergo- og fysioterapeuter.

På medlemsniveau:

- XL-motions hold (jan 2015) – hold er for alle, men henvender sig særligt til folk med vægtproblemer
- Cykelturer (juni 2015) - et projektsamarbejde ml. IFK, Frederiksberg Sundhedscenter og DGI Storkøbenhavn
- Nyt mindfulness hold (aug. 2015)
- Nyt Boldbasishold (marts 2016) – holdet har fokus på småspil og lege, hvor alle kan være med
- Nye til prøvetimer på alle hold næsten hver uge.

Med et medlemstal på 426 (+ 27 der endnu mangler af betale) er Kæmperne den største IFS-forening (Idræts for Sindet) – under DAL, og meget tyder på, at vores forening er i fortsat vækst. Den seneste opgørelse 15. april 2016 viser, at 91 har meldt sig ind i foreningen siden 2. januar 2016. I samme periode har 37 meldt sig ud – det svarer til en medlemstilvækst på 54 personer eller ca. 12,7 % i årets første kvartal.

Som tallene også viser, har vi en løbende udskiftning af medlemmer. Flere og flere borgere med psykiske og/eller sociale udfordringer bruger vores forening som et springbræt til at komme i gang med motion efter længere tids inaktivitet eller indlæggelse. Efter en periode vil nogle naturligt rykke videre til en ordinær forening eller fitnesscenter, mens andre har brug for de trygge rammer og hensyn, som IFK tilbyder.

Stigende medlemstal og samarbejdsaftaler medfører følgende udfordringer/behov:

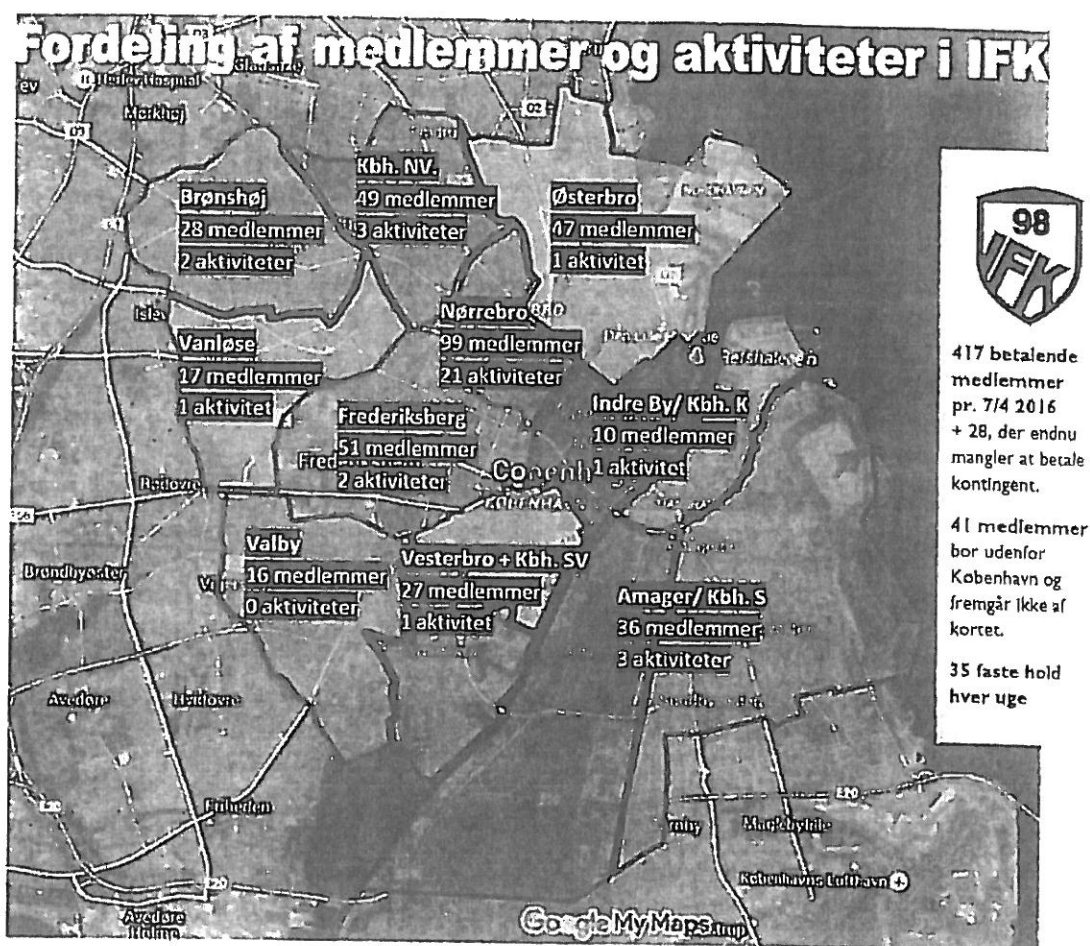
- Flere deltagere på holdene
- Vi kan ikke opretholde kvaliteten og konceptet om små, beskyttede hold.
- Instruktøren får svært ved at tilgodese alles behov, tage imod nye medlemmer, eller gå fra, hvis et medlem får det dårligt.
- Behov for 2 instruktører på flere af vores hold – flere instruktører betyder:
 - Mere administrativt arbejde og koordinering.
 - Flere udgifter til aflønning, kurser, trænerøj m.m.
- Kapacitetsproblemer – for små lokaler/baner og for få rekvisitter
- Behov for at oprette flere hold
 - Mere arbejde med at finde nye lokaler og instruktører
 - Flere udgifter til lokaleleje, indkøb af rekvisitter
- Større tilslutning til ture/stævner og arrangementer/fester
 - Flere udgifter til tilskud (pt. har vi ikke mulighed for at give tilskud)
 - Kræver meget mere planlægning – bl.a. ift. transport m.m.
 - Kræver flere tovholdere på ture
 - Det kan være svært at få nok frivillige engageret til at planlægge fester, da opgaven virker uoverskuelig. Til sidste julefrokost i dec. 2015 var der over 80 spisende gæster.

Der ligger meget administrativt arbejde i at drive IFK-Kæmperne, og i takt med at foreningen vokser, påvirkes økonomien desværre i en negativ retning, da udgifterne til hvert enkelt medlem overstiger indtægterne fra det halvårslige kontingent. Det har derfor været nødvendigt at sætte kontingentet op fra 250 kr. til 300 kr. pr. halvår fra august 2016. Selvom dette ikke rækker langt, kan vi ikke sætte kontingentet yderligere op, da det i så fald vil ramme de mest ressourcetsvage og sårbare af vore medlemmer, og det ønsker vi ikke. Vi er derfor tvunget til at skære på andre områder, heriblandt sociale arrangementer og tilskud til ture og stævner.

Med den rette støtte fra Socialpsykiatrien har IFK potentiale til at vokse og udvikle sig endnu mere og dermed tilbyde mere lokalt forankrede idræts tilbud, som når ud til flere borgere med psykiske udfordringer og sårbarheder. Herudover har IFK stort potentiale til flere ansættelser på særlige vilkår til f.eks. ledsagelse, individuelle støtteordninger, sms kontakt og inklusion i sociale fællesskaber.

Øvrige argumenter for en ressource tilførsel til IFK er at foreningen indfrier:

- SOFs sociale strategi om bl.a aktivering af københavnernes ressourcer
- mere lighed i sundhed som en del af sundhedspolitikken
- øget beskæftigelse og inklusion blandt udsatte og psykisk sårbare
- øget livskvalitet og netværk for udsatte og sårbare borgere

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialforvaltningen
Center for Politik

Klik her for at angive tekst.

Der er indkommet 80 underskrifter mod flytningen af Idrætsforeningen Kæmpernes sekretariat til Amager.

Af hensyn til beskyttelsen af den enkelte underskriftsindehaver udleveres underskrifterne kun til Socialudvalgets medlemmer.

NOTAT

08-06-2016

Sagsnr.
2016-0082817

Dokumentnr.
2016-0082817-9

Klik her for at angive tekst.

**Mål- og Rammekontoret
for Børn og Familier**

Bernstorffsgade 17, 362,
3
1592 København V

Mobil
2054 2508

E-mail
A52A@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683014

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialforvaltningen
Center for Politik

NOTAT

18-04-2016

Sagsnr.
2016-0210346

Dokumentnr.
2016-0210346-1

Sagsbehandler
Laura Rømer Weirsøe

Høringssvar til Socialforvaltningens omlægning af aktivitets- og samværstilbud

Dialogforum takker for det tilsendte materiale og muligheden for at blive hørt i forbindelse med udarbejdelsen af Socialforvaltningens omlægning af aktivitets- og samværstilbuddene i Kommunen. Dialogforum er dog forundrede – og ærgerlige – over, at høringsmaterialet først sendes til dem onsdag d. 13. april, med frist mandag d. 18. april. Uagtet at Dialogforum har fået dispensation fra fristen er det utilfredsstillende.

Dialogforum finder det grundlæggende positivt, at man med omlægningen vælger at styrke det faglige arbejde på tilbuddene. De faglige specialiseringer er i sig selv gode ideer. Dialogforum kunne dog godt have ønsket sig en mere detaljeret beskrivelse af, hvordan de faglige specialiseringer skal udføres og hvordan kvaliteten af indsatsen styrkes. Dialogforum anbefaler derfor, at der løbende arbejdes med indhold og kvalitet.

Forslaget om at etablere både uvisterede og visterede livsmestringsforløb, giver dog rigtig god mening for målgruppen, hvoraf mange ikke kan forpligte sig på længerevarende forløb, men alligevel har brug for en hverdag med meningsfulde aktiviteter. At fokusere på forebyggende aktiviteter for unge og på at forbedre den beskæftigelses- og uddannelsesmæssige indsats, kan Dialogforum også kun bifalde.

Der er et stort fokus på recovery i høringsmaterialet. Dialogforum anbefaler, at man i Socialforvaltningen diskuterer nærmere, hvad man egentlig mener med recovery eller psykosocial rehabilitering. Recovery kan betyde mange ting, og det er vigtigt med en fælles forståelse af begrebet, og af hvordan det skal bruges, inden indsatser igangsættes.

Dialogforum er desuden bekymret for, at specialiseringerne vil overskygge den almindelige dagligdagsomsorg og det uforpligtende samvær, som mange borgere med psykiske udfordringer har behov for. Lever man et liv præget af social angst eller dyb depression, kan det være svært at skulle forholde sig til komplicerede udviklingsforløb, ligesom det kan være en stor udfordring at skulle tage stilling til hvilket af de mange specialiserede tilbud, man med fordel kan komme i.

Dialogforum håber derfor, at man husker at tænke information og vejledning til brugerne ind i omlægningen, så brugerne ikke tabes i forbindelse med de mange forandringer, der kommer til at finde sted fremover. Blandt andet i forbindelse med lukningen af mange små væresteder i Sydhavnen er det vigtigt, at der tages hånd om brugerne

MR Voksne - personale

Bernstorffsgade 17
1577 København V

Telefon
2365 2226

E-mail
CG0E@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

derfra, der er meget utrygge ved udsigten til at skulle benytte sig af langt større steder fremover. I den forbindelse, er det også meget vigtigt at tænke ledsagelse til og fra de nye tilbud ind i driften.

Trods de positive takter i materialet og fordelene ved en øget specialisering, er Dialogforum også betænkelig ved, at aktivitets- og samværstilbuddene i den grad kommunaliseres og professionaliseres. Det havde været klædeligt, hvis der havde været større fokus på at give plads til brugerdrevne og –initierede steder, frem for at lukke dem ned. Det er vigtigt, at der også fremover er plads til nye, kreative og udfordrende ideer – selv hvis de ikke er beskrevet på forhånd i Socialforvaltningens plan for området.

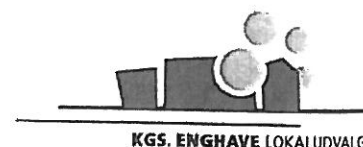
Trods det omfattende høringsmateriale, og de nye faglige specialiseringer, er brugen af naturen ikke beskrevet. Dialogforum vil anbefale, at natur og udeliv tænkes ind i omstillingsplanen, da mange brugere har stor gavn af at deltage i aktiviteter, der fokuserer på naturhold og udeliv. Fx kunne natur tænkes ind i arbejdet på Center Amager, som skal have fokus på sundhed. Som led her i, kunne en aktivitet være at istandsætte og holde de grønne områder omkring Sundbygård, der pt. ikke benyttes. Man kunne også gøre brug af Naturcenter Amager på Vestamager og tilrettelægge forløb for brugerne her, eller man kunne i samarbejde med Teknik- og Miljøforvaltningen aftale, at brugere af aktivitets- og samværstilbud frivilligt hjælper med at holde udvalgte naturområder i lokalområdet.

Hvad angår den sundhedsfaglige indsats generelt, anbefaler Dialogforum at der tænkes anderledes end hidtil. På Sundbygård står et stort træningslokale stort set ubrugt, hvilket burde give anledning til at tilrettelægge sundhedsindsatsen anderledes. Fx kunne idrætten med fordel tænkes *ud af* de normale tilbud og bosteder. Dette ville styrke det ensomhedsforebyggende arbejde.

Dialogforum vil imidlertid gerne rose Socialforvaltningen for det store inddragende arbejde, der ligger til grund for omlægningsforslaget, og som flere af Dialogforums medlemmer også har deltaget i. Som det fremgår af høringsmaterialet vil den inddragende proces fortsætte, både i forhold til udviklingen af de enkelte tilbuds aktiviteter, indretning osv., og i forhold til at planlægge fremtiden for Sydhavnen og det nye tilbud på Østerbro. Dialogforum ser frem til at blive inddraget i dette arbejde.

På vegne af Dialogforum

Jesper Christensen
Formand for Dialogforum

KGS. ENGHAVE LOKALUDVALG

Lyrskovgade 4, 2 sal
1758 København V

Center for Politik
Att.: Julie Nørrelund Hansen
Mailadresse: a52a@sof.kk.dk

Høringssvar på udvikling af aktivitets- og samværstilbud (2016-00284443)

Kgs. Enghave Lokaludvalg støtter Socialforvaltningens intention om at kvalificere byens aktivitets- og samværstilbud til borgere med sindslidelser. Herunder at støtte brugernes recoveryproces og sikre lokale, sociale tilbud i alle bydele. Vi har dog en vis skepsis over for den centraliseringstankegang der foreligger i forslaget. Lokaludvalgte er bekymret for at kommunen ender med at have for store enheder, hvorved de risikerer at miste nogle af de kvaliteter der forekommer ved at have mere end ét tilbud i lokalområdet.

Lokaludvalget Kgs. Enghave er særligt interesseret i at forholde sig til de ting som berører borgere i Kgs. Enghave. Lokaludvalget støtter at:

- *Der etableres nye aktivitets- og samværstilbud i Sydhavnen, som erstatter aktivitets- og samværstilbuddene Pegasus, Amadeus og café Rose.*

Dette støtter vi, fordi det er blevet konstateret, at de fysiske faciliteter ikke længere er tidssvarende ift. de visioner der foreligger ift. Aktivitets- og samværstilbud (AST) i København.

Derudover er lokaludvalget tilfreds med at relevante parter inviteres til at give bud på udvikling og drift af et nyt aktivitets- og samværstilbud i Sydhavnen. I den forbindelse finder vi det vigtigt, at der i de kommende udbudskriterier kommer til at være et kriterium om, at de tilbud, der kan byde ind på opgaven, er aktører som i forvejen har fodfæste i Kgs. Enghave, med erfaring med sociale- og beskæftigelsesfremmende tilbud for udsatte borgere. På samme måde som det var tilfældet ift. udbuddet om "De lokalt forankrede beskæftigelsestilbud". Derved sikres at organisationer som WeShelter og SydhavnsCompagniet får mulighed for at deltage.

20-04-2016

Sagstr.
2016-0211125

Dokumentnr.
2016-0211125-5

Lokaludvalget finder det vigtigt at der bliver fundet kvalificerede platforme til at udøve den sociale indsats fra. Det er dog ikke ensbetydende med at indsatsen nødvendigvis skal varetages fra én matrikel eller af én aktør. Der skal i evt. kommende udbudsmateriale være mulighed for at byde ind med forskellige konstruktioner, for derigennem at åbne op for at tænke mere kreativt og visionært. Ved at

Et lokaludvalg i
KØBENHAVNS KOMMUNE

Kongens Enghave Lokaludvalg er en uafhængig lokal forsamling, der er oprettet af Københavns Kommune. Lokaludvalget fungerer som bindeled mellem københavnere i bydelen og politikerne på Københavns Rådhus.

have flere matrikler/aktkører vil der være mulighed for bedre at kunne imødekomme forskellige målgruppers behov. Vi anser det for vigtigt at de lokale tilbud ikke er for små eller for utidssvarende. Omvendt frygter lokaludvalget, at der etableres så store tilbud at man taber mange af de borgere som tilbuddet egentligt var tiltænkt.

Lokaludvalget forstår forvaltningens interesser i at give en mere jævn fordeling af tilbud på tværs af byen jfr. de 3 nedenstående punkter. Vi finder det dog vigtigt at sikre nogle præmisser for en sådan ny konstruktion. Disse præmisser har vi indsat under de respektive punkter.

1. Fortsat tilstedeværelse af lokale sociale tilbud – Det er vigtigt med lokale sociale tilbud som i et vist omfang skal kunne rumme de 4 faglige fokusområder – selvom det måske kommer til at have et primærfokus.

2. Styrkelse af den bydelsdækkende udvikling inden for fire faglige fokusområder. Det kan være hensigtsmæssigt at fordele de respektive fokusområder, således at de enkelte bydele får et særligt kompetenceløft indenfor ét område, men det må ikke resultere i at en bestemt målgruppe, f.eks. unge, kun kan rummes i dette ene tilbud i København. På samme måde er det vigtigt at en bestemt indsats – f.eks. aktivitetstilbud – ikke kun tilbydes ét sted i København. Der skal være rum for en vis fleksibilitet, da mange borgere har mentalt svært ved at bevæge sig over bydelsgrænser.

3. Styrkelse af arbejdet med inddragelse af frivillige og lokalsamfund.

Kgs. Enghave Lokaludvalg støtter forvaltningens intention om at styrke samarbejdet med lokalsamfundet og samarbejdet med frivillige. Det er selvfølgelig vigtigt at have tilstrækkeligt professionelt personale til at varetage denne indsats. Vi finder civilsamfunds- og frivillighedsaspektet så væsentligt, at graden af erfaring hermed også bør indgå som et parameter i det kommende udbud.

Forvaltningen omtaler etablering af praktikforløb og jobs i lokale virksomheder. Det væsentligste må være om der er en lokalt forankret organisation som understøtter inklusion og beskæftigelsesfremmende indsatser. Det er derimod mindre væsentligt om borgeren kommer i et praktikforløb i bydelen eller i nabobydelen. Pointen må være at finde det tilbud der matcher borgeren bedst.

Lokaludvalget er bekymret for de besparelser der umiddelbart lægges op til i Sydhavnen. I det nuværende budget er der afsat midler til aktivitets- og samværstilbud for i alt t.kr. 4.769, men i ”budget efter omlægning” er der lagt op til at et nyt tilbud i Sydhavnen som kun får tildelt t.kr. 3.600. Det medfører umiddelbart at vi i Sydhavnen får formindsket vores tilbud med t.kr. 1.169.

Vi håber at nogle af de midler der frigives til "Bydelsdækkende kvalitetsløft" (t.kr. 750) vil tilfalde Sydhavnen, da der er et stort behov for sociale indsatser i vores område.

Med venlig hilsen

Joan Røge
Formand, Kgs. Enghave Lokaludvalg.

A52a@sof.kk.dk

Høringssvar til udviklingen af aktivitets og samværstilbud.

Til Julie Nørrelund Hansen

Hermed svar på baggrund af møder og høringsmateriale.

Jeg og mange andre brugere har haft (og har stadig) den følelse, at høringen og møderne med mulighed for input, blot har været formalia, for at man så kan sige at der har været brugerinddragelse – uden nødvendigvis at forholde sig til brugernes svar og bekymringer.

Det føles lidt som det, der har været brugernes fredede sted, til blot at være, skal bygges op til aktivitetssteder hvor formålet er at kommunen kan overvåge de enkelte brugere. Det er der mange der er bange for. Inkl. mig selv. Jeg er bange for tilbagefald, hvis der skal laves målinger og vurderinger og observationer på mig, før end jeg vurderes at være klar fra min hjemmevejleder og min kontakt i DPC. Lige nu har jeg brug for fred og ro til at få det bedre, ligesom mange andre brugere også har.

Apropos fred og ro, oplever jeg at Ottilia har fået et stigende antal brugere. Og det betyder at hvad der før har været et sted hvor man kunne have fred og ro – er der et øget støjniveau – og rigtig mange mennesker at skulle forholde sig til. Dette sker, mens der er det samme personale og samme fysiske rammer.

Nu hvor der er kommet brugere fra Østerbro, og de er blevet glade for Ottilia, kan jeg være urolig for hvorvidt de så vender tilbage til Østerbro, til trods for åbning af "nyt" værested. Uro og potentielle lukninger i Sydhavnen, kan også øge antallet af brugere på Ottilia.

I budgetterne kan jeg se, at der hverken er taget højde for det øget antal brugere nu, og potentielle i fremtiden. Og lokaler og div. faciliteter er ved at være små, i forhold til brugerne i dag. Så et ønske fra mig, er at der bliver tilført ekstra midler til Ottilia således de kan følge med efterspørgslen.

En helt anden ting, er opdelingerne i forskellige kategorier. For mig er det udfordrende at tage flere forskellige steder hen – hvis jeg skal have fokus på flere forskellige områder, som jo er geografisk opdelt i henhold til de nye planer. Lige nu kan jeg bedst overskue at tage til Ottilia – som er tæt på, og ikke en masse steder rundt omkring i København. Eks. Kunne motion være et indsatsområde, men jeg kan eks. Ikke overskue at tage hele vejen til Amager for at deltage i de tilbud der måtte være der. Der tænker jeg at det med fordel kunne spredes ud på de enkelte væresteder også.

En tredje ting, som jeg føler for, er aldersopdelingen. Jeg ved jeg er ved at komme op i alderen, men er lidt ked af at der kun er "ugegrupper" og så dem der er alle de andre. Her tænker jeg at en gruppe der hedder 30-50 er kunne være en mulighed.

Og så en lille note vedrørende Sydhavnen. Jeg tænker at I med fordel kan gribe den an, lidt anderledes end Milepælen ved Østerbro, således at de eksisterende væresteder først lukkes når det ny multihus ER oprettet med personale mm. Således at de ikke står uden væresteder i en periode.

Det var bare et svar fra mig, som jeg håber at I også vil tage med i betragtning.

Mange hilsner

